

ח מ ש ה

ח ו מ ש י ת ו ר ה

לפי סדר הפרשיות פתוחות וסתומות הונה בעיון
רב מנוקה מכל טעיות ומיתרות וחסרות והקרי
והכתיב הכל על מקומו עם פי' המלות בלשון אשכנז
המספיק למלמדי תנוקת עם ההפטורת וברכתיה וגם
חמש מגלות.

ספר הדברים

התקפא

Chomisch Tom. V.

א פ ע ן

געדרוקט אין דער קעניג'ל מוכר' מוכיפערויטעטס • בודרוקערייא, מוכר
זו פרידען אין פעסט, מיט פערלאגע דעם הק' מוה' אלי מאהר •

Ofen, gedruckt in der Königl. ange. Universitäts-Buchdruckerey,
und zu finden in Pest, im Verlage des Elias Rapph. Rosenthal.

1821.

ספר הרברים

הנהגות
הנהגות

הנהגות
הנהגות
הנהגות
הנהגות
הנהגות

הנהגות

הנהגות

הנהגות

הנהגות
הנהגות
הנהגות
הנהגות
הנהגות

הנהגות

ה ד ב ר י ם א

א * אלה הדברים אשר דבר משה אל-
כל ישראל בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן
והצרת ודי זהב : ב אחד עשר יום מחרב
דרך הר-שעיר עד קדש ברנע : י ויהי
בארבעים שנה בעשתי-עשר חדש באחד
לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה אתו אלהם : י אחרי
הכתו את סיחון מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב
בעשתרת באדרעי : י"ב בעבר הירדן
בארץ מואב הואיל משה באר את התורה
הזאת לאמר : י יהוה אלהינו דבר אלינו
בחרב לאמר רב-לכם שבת פחר הזה :
פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל-כל-

שכני

אלה

דיעונו ויכד * הדברים דיא רעדען * בעבר דיעסווייטס *
בערבה מין דעם געפירנדע * מול געגען מיבער * סוף
דעם טיילאטער * דרך דער וועג * בעשתי עשר ממ מילאטען * הואיל
פיעכג מן * באר דייטליך פאר-לזטראגען * רב לאכנגע געכונ * שבת מויס-
געהאלטען * פנו וועכדעט * וסעו לכם מוכד ליהט מייך *
שכני

שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף
 הים ארץ הפנעני והלבנון עד הנגה הגדל
 נהר פרתי: ^י ראה נתתי לפניכם את הארץ
 פאו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת
 להם ולזרעם אחריהם: ^י ואמר אלכם
 בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת
 אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם
 והגבם היום ככוכבי השמים לרב: ^{יא} יהוה
 אלהי אבותכם יסוף עליכם פנים אלה פעמים
 ויברך אתכם כאשר דבר לכם: ^{יב} איכה
 אשא לבדי מרחקם ומשאכם וריבכם:
^{יג} הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים
 לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ^{יד} ותענו
 אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת
 לעשות: ^{טו} ואקח את ראשי שבטיכם אנשים
 חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם
 שרי

שכניו דיה בעמאכבארטען טטאטען • ובשפלה מונד מין דיה גרינדע
 ובחוף הים מונד דיה זעעקיסטע • שאח ערטראגען • והנכם וא דאס מיהה וירד
 לרב אן אפגע • אכה מן וירא • אשא קאן מיך ערטראגען • מרחכם מייע
 רע ויהע • ומעאכם מייערע זאסט • וריבכם מונד מייער האדער • הנר
 טאסט • ונבנים מונד פערטטענדיוע • וידעים מונד פערמאכטע
 ואשימם זא ווייזן מיך זא לו ריכטער זעטלען • בראשיכם מיכער מיך
 ותענו מיהר אנטווארטעט • ושטרים

שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים
 ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם: ^{טז} ואציה
 את שבטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין
 אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו
 ובין גרו: ^{יז} לא תפירו פנים במשפט
 בקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש
 כי המשפט לאלהים הוא ותקבר אש
 יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי: ^{יח}
 ואציה אתכם בעת ההוא את כל הדברים
 אשר תעשון: ^{יט} ונסע מחרב ונגלד את
 כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר
 ראיתם דרך הר האמרי כאשר ציה יהוה
 אלהינו אתנו ונבא עד חדש בדנע: ^כ ואמר
 אלכם באתם עדיהר האמרי אשר יהיה
 אלהינו נתן לנו: ^{כא} ראה נתן יהוה אלהיך
 לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה
 אלהי אבתיך לך איתרא ואל תחת: שלישי כב
 ותקרבון

ושטרים מונד בעאטען • ושפטתם מונד אורטהייזט • צדק כאך דער
 גערעכטיגקייט • בין איש לויטען יעדעראן • גר ויכעם פריענדליכ
 חקירו זאסט זעלטען • פנים אטעטען • תגורו פירכטעט מיך • יק ה
 לו סער מיט • ושמעו דאס מיך עם פערטעיהע • ונסע וויר זאנען •
 והנורא מונד פירכטעריכע • ראז זיהע • עלה ליעה היכויל • רש
 מונד כים עם מיין • ואל תחת מונד וירא ניכט זאנאזאט • ויחפרו

ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים
לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו
דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים
אשר נבא אליהן: ^{כג} ויטב בעיני הדבר
ואקח מקם שנים עשר אנשים איש אחד
לשבת: ^{כד} ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד
גחל אשכל וירגלו אתה: ^{כה} ויקרו בידם
מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר
ויאמרו טובה הארץ אשר יהודה אלהינו
נתן לנו: ^{כו} ולא אביתם לעלת ותמרו את
פי יהוה אלהיכם: ^{כז} ותרגנו באהליכם
ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ
מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו:
^{כח} אנה ואנחנו עלים אחינו המסו את
לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים
גדלות ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו
שם: ^{כט} ואמר אלכם לא תערצון ולא
תיראון

ויחפרו דאם ויא מויסקודטאטען וישבו מוכד דאם ויא ברינגען דבר
נארייט וישנו ויא גינגען אב וירגלו אונד בעוהטן ויורדו
באטען ויא ויט אביתם מיהר וואלטעט ותמרו זאנדערן ווארד
אונגעמאראק את פי דעם בעפעלע ותרגנו אונד אורפעטע
בשנאת מויס האם אתנו געגען אונס להשמידנו דער אונס פער
טינגען וואס אנה וואהן המסו האבען פערלאנגט געאמלט גדול
גאהררייכער ורם מוכד פאן העהערער טטאטור ממנו מוז וייר
ובצורת אונד בעפעטטיגת תערצון וייר קיינאויטהייג ילחם

תיראון מהם: ^ל יהוה אלהיכם התקף
לבניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה
אתכם במצרים לעיניכם: ^{לא} ובמדבר אשר
ראית אשר נשאף יהוה אלהיך כאשר
ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם
עד באכם עד המקום הזה: ^{לב} ובדבר הזה
אינכם מאמינם ביהוה אלהיכם: ^{לג} ההלך
לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם
באש ו לילה לראתכם בדרך אשר תלכו
בה ובענן יומם: ^{לד} וישמע יהוה ארת
קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: ^{לה} אם
יראה איש באנשים האלה הדור הרע
הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
לאבותיכם: ^{לו} וזולתי כלב בן יפנה הוא
יראה ולו ראתו את הארץ אשר הרהר בה
ולבנו יען אשר מלא אחרי יהוה: ^{לז} גם
בי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה

ילחם לכם וייר טרייטען פיר מייך נשאך האט דיך געטראגען
ובדבר הזה בייא מוזען דעם אינכם מאמינם האטעט מיהר קיין
פערטריען להורד אויפלווען לחנתכם ווא מיהר מייך זאנדערן קעכנט
זולתי מויסגעמאאען אשר דרך כה דאו ער בערייט דאמט יען
ווייל אשר מלא ער טריילוד אחרי כאפעלאנגט האט כי מיכער
וויך התאנף לירטע בגללכם געטאה מייך געטאען ינחלה

לא תבא שם: לה יהושע בן-נון העמד
 לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כיהוא
 ינחלנה את-ישראל: רביעי למ וטפכם אשר
 אמרתם לבני יהוה ובניכם אשר לא-ידעו
 היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם
 אתננה והם יידשוה: ואתם פנו לכם
 וסעו הזמדברה דרד-ים-סוף: ותענו
 ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה
 ונלחמנו ככל אשר-צינו יהוה אלהינו
 ותחגרו איש את-כלי מלחמתו ותהינו לעלת
 ההרה: ויאמר יהוה אלי אמר להם
 לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
 ולא תנגפו לפני איביכם: ויאדבר
 אליכם ולא שמעתם ותמרו את-פי יהוה
 ותודו ותעלו ההרה: ויצא האמרי הישב
 בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר
 תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד-
 חרמה: ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא

שמע

שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם:
 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר
 ישבתם: ונפן ונסע המדברה דרד
 ים-סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את-הר
 שעיר ימים רבים: חמישי ויאמר
 יהוה אלי לאמר: רבילכם סב את-ההר
 הזה פנו לכם צפנה: ואתהעם צו לאמר
 אתם עבדים בגבול אחיכם בני-עשו הישבים
 בשעיר ויראו מפם ונשמרתם מאד: ו
 תחגרו בם כי לא-אתן לכם מארצם עד
 מדרך בה-רגל כי-ירשה לעשו נתתי את-
 הר שעיר: וכל תשברו מאתם בכסף
 ואכלתם וגם-מים תכרו מאתם בכסף
 ושתייתם: כי יהוה אלהיך ברכך בכל
 מעשה ידך ידע לכתך את-המדבר הגדל
 הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך
 לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו
 בני-עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה

מאילת

האזין גמב געהער * ונסע אונד וויר לאגען * בגבול אן דיא גרענלע *
 וירדאו אונד ווא פירלעטן זיך * ונשמרתם אזליין היטהעט מיך * תחגרו
 צווייפעט אן * כם זיא * מדרך כף רגל אייכען פוסברייט * תשברו
 איפט זיהר קויפען * תכרו איפט איהר בעלאהלפן * ידע האט געווארט
 פיר זיך * חסרת עס האט דיר געאמגעלט *

ינחלנה ער וואז לנס כעויטן אוינגעבען * לבן לור בייטע * ותחגרו
 אונד לענטעט אן * כלי מלחמתו זייכע וואפען * ותירנו אונד איהר
 צומרה מיט כע-רין * ותוידו אונד איהר ווארד פערטעסטען * וירדפו
 אונד פערטעלאנגען * הדברים דיא ביהכעטשווערע * ויכתו אונד סוף
 האזין

מאילת ומעצין גבר ם ונפון ונעבר דרד
 מדבר מואב : ם ויאמר יהוה אלי אל
 תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי
 לא אתן לה מארצו ירשה כי לבני לוט
 נתתי את ער ירשה : האמים לפנים
 ישבו בה עם גדול ורב ורם בענקים : יא
 רפאים יחשבו איהם בענקים והמאבים
 יקראו להם אמים : יב ובשעיר ישבו
 החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
 מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל
 לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם : יג עתה
 קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את
 נחל זרד : יד והימים אשר הלכנו ו מקדש
 ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים
 ושמנה שנה עדיהם כל הדור אנשי
 המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע
 יהוה להם : טו וגם ידיהוה היתה בם
 להמם מקרב המחנה עד תמם : טז ויהי

כאשר

פסקא כאמצע פסוק

תצר האכזר פייכדוטיג • את מואב נענען וואב • לפנים סארואה'ם •
 רפאים אונטער דרא ריעוען • יחשבו וואורדען ויא נערעכטע • אמים
 פורלכטארע זייטע • תם אויסגעטטארבען וואר • להמם ויא פארטלנטאט •
 טען •

כאשר תמו כל אנשי המלחמה למוות מקרב
 העם : ם י וידבר יהוה אלי לאמר : יז
 אתה עבר היום את גבול מואב את ער :
 יח וקרבת מול בני עמון אל תצרים ואל
 תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לה
 ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה : יט ארץ
 רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה
 לפנים והעמנים יקראו להם ומזמים : כא
 עם גדול ורב ורם בענקים וישמידם יהוה
 מפניהם ויירשם וישבו תחתם : כב כאשר
 עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר
 השמיד את החרי מפניהם ויירשם וישבו
 תחתם עד היום הנה : כג והעניים הישבים
 בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתר
 השמידם וישבו תחתם : כד קומו סעו
 ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך
 את סיון מלך חשבון האמרי ואת ארצו
 התל רש והתגר בו מלחמה : כה היום

הזה

את ער סאר ער סארבייא • זמזמים טזיאוע זייטע • הישבים דרא
 וואהנטען • בחצרים און דעם פלאטטען זאכדע • החל אהכע דען אכי
 סאכ • רש דער עראבערונג • והתגר גרויפע אן • בו איהן • מלחמה
 פיינדזעליג •

אחל

את

זוה אהל תת פחדה ויראתה על פני העמים
תחת כל השמים אשר ישמעון שמעה ורגזו
וחלו מפניה: ^{טו} ואשלה מלאכים ממדבר
קדמות אל סיוחן מלך חשבון דברי שלום
לאמר: ^{טז} אעברה בארצה בדרך בדרך
אך לא אסר ימין ושכאול: ^{יז} אבל
בכסה תשברני ואכלתי ומים בכסה תתן
לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: ^{יח} כאשר
עשיתי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים
הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן
אל הארץ אשר יהיה אליהנו נתינת לנו: ^{יט}
ולא אבה סיוחן מלך חשבון העברנו בו כי
הקשה יהיה אליהך ארת דוחו ואמץ
את לבבו למען תתו בידך פיוס
הזה: ^כ ויאמר יהוה אלי ראת
החלתי תת לפניך את סיוחן ואת ארצו החל
רש לרשת את ארצו: ^{כא} ויצא סיוחן לקראתנו

הוא

אחל ויזיז מיד מכפאכטען • תת מויכלוגעכטן • פחדה ויראתה אנפס
מונד פורכט פאר דיר • רגזו מונד ויא זאצטן ליטטערן • וחלו מונד
בעבען • דברי שלום איט דעם פרוזיזען מכתראמט • אכל טפיוע
אבה וזאצטע • הקשה עס פעהרערטעטע • את רוחו וייכטן וין
ואמץ מונד מטערקטע • כיום הוה וילא ישלט וירקליך געטעהטן מינט
ונלכד

הוא וכל עמו למלחמה ידעה: ^{כב} ויתנהו
יהוה אליהינו לפנינו ונגד אתו ואת בנינו
ואת כל עמו: ^{כג} ונלכד את כל עריו בעת
ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשם
והנפה לא השארנו שריד: ^{כד} רק הבהמה
בזוננו לנו ושלה הערים אשר לכדנו: ^{כה}
מערער אשר על שפת נחל ארזן והעיר
אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה
אשר שגבה ממנו את הכל נתינת יהוה
אליהנו לפנינו: ^{כו} רק אל ארץ בני עמון
לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל
אשר צוה יהוה אליהנו: ^{כז} ונפן ונעל
דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ^{כח} ויאמר
יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי
אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשיתי לו
כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר
ישב בחשבון: ^{כט} ויתן יהוה אליהנו בידנו
גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונלכדנו

בניו קרי

עד

ונלכד וייר כהאטען מיון • ונחרם וייר פערבאכטען • מתם אעכטער •
שריד מייכטע רעסט • בזוננו האבען וייר גערויכט • ושלה מונד דימ
פיוטע • שגבת וייר אעכטעגער • כל יך דען אמלנט שערך •

קריה

עד בלתי השאיר-לו שריד: וּנְלַכְד אֶת-
כָּל-עָרָיו בְּעַת הַהוּא לֹא הָיְתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר
לֹא-לָקַחְנוּ מֵאֲתָם שְׂשִׁים עִיר כָּל-חָבֵל אֲרֻב
מִמְּלַכַת עֹג בַּבְּשָׁן: כָּל-אֵלֶּה עָרִים
בְּצִרְת חוּמָה גְּבוּהָ דִלְתִים וּבְרִיח לְבַד
מֵעָרֵי הַפְּרָזִי הַרְבֵּה מְאֹד: וּנְחַרְמֵם אוֹתָם
כְּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבֹן הַחֲרָם
כָּל-עִיר מֵתָם הַנָּשִׁים וְהַטָּף: וְכָל-הַבְּהֵמָה
וְשָׁלַל הָעָרִים בְּזוּנֵנוּ לָנוּ: וּנְקַח בְּעֵת
הַהוּא אֶת-הָאָרֶץ מִיַּד שָׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנְּחַל אַרְנֹן עַד-הַיַּר
חַרְמוֹן: צִידָנִים יִקְרָאוּ לְחַרְמוֹן שְׂרִיץ
וְהָאֲמֹרִי יִקְרָאוּ-לוֹ שָׁנִיר: כָּל ו עָרֵי
הַמִּישֵׁר וְכָל-הַגְּלָעָד וְכָל-הַבְּשָׁן עַד-סֹלְכָה
וְאֲדָרְעֵי עָרֵי מִמְּלַכַת עֹג בַּבְּשָׁן: כִּי
רַק-עֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן נִשְׁאָר מִיַּתֵּר הַרְפָּאִים
הַנֶּה עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּרוּל הַלֵּה הוּא בְּרַבַּת
בְּנֵי עַמּוֹן תִּשַׁע אַמּוֹת אַרְבֶּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת

רחבת

קריה מרטי חבל טטרוך ממלכת דאו רייד הפרזי דען אפפעטען המישר
מין דעד עבעטען ערשור וייכע בעטטטטאט ברול פון אויטען הלה
פירושהר דורא ויא מוטט נאך לו ועהטן

כאמת

רַחֲבָה בְּאֲמַת-אִישׁ: וְאֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
יִרְשֵׁנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעַרְעַר אֲשֶׁר-עַל-נְחַל
אַרְנֹן וְחֲצֵי-הַר-הַגְּלָעָד וְעָרָיו נָתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי
וְלַגָּדִי: וַיִּתֵּר הַגְּלָעָד וְכָל-הַבְּשָׁן מִמְּלַכַת
עֹג נָתַתִּי לְחֲצֵי שְׂבִיט הַמְּנַשֶּׁה כָּל חָבֵל
הָאֲרֻב לְכָל-הַבְּשָׁן הַהוּא יִקְרָא אֲרֶץ
רְפָאִים: יָאִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת-כָּל-
חָבֵל אֲרֻב עַד-גְּבוּל הַנְּשׁוּרִי וְהַמְּעַכְתִּי
וַיִּקְרָא אֹתָם עַל-שְׁמוֹ אֶת-הַבְּשָׁן חֹת יָאִיר
עַד הַיּוֹם הַזֶּה: שְׁבִיעִי וְלַמְּכִיר נָתַתִּי אֶת-
הַגְּלָעָד: וְלַרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי נָתַתִּי מִן-
הַגְּלָעָד וְעַד-נְחַל אַרְנֹן תּוֹף הַנְּחַל וְגַבֵּל
וְעַד יַבֵּק הַנְּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: וְהָעֲרֻבָה
וְהַיַּרְדֵּן וְגַבֵּל מִבְּנֵי עַד יַם הָעֲרֻבָה יַם
הַפְּלֵחַ תַּחַת אֲשֶׁרֶת הַפְּסָגָה מוֹרְחָה: וְ
וְאַצּוֹ אֲתָכֶם בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר יְהוּה
אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ
חַלּוּצִים תִּעֲבְרוּ לִפְנֵי אַחֵיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
כָּל-בְּנֵי-חֵיל: רַק נְשִׁיכֶם וְשִׁפְכֶם וּמְקַנְכֶם

ידעתי

כאמת ויא דער פארדערמט חות דארטמאפטען והערכה פער
כער ויא עבעטען אשדת מק פוסע חלוצים גערויסטעט כל בני
חיל אלע טטרויטבארע אעכטער

יניה

B

Chomisch T. V.

יָדַעְתִּי כִּי־מִקְנֵה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם: ^כ מִפְּטוֹר עַד אֲשֶׁר־יִנְיַח יְהוָה
לְאַחֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גְמֵהֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
וּשְׁבַתָם אִישׁ לִירֻשָׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם: ^{כא}
וְאֶת־יְהוֹשׁוּעַ צִוִּיתִי בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר עֵינֶיךָ
הִרְאֵת אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לְשֵׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כַּדִּיעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־
הַמְּמַלְכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה: ^{כב} לֹא
תִירָאוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַגֹּלְתְּכֶם
לָכֶם:

ס ס ס

^{כג} וְאֶת־חֲנָן אֱלֹהֵי־יְהוָה בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר:
^{כד} אֲדַנִּי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוּת־
לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת־יְדֹתֶיךָ
הַחֲזֹקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוֹרְתֶךָ: ^{כה} אֶעֱבְרֶה־
נָא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן

יִנְיַח לֹר רוּחַ כְּרִינְגֵעַט • כָּכֶם זֶה וְזֶה מִיֶּד • רֵאתְחָנָן מִיֶּד הַמַּטֵּט
זַעֲלֵטֵהט • הַחֲלוּת הַאֵט מִכַּעֲפֵאֲכָטָן • גְּדֻלָּת דִּינֵט גְּרַעֲטֵט • יֶדֶד
הַחֲזֹקָה דִּינֵט מִלֵּאֲמֵט • אַעֲבֵרָה נָא נָא מִיֶּד מִיֶּעֲלֵיֶהטָן •
וִיתְעַבֵּר

חֲרָדָן הַרְר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוֹ: ^{כו} וַיִּתְעַבֵּר
יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי רַב־לֶךְ אֶל־חֹסֶף דְּבַר אֵלַי עוֹד
בְּדַבַּר הַזֶּה: ^{כז} עֲלֵה וְרֹאשׁ הַפְּסָגָה וּשְׂא
עֵינֶיךָ יְמֵה וְצַפְנָה וְתִמְנְנָה וּמִזְרַחָה וּרְאֵה
בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: ^{כח}
וְצוּ אֶת־יְהוֹשׁוּעַ וְחִזְקִהוּ וְאִמְצָהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר
לְפָנַי הָעַם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם אֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: ^{כט} וַיָּשֻׁב בְּגֵיָא מוֹל
בֵּית פְּעוֹר: ^פ

^ד וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־
הַמְּשָׁפְטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבֵאתֶם וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם: ^ג לֹא תִסְפּוּ
עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם וְלֹא
תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשׁוֹמֵר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם: ^ד עֵינֵיכֶם הִרְאוֹת
אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־
הָאִישׁ

וִיתְעַבֵּר עַר נוֹמַר עַר־לִירְכַט • לְמַעַנְכֶם מוֹט מִיֶּרַעֲטוֹוִלֵטָן • רַב לֶךְ
נָאֵם כַּעֲבוֹד יֶיֶן • כְּדַבַּר הַזֶּה מֵאֵן דִּיעוֹעַר זֵאֵט • רֵשׂא עֲרַהֲטַעֵט • וְחִזְקִהוּ
דָּאֵם עַר קִתָּן וִיֵא • וְאִמְצָהוּ מוֹכֵל דָּאֵם עַר טַאפְפֵטַר וִיֵא • כְּגֵיָא
מִיֶּן טַהֲאֵט • תִּגְרְעוּ מִיֶּהר זֵאֵלֵט מִכַּעֲהֵאֵטָן •
הַדְּבָקִים B 2

האיש אשר הלך אחרי בעל-פעור השמידו
יהוה אלהיה מקרבה: ואתם הדבקים
ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: שני
ראה למדתי אהכם חקים ומשפטים באשר
ציני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ
אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם
ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את כל-החקים האלה
ואמרו רק עם-חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים
אליו ביהוה אלהינו בכל-קראנו אליו:
ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים
צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן
לפניכם היום: רק השמר לה ושמר נפשך
מאד פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו
עיניך ופן-יסורו מלבבך כל ימי חייהך
והודעתם לבניה ולבני בניה: יום אשר
עמדת לפני יהוה אלהיך בתרב באמר
יהוה

הדבקים דוא מיהר מכהעכנט ובינתכם אונד מיערע פערטוכעט ונבון
אונד פערטענדג בני ווא מיוע גרי מיינע כאליון יסורו דאס זוא
אויסקאואען

בער

יהוה אלי הקהל-לי את-העם ואשמעם את-
דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל-הימים
אשר הם חיים על-הארמה ואת-בניהם
ילמדון: ותקרבו ותעמדון תחת ההר
וההר בער באש עד-לב השמים חשך ענן
וערפל: וידבר יהוה אליכם מתוך האש
קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם
ראים זולתי קול: ויגד לכם את-דבריתו
אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים
ויכתבם על-שני לוחות אבנים: וארתי
צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים
ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה: ונשמרתם מאד
לנפשתיכם כי לא ראיתם כל-תמונה ביום
דבר יהוה אליכם בתרב מתוך האש: פן
תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל-
סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל-
בהמה אשר בארץ תבנית כל-צפור כנף
אשר

בער כראכטע לב איטען וערפל אונד כעבעל וחמונה מיינע
געטטאזט זולתי אויסער קול דעם מאנע פסל מיינען געטענע
סמל בינדליכע געטטאזט תבנית דיש פיגור

תעוף

אשר תעוף בשמים: יי תבנית כל רמש
 באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת
 לארץ: יי ופדתשא עיניך השמימה וראית
 את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל
 צבא השמים ונדחת והשתחווית להם
 ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל
 העמים תחת כל השמים: יי ואתכם לקח
 יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל מטצרים
 להיות לו לעם נחלה כיום הזה: יי ויהוה
 התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עבדו
 את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: יי כי
 אנכי מת בארץ הזאת אינני עבד את הירדן
 ואתם עבדים וירשתם את הארץ הטובה
 הזאת: יי השמרו לכם פן תשכחו את
 ברית יהוה אלהיכם אשר בררת עמכם
 ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה
 יהוה

יהוה

יהוה אלהיך: יי כי יהוה אלהיך אש
 אכלה הוא אל קנא: פ
 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם
 בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל
 ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו:
 יי העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ
 כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר
 אתם עבדים את הירדן שמה לרשתה לא
 תאריכו ימים עליה כי השמד תשמדון:
 יי והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם
 מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם
 שמה: יי ועבדתם שם אלהים מעשה ידי
 אדם עץ ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו
 ולא יאכלו ולא יריחו: יי ובקשתם משם
 את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
 לבבך ובכל נפשך: יי בצר לך ומצאוך
 כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת

עד

אש אכלה מין פטרלעהרענדעס פויער . אל קנא מין מילפערפאזנער
 גמטט . ונושנתם מוכד מיהר למכע נעוואהכט האכט . והשחתם מוכד
 געראטהעט אלסדען מויל מכוועט . להכעיסו מיהר לום פערדרוססע .
 העידתי זא רופע איד לו לייגען . והפיץ עס ווירד לערסטרויען . ירוחו
 ריכטן קאן . ומצאת מוכד מויד ווירער פויערען . כי תדרשנו ווען מויהר
 מיהן פערלמגען ווירד . בצר לך ווען דא מין דער עכע ויין ווירסט . ר מצאוך
 מוכד דין ווירד בעטראפפעטן האכטן . באחרית אמ עכדע .

ירפך

תעוף דיא דא פליגען . בשמים מין דער אבערן לופט . רמש וואס קרוינט
 דגה פיעט . ופן תשא דאס דא עטווא העכט . הירח דען
 אאכד . צבא העער . ונדחת מוכד דין פערלויטען ליעסעסט . חלק לומר
 לוגעלאססען האט . מכור הברזל מווס דעט מויוע:אפען . נחלה מווס
 געכטהוילעכעס . התאנף מווס למריג ווארדען .

אש

עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו : לא כי אל
 רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישתחך
 ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע
 להם : לב כי שאלנא לימים ראשנים אשר
 היו לפניך למזמתיים אשר ברא אלהים ו
 אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה
 השמים הנהיה בדבר הגדולה או הנשמע
 כמהו : לג השמע עם קול אלהים מדבר
 מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי : לד
 או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
 מקרב גוי במסת באתת ובמופתים
 ובמלחמה וכיד חזקה ובזרוע נמוכה
 ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם
 יהוה אלהיכם במצרים לעיניך : לה אתה
 הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין
 עוד מלבדו : לו מן השמים השמיעה
 את קלו ליסרה ועל הארץ הראה את אשר
 הגדולה

ירפך עם וירד ויכע האנד 150 דיר אבליהען * הנהיה מכ יע נעטע *
 הען הנשמע מכ נעהערט ווארדען * ויחי מוכד ווערע מיט לעבען געי
 בליעבען * הנסה האט יע מוכטערנאמען * במסת דורך פערזוכונגען *
 אתה דיר * הראת מיט געלירנט ווארדען * לדעת דאויט דוא וויס *
 סעסט * מלכדו מויסער מיהט * ליסרך דיר לוכט לו נעהרען * אשר
 ויין פויער *

ותחת

הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש : לו
 ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו
 אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים :
 לה להוריש גוים גדלים ועצמים ממה
 מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה
 כיום הזה : למ וידעת היום והשבת אל
 לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
 ועל הארץ מתחת אין עוד : מ ושמרת
 את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך
 היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען
 תאריך ימים על האדמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך פליתיים : פ שלישי
 מא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר
 הירדן מזרחה שמש : נב לנס שמה רוצח
 אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא
 לא שגא לו מתמל שלשם ונס אל אחת מן
 הערים האל וחי : מג את בצר במדבר
 בארץ המישר לראובני ואת דאמת בגלעך
 לגדי

ותחת דארטן ויבחר מוכד פרוועהלטע * להוריש מוכ לו פערטרייבען * והשבת
 מוכד נעהאטע * כל הימים מיין עויג * אז דאמאלס * יבדיל * מאכערטע מויס
 בבלי דעת מוכפערטענעם * ונס דער פליהע * המישר דיא עכעכע *
 דבר

לִגְדֵי וְאֶת־גִּוְלוֹן בְּבֶשֶׁן לְמַנְשֵׁי : ^מ וְזֹאת
הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מִשֶּׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
^מ אֱלֹהֵי הָעֵדוּת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר
דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :
^מ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּבֹיֵא מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ
סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן אֲשֶׁר
הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :
^מ וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֶרְצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ עֹת
מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן מִזְרַח שֶׁמֶשׁ : ^מ מֵעֲרַעֵר אֲשֶׁר
עַל־שֵׁפֶת־נַחַל אַרְנוֹן וְעַד־הַר שִׁיאֵן הוּא
חֶרְמוֹן : ^מ וְכָל־הָעֲרֻבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרַחָהּ וְעַד יַם הָעֲרַבָה תַּחַת אֲשֶׁר־תִּתֵּן
הַפְּסָגָה : ^פ רַבִּיעִי
^ה וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֲקִים
וְאֶת־הַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם
הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם :
יהוה

דבר בעקבאנט געמאכט האט בויא מיט טהאמט מול געגענמאכער על
אמ שפת נחל מופער וכל הערבה דאו גמלעט פלאכעט פענר
הערבה מין דיעועט געפילדע אשדות אמ פוסעי הפסגה דעם בערגעס פסגה
כי

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ כְּרִית בְּחֶרֶב :
לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת־הַכְּרִית
הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֱלֹהֵי פֶה הַיּוֹם בְּלָנוּ
חַיִּים : ^י פָּנִים וּבְפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַר
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : ^י אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין יְהוָה
וּבֵינֵיכֶם כְּעַת הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר
יְהוָה כִּי יִרְאֶתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עֲלִיתֶם
בְּהַר לֵאמֹר : ^י אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים :
^י לֹא־יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי :
^י לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר
בַּשָּׁמַיִם וּמַמְעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר
בַּמַּיִם וּמִתַּחַת לָאָרֶץ : ^י לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם
וְלֹא תִעֲבָדֶם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל
קָנָא פֶקֶד עוֹן אֲבוֹת עַל־בְּנֵים וְאֵל־שְׁלֹשִׁים
וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָאִי : ^י וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים
לְאַחֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי : ^י לֹא
תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹאֵי כִּי לֹא

מצותי ק

ינקח

כי זאכדערן אחנר איט מוכס אנחנר וויר אלה דיא פה היער
כלבר מלוע ויכד חיים ממ זעבען פנים בפנים פאן מנעויעכט ו
מנעויעכט על פני פאר וירכעט מנעויעכטע תשא דמו ומלצט מויטעפרעי
כען לשוא בינו מיינער מונומהרהייט

ינקח

יִנְקָה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ
 לְשׂוּא : ס שְׁמוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת
 לִקְדָּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה וַיְהוֶה אֱלֹהֶיךָ : י שֵׁשֶׁת
 יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלַאכְתֶּךָ : יי וַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַלִּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תַעֲשֶׂה
 כָּל-מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ
 וְאִמְתֶּךָ וְשׂוֹרְךָ וְחֹמְרֶךָ וְכָל-בְּהֵמַתֶּךָ וְגֵרְךָ
 אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ
 כַּמּוֹךָ : סו וַיְזַכֵּךְ בֵּי-עַבְדֵי הַיִּתָּהּ בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיִּצְאָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם
 חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת : ס טו כִּפְדֹּ
 אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן וַיֹּאדְרִיכֶנּוּ יָמֶיךָ וּלְמַעַן יֵיטֵב
 לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָךְ : ס יי לֹא תִרְצַח : ס וְלֹא
 תִנְאַף : ס וְלֹא תִגְזֹב : ס וְלֹא-תַעֲנֶה
 בְּרֵעֶךָ עַד שׂוּא : ס יי וְלֹא תַחֲמֹד
 אִשְׁתֵּי רֵעֶךָ : ס וְלֹא תִתְאָוֶה בֵּית רֵעֶךָ

שדהו

ינקה וירד מונגעטערמאסט לאססען ישא אויסספריכט למען דאויט
 ינוח רוהע ינוח

שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ שׂוֹרְךָ וְחֹמְרֶךָ וְכָל
 אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ : ס חמישי יס אֶת-הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-כָּל-קְהָלְכֶם בְּהַר
 מְתוֹךְ הָאֵשׁ הַעֲנֵן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא
 יִסַּף וַיִּכְתַּבְם עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּן
 אֵלַי : ט וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ
 הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בַּעַר בְּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּ אֵלַי
 כָּל-רָאשֵׁי שְׁבִיטֵיכֶם וּוְקִנִּיכֶם : כא וַתֹּאמְרוּ
 הֵן הִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כְּבוֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלוֹ
 וְאֶת-קוֹלוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה
 רֵאיוֹנוֹ כִּי-דִבֶּר אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַחֲתִי : כב
 וְעַתָּה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה
 הַזֹּאת אִם-יִסְפָּיִם אֲנַחְנוּ לְשָׁמַע אֶת-קוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמָתָנוּ : כג כִּי מִי
 כָּל-בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים
 מִדְּבַר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ כָּמָנוּ וַיְחִי : כד קָרַב
 אַתָּה וּשְׁמַע אֶת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵלַינוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר

ידבר

ולא יספ מוכד אעהר כרכט אם יספיים אנחנו ווען וויר פארטפאהרעני כפי
 דען כול וואי כל בשר מיין פנייטנירעם ווענען אשר שמע דאז פערנאמא
 אען האט

ושמענו

ידבר יהוה אליהנו ושמענו ועשינו :
 כה וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם
 אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי
 העם הזה אשר דברו אליה הוטיבו כל אשר
 דברו : כו מי יתן והיה לבבם זה להם
 ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל
 הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם :
 כז לך אמר להם שובו לכם לאהליכם : כח
 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליה את
 כל המצודה והחקים והמשפטים אשר
 תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם
 לרשתה : כט ושמרתם לעשות כאשר צוה
 יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין
 ושמאל : ל בכל הדרך אשר צוה יהוה
 אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב
 לכם ותארנתם ימים בארץ אשר
 תירשון : לו וזאת המצודה החקים
 והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד
 אתכם

ושמענו וא וואלצטן וויר זאלעם אכעטהאטן הימיו כל
 אשר דברו זיא האכטן וואהל גערעדעט כז יהו וויר וואלצטע געבען
 לבכם זה דיעוער זין לעלם בעטטענדיג שורבו לבם קעהרעט כון
 לזריק תסרו ווירט דמאמן וטוב לבם עס ווירד מיך וואהלגעטן
 אשר

אתכם לעשות בארץ אשר אתם עבדים
 שמה לרשתה : ב למען תירא את יהוה
 אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר
 אנכי מצוה אתה ובניך ובין בניך כל ימי
 חייה ולמען יארכו ימיה : ג ושמעת ישראל
 ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו
 מאד באשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך
 ארץ זבת חלב ודבש : ד
 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ה ואהבת
 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאדך : ו והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום על לבבך : ז ושונתם
 לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובילכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך : ח וקשרתם לאות
 עליהם והיו לשטפת בין עיניהם : ט וכתבתם
 על מזוזות ביתך ובשעריך : י והיה
 כפי ביאך ו יהוה אלהיך אל הארץ אשר
 נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב
 ע"ד רבתי

אשר ייטב לך וזו ווירד עס דיר וואהלגעטן ואשר תרבו מאד מונד
 דוא ווירסט דך זעה פראעהרעטן ארץ מיט זאכדע רבכל גפשה פאן גאכלער
 זעלע רבכל מאדך מונד פאן גאכלעט פראעהרעטן רשונתם דוא וואלסט ווא
 סיכטערעטן וקשרתם בינדע זיא לאות זוט לייצען למטפת מוזם פאר
 דערוויכטינדע מזוזות דיא פאסטעטן רבשעריך מונד מן דייקע טהארע
 בנית

לתת לך ערים גדלות ומבת אשר לא־בנית :
 וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְלֵאת
 וּבִרְתָּ חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־חֲצַבְתָּ פְרָמִים
 וְזִיתִים אֲשֶׁר לֹא־נִטְעַתָּ וְאָכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ :
 הַשְּׁמֹר לְךָ פְּנֵת־שַׁבָּת אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים :
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבְשֵׁמוֹ תִשְׁבַּע :
 לֹא תִלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיכֶם :
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פְּנִיחֶרֶת אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ כִּךְ וְהִשְׁמִידֶךָ מֵעַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה :
 אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמֶּסֶה :
 תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעַד־תִּי
 וְחֻקֵּי אֲשֶׁר צִוָּךְ :
 כִּי עָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב
 כִּי עֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטַב לְךָ וּבֵאתָ וּרְשַׁתָּ
 אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה
 לַאֲבֹתֶיךָ :
 לְחַדֵּשׁ אֶת־כָּל־אֲיִבֶיךָ מִפְּנֵי

כאשר

בנית דוא האסט ערבויעט מלאת דוא האסט אנגעפילצט וברת מוד גרובען
 חצובים מוסגעהוועכע חצבת דוא מוסגעהווען האסט נטעת דוא
 געפלאגלט האסט תנסו פערולעט נסיתם מחר פערולעט האסט
 במסה לו אסה הישר וואס רעלט מוט להרף לו פערראגען
 וצדקה

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :
 בְּנֶה מִחַר לֵאמֹר מַה הָעֵלֶת וְהַחֲקִים
 וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אַתְּכֶם :
 לְפָרֶעָה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
 בְּיַד חֲזָקָה :
 גְּדֹלִים וְרַעִים בְּמִצְרַיִם בְּפָרֶעָה וּבְכָל־בֵּיתוֹ
 לְעֵינֵינוּ :
 הָבִיא אֲתָנוּ לְחַר לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ :
 אֶת־כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֵּתָנוּ כְּדָוִם
 הַזֶּה :
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ :
 יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה
 בָּא־שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם רַבִּים מִפְּנֶיךָ
 הַחֲתִי וְהַגְּרָגְשִׁי וְהָאֹמְרֵי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי
 וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שְׁבַעַה גּוֹיִם רַבִּים וְעַצוּמִים
 מִמֶּךָ :
 וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִבִּיתָם

החרם

וצדקה לור גאטטעלענדיקייט רגשל מוכר פערטרויבט מפניך פאר דיר
 Chomisch. Tom. V.
 ג. C
 החרם

החרם תחרים אתם לאתכרת להם ברית
 ולא תחנם : י ולא תחתן בם בתך לאתתן
 לבנו ובתו לאתקח לבנה : י פייסיר
 אתבנה מאחרי ועבדו אלהים אחרים
 וחרה אפיהוה בכם והשמידה מהר : י
 כיאםכה תעשו להם מנבחתיהם תתצו
 ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון
 ופסיליהם תשרפון באש : י כי עם קדוש
 אתה ליהוה אלהיך בך בחר ויהוה אלהיך
 להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
 עלפני האדמה : י לא מרבכם מכל העמים
 חשק יהוה בכם ויבחר בכם כייאתם
 המעט מכל העמים : י כי מאהבת יהוה
 אתכם ומשמרו אתהשבעה אשר נשבע
 לאבתים הוציא יהוה אתכם ביד חזקה
 ויפדה מבית עבדים מיד פרעה מלך
 מצרים : מפסיר י וידעת כיייהוה אלהיך הוא
 האלהים

החרם תחרים וא ואלסט דוא פערבאכנען • תחנם לאססע איהענן
 גכמדע ויידערהפאהרען • תחתן פערטוועגערע דיק • יסיר ער וירדע אבי
 פיהרען • מאחרי פאן איר • תתצו ואלסט איהר אוארייסען • ואשיריהם
 איהרע האונע • תגדעון איהר אואהרען • ופסיליהם אונד איהרע
 געפניטלע בילדער • סגלה לייבאייגען • מרבכם וירל איהר למהל
 רייכער וייד • חשק האט אונגעמאטען • המעט וייד דיא וועניגסטען •
 כי אונדערן • מאהבת בלאס וירל ער ליעכט • וידעת ערקעכטע מלוח
 האל

האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד
 לאהביו ולשמרי מצותו לאלה דור :
 ומשלם לשנאיו אלפניו להאבידו לא יאחר
 לשנאו אלפניו ישלם לו : י ושמרת את
 המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר
 אנכי מצוה היום לעשותם :

פ פ פ

י והיתה עקב תשמעון את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אתם
 ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת
 החסד אשר נשבע לאבתך : י ואהבה
 וברכה והרבה וברכה פרי בטנה ופרי אדמתה
 דגנה ותירשן ויצאהרן שגור אלפיהן
 ועשתרת צאנה על האדמה אשר נשבע
 לאבתך לתת לך : י ברוך תהיה מכל
 העמים לאיהוה בך עקר ועקרה
 ובבחתך : י והסיר יהוה מן כלחלי
 מצותיו ק' וכל

האל הנאמן אירן טרויער גאטט • ומשלם ער פערגלזט • לשנאיו
 זייכען האססערן • אל פניו פאר איהרען מייגען • להאבידו אונד רייכט
 זיא מויל • יאחר ער פערזויאט • והיה עס וירד יוין • עקב דער ערפלאנג •
 תשמעון ווען איהר אונגעהאט • פרי דיא פריכטע • בטנג דייכעס לייבעס •
 עהל • שגור דיא לוסט • ותירשך דיין אאסט • ויצהרד אונד דיין
 העערדען • עקר אונפרוכטבארער • ועקרה אונד אונפרוכטבארע • והסיר
 עס וירד אבווענדען • C 2 מרוי

וְכָל-מְדוּי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא
 יִשְׁמַם בְּךָ וּנְתַנָּם בְּכָל-שְׁנָאִיךָ : ^ט וְאָכַלְתָּ
 אֶת-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
 לֹא-תַחֹס עֵינֶיךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת-
 אֱלֹהֵיהֶם כִּי-מוֹקֵשׁ הוּא לְךָ : ^ס ^י כִּי
 תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי
 אֵיכָה אוֹכַל לְהוֹרִישָׁם : ^י לֹא תִירָא מֵהֶם
 וְזָכַר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְפָרְעָה וּלְכָל-מִצְרַיִם : ^י הַמֹּסֵת הַגְּדֹלָה
 אֲשֶׁר-רָאוּ עֵינֶיךָ וְהֵאֲתַתּוּ וְהַמַּפְתִּים וְהַיָּד
 הַחֲזָקָה וְהַזֶּרַע הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּזִי-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל-הָעַמִּים
 אֲשֶׁר-אֲתָה יֹרֵא מִפְּנֵיהֶם : ^י וְגַם אֶת-
 הַצֶּרֶעָה יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד-אֲבֹד
 הַנְּשֹׂאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפְּנֵיךָ : ^כ לֹא
 תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי-יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ
 אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא : ^כ וְנִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֵיךָ מֵעַט מֵעַט לֹא תוֹכֵל

כלתם

כודרי זייכען • ואכלת דוא זאלסט אויפרייבען • תחום עינד אוסט
 פאכען • מוקש מין פאלוסטריק • כי פינזייכט • תאמר וירסט דוא
 טפרעכען • אוכל קאן מיך זיא • להורישם אויסטרייבען • המוסות
 זיא פערזוואנגען • והזרע דען מרק • הנטויה דען אויסגעטרעקטען •
 אשר זיאט וועלכען • את הצרעה מין פערלעהרענדעס זייכען • (זייכע
 מרט זיפטענס מונדעלפער) תערץ זאס דיר באגע ווערדען • ונשל
 זיא וירד פערטויכען • מעט מעט נאך מונד נאך • כלתם

כַּלְתֶּם מִיָּהָר פֶּדֶת-רֶבֶבָה עֲלֵיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה :
^ט וּנְתַנָּם יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהַמָּם מֵחֹמַת
 גְּדֹלָה עַד הַשְּׂמַדָּם : ^י וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ
 וְהֵאֲבֹדְתָ אֶת-שְׂמֹם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא-יִתְיַצֵּב
 אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשְּׂמַדָּה אֲתֶם : ^כ פְּסִילֵי
 אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בְּאֵשׁ לֹא-תַחֲמֹד כֶּסֶף
 וְזָהָב עֲלֵיהֶם וּלְקַחְתָּ לָּךְ פֶּן תִּוְקֵשׁ בּוֹ כִּי
 תוֹעֵבֶת יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ הוּא : ^כ וְלֹא-תָבִיא
 תוֹעֵבָה אֶל-בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ חָרִם כְּמֹהוּ
 שֶׁקָּץ וְתִשְׁקָצְנוּ וְתַעֲבֹדוּ וְתַחֲעֲבֹנוּ כִּי-חָרִם

הוא :

ה' כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה חַיִּים
 תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחְיוּן וּרְבִיתֶם
 וּבֵאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם : ^כ וְזָכַרְתָ אֶת-כָּל-הַדְּרֹךְ
 אֲשֶׁר הוֹלִיכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבַּעִים
 שָׁנָה בְּמִדְבָּר לְמַעַן עֲנִתָךְ לְנִסְתָּךְ לְדַעַת

אח

כלתם זיא אויפרייבען • מיהר זנו טעלזן • תרבה קעכטען זיך פערטעהרען •
 ורבים מוכד זיא בעטטירלען • מיהרמה בעטטירלעך • השמדך דוא פעלזת
 אויסגערמטטע האסט • פן תוקש בר עס קעכטע דין אונזיק זיין •
 תועבת מין גרייען • והיית זאכסט קשאט מוין זיך • חרם דעה בזון •
 כמיהו זיא ער מוין מיהק אונט • שקץ תשקצנו דוא אוסט אכטייט הא •
 זען • ותעב תתעבנו מוכד גרייען דאפאר האכען • למען דאזיט תחיון
 מיהר זעט • ורבייתם מוכד מייך פערטעהרעט • למען ענתך מונ דיר ווידער •
 וערטיגקייט זלוטיקקען • לנסתך זיך דאדורך זנו פערזווען •

ויענד

את אשר בלבבך התשמר מצותו אסלא :
 ויענה וירעבך ויאכלך אתהמן אשר
 לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך
 כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על
 כל מוצא פי יחיה האדם :
 שמלתך לא בלתה מעליה ורגלך לא
 בצקה זה ארבעים שנה : וידעת עם
 לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהיה
 אלהיך מיסרה : ושמרת את מצות יהוה
 אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו : כי
 יהיה אלהיך מביאה אל ארץ טובה ארץ
 נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה
 ובהר : ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה
 ורמון ארץ זית שמן ודבש : ארץ אשר
 לא במסכנת האכל בה לחם לא תחסר
 כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה

מצותיו קרי

תחצב

ויענך ער ליעם דרך מין וידעו ויערטיגרויט געראטהען וירעבך ער ליעם דרך
 הוכנה לידען ויאכלך מוכד טפיוטע דרך למען דאמט הרדיעך
 דוא ערמארסט כי זאנדערן על כל פאן מלעט מוצא פי יד
 וואס גאטט פערמאדנעט בלתה זינד פערמאטעט בצקה זינד געטוואל
 זען ייסר ליכטיגעט נחלי מים פלויסע עינת קוועללען ותהמת מוכד
 טיעפען יצאים דיש ענטפרינגען בבקעה מיט טהאטע ורמון
 גראמאטעפעל זית שמן אלווען ודבש מוכד דאטטעלאזיג
 במסכנת מין אראטה ומהרריה מוכד מויס דעססען בערגען

תחצב

תחצב נחשת : ואכלת ושבעת וברכת
 את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר
 נתת לך : שני השמר לך פדות שבח את
 יהוה אלהיך לכלית שמר מצותיו
 ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום :
 פדת אכל ושבעת ובתים טובים תבנה
 וישבת : ובקרה וצאנה ירבין וכסף וזהב
 ירבה לך וכל אשר לך ירבה : ורם
 לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציא
 מארץ מצרים מבית עבדים : המוליכה
 במדבר הגדל והנורא נחשו שרף ועקרב
 וצמאון אשר איזמים המוציא לך מים
 מצור החלמיש : המאכלך מן במדבר
 אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען
 נסתך להיטבך באחריה : ואמרת
 בלבבך פתי ועצם ידי עשה לי את החיל
 הזה : וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא
 הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים

את

תחצב דוא הויטן וורסט ואכלת ווען דוא נעגעסען רשבעת מוכד דרך נעועט
 טיגט האבען וורסט וברכת זא אומט דוא לאבען ירבין ווערדען זיך
 פטראעהרען המוליכך דער דרך געפיהרט ועקרב מוכד טקארפס
 מבען וצמאון זא מיטעל דיררע מצור פאם פלעווען החלמיש
 דעם הערטעסטען להיטבך דיר וואהלזטהון ועצם ידי זייכע
 טאמפערקייט עשה האט ערווארבען את החיל הזה ליעועט פער
 זעגען העדת

צאנה

אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
כִּי־יִהְיֶה הַיּוֹם פ
וְהָיָה אִם־שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָחֶם הָעֵדוּתִי בְכֶם הַיּוֹם כִּי
אָבֵד תֵּאבְדוּן ב פְּנֵי אֲשֶׁר יְהוָה מֵאֲבִיד
מִפְּנֵיכֶם בֶּן תֵּאבְדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם פ
ט * שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתְּהָ עֵבֶר הַיּוֹם אֶת־
הַיְרֵדוֹן לְבֹא לְרֵשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים
מִמֶּךָ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בַּשָּׁמַיִם ב
עַם־גְּדוֹל וְרַם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אֶתְּהָ יָדְעָתָּ
זֹאתָ שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְנֵי עֲנָק
וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא אֲדֹנָי
לִפְנֵיךָ אֲשֶׁר אֲכַלְהָ הוּא יִשְׁמִידֶם וְהוּא
יִבְנִיעֶם לִפְנֵיךָ וְהוֹרֵשְׁתֶם וְהָאֲבֹדְתֶם מֵהָרָ
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לְךָ שְׁלִישִׁי ד אֱלֹהֵי אֲמֹר
בְּלִבְבְּךָ בְּחֵדָף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתֶּם וּמִלִּפְנֵיךָ
לֵאמֹר בְּצַדִּיקְתִּי הִבִּיאֲנִי יְהוָה לְרֵשֶׁת אֶת־

הארץ

העדתי וזו בעליותי איד כשמים היאועהאך יתיצב לזון
וידעטטעהטן ישמיהם וורד וזו לזון טהיין פטרלזנען יכניעם לזון
טהיין זכעה זא דטיטהנען כחדף עם וורד אויסגעטטמטען האכען
וכרשעת

הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרֵשֶׁת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה
מִוְדִישָׁם מִפְּנֵיךָ י לא בְּצַדִּיקְתָּ וּכְיִשׁוּר
לְבַבְךָ אֶתְּהָ בֹא לְרֵשֶׁת אֶת־אֲרָצָם כִּי
בְרֵשֶׁת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִוְדִישָׁם מִפְּנֵיךָ וּלְמַעַן תִּקֶּיֶם אֶת־הַדְּבָר
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב י וַיִּדְעַתָּ כִּי לֹא בְּצַדִּיקְתָּ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַטִּיבָה
הַזֹּאת לְרֵשֶׁתָּהּ כִּי עַם־קָשָׁה עָרַף אֶתְּהָ י
זָכַר אֱלֹהֵי־שָׁכַח אֶת אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמַזְהָרִים אֲשֶׁר־יִצְאָתָּ ו
מֵאָרֶץ מִצְרַיִם עַד־בְּאֵפֶס עַד־הַמִּקּוֹם הַזֶּה
מִמֵּרִים הֵייתָ עִם־יְהוָה י וּבְחֵרֶב
הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה בְּכֶם
לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם י בְּעַלְתִּי הַהָרָה לְקַחַת
לוֹחַת הָאֲבָנִים לוֹחַת הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת
יְהוָה עִמָּכֶם וַאֲשֶׁב בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לָחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא

שתיתי

וכרשעת לזון דער רולאוינקייט ווילנען וכישור לזכר דער אויפריכטיג
קייט קשה ערף המלזטמאריג הקצפה דזא האסט ערלירכט
ממרים רעבעלנען עם געגען ורחאנף עם מזרד זא אויפגעבראכט
מהר

שְׁתִּיתִי: וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שִׁנִּי לַלַּיְלָה
 הָאֲבָנִים כְּתָבִים בְּאֶצְבָּע אֱלֹהִים וְעַל־יָהּ כָּכֹל
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַר מִתְּנֶה
 הָאֵשׁ בַּיּוֹם הַהוּא: וַיְהִי מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם
 וְאַרְבָּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה אֵלַי אֶת־שִׁנִּי לַלַּיְלָה
 הָאֲבָנִים לַחֹרֶת הַבְּרִית: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי קוּם רֵד מֵהַר מִזֶּה כִּי שָׁחַת עַמּוֹךְ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם סָרוּ מֵהַר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־
 קָשָׁה־עֵרָף הוּא: הֲרַף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֵם
 וְאַמְחָה אֶת־שִׁמְם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאַעֲשֶׂה
 אוֹתָךְ לְגוֹי־עֲצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ: וְאַפִּן וְאָרֶד
 מִן־הַהָר וְהָהָר בְּעַר בְּאֵשׁ וְשִׁנִּי לַחֹרֶת
 הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדַי: וְאָרָא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֹל מִסְכָּה
 סֶרֶתֶם מֵהַר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־צִוֶּה יְהוָה
 אֶתְכֶם: וְאַתְּפֹשׁ בְּשִׁנִּי הַלַּחַת וְאַשְׁלַכְם
 מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי וְאַשְׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם: וְאַתְּנַפֵּל

לפני

מהר אירועכדמ סרו וזא וינד געוויכען • מהר גאר באנד • מסכה
 איוו געלעכבילד • הרף זאס אב • ראמחה אונד וויל 33 אויסטרונגען
 מסכה געגאססעכעס • ראתפשו דא ערגרין איר • ראשברם אונד לער •
 צראך זיא • ראתנפל אונד איר ווארן איר כינדער •

יגרת

לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים
 לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על־
 כל־הטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע
 בעיני יהוה להכעיסו: כי יגרתִי מפני
 האף והחמה אשר קצה יהוה עליכם להשמיד
 אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא: וּבְאֶהְרֹן
 הַתְּאֲנָף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ
 וְאַתְּפִלֵּל גַּם־בְּעַד אֶהְרֹן בְּעַת הַהוּא: וְאַתְּ
 וְאַתְּ־חֲטָאתֶם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֹל
 לְקַחְתִּי וְאֲשָׁרְף אֹתוֹ בְּאֵשׁ וְאַכַּת אֹתוֹ טָחוֹן
 הַיִּטֵּב עַד אֲשֶׁר־דַּק לְעֹפֶרֶת וְאַשְׁלַךְ אֶת־עֹפְרוֹ
 אֶל־הַנַּחַל הַיַּרְדֵּן מִן־הָהָר: וּבַתְּבַעֲרָה
 וּבַמִּסָּה וּבַקְבָרֹת הַתְּאוּה מִקְצָפִים חֵייתֶם
 אֶת־יְהוָה: וּבִשְׁלַח יְהוָה אֶתְכֶם מִקֶּדֶשׁ
 בְּרַנֵּעַ לֵאמֹר עֲלוּ וְרִשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָחִיתִי לָכֶם וַתִּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא
 הִאֲמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ: מִמֶּרְיָם
 חֵייתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם: וְאַתְּנַפֵּל
 לְפָנַי יְהוָה אֶת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאַתְּ־

ארבעים

יגרתִי איר יאר באכגע • ואכת מיר לערטונג • טחון לעראמהנט • ותמרו
 אונד מרה וואר מונגעמרואס • דעתִי מיר קענכע •

אשר

ארבעים הלילה אשר התנפלתי פי אמר
 יהוה להשמיד אתכם: כי ואתפלל אלי יהוה
 ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך
 אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים
 ביד חזקה: כי זכר לעבדיך לאברהם ליצחק
 וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל
 רשעו ואל חטאתו: כח פן יאמרו הארץ
 אשר הוצאתנו משם מבלי יכולת יהוה
 להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו
 אותם הוציאם להמתם במדבר: כט והם
 עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל
 ובזרעך הנטויה: פ רביעי
 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני
 לוחות אבנים פראשנים ועלה אלי ההרה
 ועשית לך ארון עץ: ואתב על הלחת
 את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
 אשר שברת ושמתם בארון: ג ואעש ארון
 עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים פראשנים
 ואעל ההרה ושני הלחת בידי: ד ויכתב
 על

אשר התנפלתי דא מיר פאר מיהט געזענען ונחלתך מוכד דייכט אירעכט
 טהאזיילע כחלימן פדית דא ערזעטע האסט מבלי יכלת וירן ער
 זיכט דא פערטענען געהאבט פסל הירע ארון מייסענאדע
 כמכתב

על הלחת כמכתב הראשון את עשרת
 הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך
 האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: ה ואפן
 וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר
 עשיתי ויהיו שם באשר צוני יהוה: ו ובני
 ישראל נסעו מבארת בני יעקב מוסרה
 שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו
 תחתיו: ז משם נסעו הגדדה ומן הגדדה
 יטבתה ארץ נחלי מים: ח בעת ההוא
 הבדיל יהוה את שכב הלוי לשאת את
 ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו
 ולברך בשמו עד היום הזה: ט על כן לא
 היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא
 נחלתו כאשר דבר יהוה אליה לז: י
 ואנכי עמדתי בהר בימים הראשנים ארבעים
 יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי וגם
 בפעם ההוא לא אברה יהוה השחיתך: יא
 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם
 ויבאר

כמכתב וירא דא טריפט ואפן מיר וואנדטע איד ראשים מוכד זענע
 טע ויכהן מוכד עם טראט דען פריסטערזילען דיעכסט מן הבדיל
 וואנדערטע מוס ויכהן מוכד לז ועגענן בשמו מן וייכעט כחאטען
 שאל

וַיָּבֹאוּ וַיִּירָשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
 לָאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם : פ ^{חמישי}
 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ שָׂאֵל
 מֵעַמֶּדָּה כִּי אִם־לִירְאֹהָ אֶת־יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ
 לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָהּ אֹתוֹ וּלְעַבְדּוֹ
 אֶת־יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ :
 י לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ : יי הֲזוֹ לִיהוּדָה
 אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ
 וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ : יי רק בְּאַבְתְּיָךָ חָשַׁק יְהוָה
 לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזֵרַע־ם אַחֲרֵיהֶם בְּכֵם
 מִכָּל־הָעַמִּים בַּיּוֹם הַזֶּה : יי וּמְלֹתָם אֶת
 עָרְלַת לְבַבְכֶם וְעַרְפְּכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד : יי
 כִּי יְהוּדָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנָי
 הָאֲדֹנָיִם הָאֵל הַגָּדֹל הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר
 לֹא־יִשָּׂא פָנָיִם וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד : יי עֲשׂוּ
 מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאַהֲבֵה גֵר לְתֵת לוֹ
 לֶחֶם וְשִׂמְלָה : יי וְאַהֲבֵתֶם אֶת־הַגֵּר כִּי־
 גרים

שאל פאדערט חשק ער האט מיין וואהגעפאלטן ומלתם איהר
 איסט בעטניידען ערלת דוא פארהויט וערפכם לא תקשו עוד
 אונד ניכט אטהר זא הארטנעקירג זיין ישא זיר ריכטעט פנים כאן
 פאזעהען דער פערואן שחד בעטשעלונג ושמלה מונד קליידער
 חדבק

גֵּרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : כ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבַק וּבִשְׁמוֹ
 תִשָּׁבַע : כא הוּא רַחֲמָנְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר־עָשָׂה אִתָּךְ אֶת־הַגְּדֹלָת וְאֶת־הַנּוֹרָאֵת
 הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ : כב בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ
 יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִמָּה וְעַתָּה שְׂמַךְ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב : יא א
 וְאַהֲבֵת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמֵרֹתָיו
 וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים : כ
 וַיִּדְעֶתֶם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
 לֹא־יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוֹסַר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גְּדֹלוֹ אֶת־יָדוֹ הַחַזְקָה וְזִרְעוֹ
 הַנְּטוּיָה : ג וְאֶת־אֲתָתָיו וְאֶת־מַעֲשָׂיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרְעוֹה מֶלֶךְ־
 מִצְרַיִם וּלְכָל־אֶרֶצוֹ : ד וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל
 מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרֶכְבּוֹ אֲשֶׁר הֲצִיף אֶת־מִי
 יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרֹדֶפֶס אַחֲרֵיהֶם וַיֹּאבְדוּם
 יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה : ה וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם
 בְּמִדְבַר עַד־בְּאֵכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה : ו

ואשר

חדבק אוסט דוא מכהאנגען תהלתך דיין רוחך מוסר ליכטונג
 מעשיר ויכע טהאטען לחיל אמ הערעט הציף ער הערטטרעאפן
 זעם ים סוף דעם סינאעערס

אשר

וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן וּלְאֶבְיָרִים בְּנֵי אֱלִיאֵב
 בְּזִרְאוּבָבִן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ
 וַתִּבְלַעַם וְאֶת־כַּפְתִּיחַם וְאֶת־אֶהֱלִיָּהִם וְאֶת
 כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם בְּקָרֵב כָּל־
 יִשְׂרָאֵל: ^י כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאִיתֶם אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה
 יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה: ^י וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן
 תְּחַזְּקוּ וּבֵאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: ^י וּלְמַעַן
 תֵּאָדְרוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לְהֵם וּלְזֶרְעָם אֶרֶץ
 זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ: ^י כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כָאָרֶץ מִצְרַיִם
 הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־
 זֶרְעָךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרִגְלֶךָ בְּגֵן הַיַּרְק: ^י
 וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
 אֶרֶץ חֲרִים וּבִקְעַת לְמַטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתָּה־
 מֵיָם: ^י אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דָּרַשׁ
 אֹתָהּ

אשר פצתה דא זיק אוריטהאמט • וחבלעם אונד זיא פערטלאמנ
 כחיהם מיהרע הויסזויטע • היקום אשר כרגליהם וואס מיהנען מני
 געהערטע • למען תחזקו וזא ווערדעט מיהר געטערקט ווערדען
 תאדריכו ימים מיהר ווערעט לאנגע זאהרע בלייבען • והשקית מונד
 דואל מכלילטען אקסעסט • כרגליך ארט דיינער פיסע ארבייט • כג
 הירק ויזא מירבען קאהלגארטען • ובקעת מונד טהעלער •
 אחרית

אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מְרֻשִׁית
 הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה: ^ס וְהָיָה
 אִם־שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי
 מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם: ^י וְנָתַתִּי מִטֶּרֶם־אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ
 יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דִּגְנָה וְהִירִשְׁתָּהּ
 וַיִּצְהַרְךָ: ^י וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ
 וְאִכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ: ^י הִשְׁמְרוּ לָכֶם פְּנֵי־יִפְתָּה
 לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: ^י וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם
 וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וּלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאָדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדַּתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: ^י
 וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־
 נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
 לְטִיִּטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: ^י וּלְמַדְתֶּם אֹתָם
 אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלַחְתְּךָ

אחרית חנס ענדע • בעתו לור רעכטען לייט • יורה פריהרענטן •
 ומלקוש מונד טעטרענטען • ועצר ער וירדע פערטליעסען • את יבולה
 מיהר געוועקס • לטוטפת חנס פארדעהויפטבינדע •
 Chomisch Tom. V. **D D** מזורות

וּבְלַכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבֶךָ וּבְקוּמֶךָ: ^י וּכְתַבְתֶּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: ^{כא} לְמַעַן יִרְבּוּ
יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לֵאבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּמֵּי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ: ^ס שְׁבִיעֵי מִפְּטוּר ^{כב} כִּי אִם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן
אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לֵאחֲבֹה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדַבְּקָה־בּוֹ: ^{כג} וְהוֹרִישׁ
יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיכֶם
וַיִּרְשָׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִכֶּם: ^{כד} כָּל־
הַמְּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם
יְהִי מִן־הַמְּדַבֵּר וְהַלְּבָנוֹן מִן־הַנָּהָר נָהָר
פָּרָת וְעַד הַיַּם הָאֲחֵרוֹן יְהִי גְבֻלְכֶם: ^{כה}
לֹא־יִתְצַב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פֹּחַדְכֶם וּמוֹרֶאכֶם
יִתְּן | יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּדְרֹכְיֶבָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

ס ס ס

^{כו} רֵאָה אָנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרִכָּה
וּמְקַלְלָה: ^{כז} אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר
חֲשַׁמְעוּ

תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי
מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם: ^{כח} וְהַקְלִלָה אִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּסְרַתֶם
מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם
לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־
יִדְעֶתֶם: ^{כט} וְהָיָה כִּי יָבִיֵאדָּךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָתָּה בֹא־שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר גְּרִזִים
וְאֶת־הַקְלָלָה עַל־הַר עֵיבָל: ^ל הֲלֹא־הִמָּה
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דָרֶךְ מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ
בָּאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעַרְבָה מִן־הַגְּלִיל
אֶצֶל אֱלֹנֵי מְרֹה: ^{לא} כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשֵׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וַיִּרְשָׁתֶם אֹתָהּ וַיִּשְׁבַּחְתֶּם
בָּהּ: ^{לב} וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם
הַיּוֹם: ^{לג} אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָּךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר

ונתחתה וזו ואונסט דנו מוסטמרעסען. הלא הכזה דיעוע זיעגען. אחרי וניש
דיניבער דרך מכא השמש געגען ואכנעכאוכטערגאכג.
D 2
רענן

מזוונות דים פלאסטען. אשר וזאהין. תדרך שירד ערטעטן. ראש
ונהג
ונתחתה

אשר אתם חיים על האדמה : אבד
 תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם
 הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם
 על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל
 עץ רענן : ונתצתם את מזבחתם ושברתם
 את מצבתם ואשריהם תשרפון באש
 ופסילי אלהיהם תגרעון ואבדתם את שמם
 מן המקום ההוא : לא תעשון כן ליהוה
 אלהיכם : כי אם אל המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיכם מפל שבטיכם לשום את
 שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה :
 והבאתם שמה עלתיכם ונבחיכם ואת
 מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
 ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם :
 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם
 בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר
 ברכה יהוה אלהיך : לא תעשון ככל
 אשר אנחנו עשים פה היום איש כל
 הישר בעיניו : כי לאבאתם עדעתה
 אל

רענן גרינען * ואשריהם מזבד * מיהרע המיכע * חגדערן הירעט זונק *
 חדרשו ומללז מיהר ומללזמארטען * מושלח ידכם זאמס מיהר ערווארכען
 המבט *
 והגית

אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך : ועברתם את הירדן
 וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל
 אתכם והגית לכם מפל איביכם מסביב
 וישבתם בטח : שני יא והיה המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשבן שמו
 שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה
 אתכם עלתיכם ונבחיכם מעשרתיכם
 ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר
 תדרו ליהוה : ושמתם לפני יהוה
 אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
 ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין
 לו חלק ונחלה אתכם : השמר לך פז
 תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה :
 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד
 שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל
 אשר אנכי מצוה : רק בכל אות נפשה
 תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך
 אשר נתת לך בכל שעריך הטמא והטהור
 יאכלנו כצבי וכאיל : רק הדם לא
 תאכלו

והגית ער וירד רוהע סערטמאסעטן * מבחר אויסערלעטענע * ארת נפשך
 במק אויגענעק בעליעבען *
 תשפכו

תאכלו על-הארץ תשפכנו כמים: י לא-
 תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנה ותירשה
 ויצהרה ובכרת בקרה וצאנה וכל-גדריה
 אשר תדר ונדבתיה ותרומת ידה: יי כי
 אם-לפני יהוה אלהיה תאכלנו במקום
 אשר יבחר יהוה אלהיה בו אתה ובנה
 ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
 ושמחת לפני יהוה אלהיה בכל משלח
 ידה: יט השמר לה פזתעוב את-הלוי כל-
 ימיה על-אדמתך: ס כ כי-ירחיב יהוה
 אלהיה את-גבלך כאשר דבר-לך ואמרת
 אכלה בשר כיתאונה נפשך לאכל בשר
 בכל-אות נפשך תאכל בשר: כא כי-ירחק
 ממוך המקום אשר יבחר יהוה אלהיה
 לשוים שמו שם וזכתת מבקרה ומצאנה
 אשר נתן יהוה לה כאשר צויתך ואכלת
 בשעריך בכל אנת נפשך: כב אך כאשר
 יאכל את-חצבי ואת-האיל כן תאכלנו
 הטמא והטהור יחדו יאכלנו: כג רק חוק
 לבלתי

תשפכנו וזלזלנו דוגמה פטרוניסעו • כי אם ואנדעו • בכל משלח
 ידך וזלזלנו דייכע העכדע ערוזארבען • הנפש

לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא-
 תאכל הנפש עם-הבשר: כד לא תאכלנו
 על-הארץ תשפכנו כמים: כה לא תאכלנו
 למען ייטב לה ולבנה אחריה כיתעשה
 הישר בעיני יהוה: כו רק קדשיה אשר-
 יהיו לה וגדריה תשא ובאת אל-המקום
 אשר-יבחר יהוה: כז ועשית עלתיה הבשר
 והדם על-מזבח יהוה אלהיה ודם-זבחה
 ישפך על-מזבח יהוה אלהיה והבשר
 תאכל: כח שמר ושמעת את כל-הדברים
 האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לה
 ולבנה אחריה עד-עולם כי תעשה הטוב
 והישר בעיני יהוה אלהיה: ס שליש כט כי-
 יכרית יהוה אלהיה את-הגוים אשר אתה
 בא-שמה לרשת אותם מפניה וירשת אתם
 וישבת בארצם: ל השמר לה פזתנקש
 אחריהם אחרי השמדס מפניה ופזתדרש
 לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים
 האלה את-אלהיהם ואעשה-כן גם-אני:
 לא לא-תעשה כן ליהוה אלהיה כי כל-

תועבת

הנפש דער זעכעכמגייסט • תשא אומט דזא מוילפארען • תנקש דזא
 זאנקעסט • תועבת

תועבת יהוה אשר שגא עשו לאלהיהם
כי גם את בנייהם ואת בנותיהם ישרפו באש
לאלהיהם: * את כל הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות
לא תסו עליו ולא תגרע ממנו: פ

ב כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום
ונתו אליך אות או מופת: י ובא האות
והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם
ונעבדכם: ד לא תשמע אל דברי הנביא
ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה
יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים
את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ה אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו
תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: ו והנביא
ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי
דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא

אתכם

תועבת וסמ מין גרועל מוט * אשר שגא מוכד נעהוסט וירד * נביא
מין פראפעט * מופת ומוכדער * מנסה עם ויזל מין דיט פראבע טטעל
זען * לדעת מוט אן דען טאג לו ברינגען * תלכו וזאלט מיהר פאזגען *
ואחר פאר מיהר * תיראו וזאלט מיהר טהרפורכט האכען * סרה מבאזל
והפדך

אתכם ומארץ מצרים והפדך מבית עבדים
להדיחה מזוהדרך אשר צוה יהוה אלהיך
ללכת בה ובערת הרע מקרבך: ס כי
יסיהך אחיך בז אמה או בנה או בתך או
אשת חיקך או רעה אשר כנפשה בסתר
לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר
לא ידעת אתה ואבתיך: * מאלהי העמים
אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחוקים
ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: * לא
תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס
עינה עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: י כי
הרגתה רגנו ידה תהיה בורא שונה להמיתו
ויד כל העם באחרנה: * וסקלתו באבנים
ומת כי בקש להדיחה מעל יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
י וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו
לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: ס כי
תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך

נתן

והפדך מוכד דער מייך ערזעטע האט * להדיחה דוד לו פערפיהרען *
כי זען * יסיהך דיק פערפיהרען ויזל * חיקך דיינעס טאמסע *
תאבה ויזלגע מין * תחוס וזאלט טאהכען * ולא תכסה עליו מוט
דיט זאפע ניכט בעדעקען * כי בקש ויזל ער האט וזאלטען *

בני

נתנו לה לשבת שם לאמר: י יצאו אנשים
 בני בלעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם
 לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר
 לא ידעתם: ^{טו} ודרשת וחקרת ושאלת
 היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
 התועבה הזאת בקרבך: ^{טז} חכה תכה
 את ישבי העיר החוא לפי חרב החרם
 אתה ואת כל אשר ביה ואת בהמתה לפי
 חרב: י ואת כל שללה תקבץ אל תוף
 רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל
 שללה כליל ליהוה אלהיה והיתה תל עלם
 לא תבנה עוד: יי ולא ידבק בידך
 מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון
 אפו ונתנולך רחמים ורחמך והרבה באשר
 נשבע לאבתיה: יט כי תשמע בקול יהוה
 אלהיה לשמר את כל מצותיו אשר אנכי
 מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה
 אלהיה: רביעי יד ^א בנים אתם ליהוה
 אלהיכם

בני בלעל רבאזע • וידיחו אונד דוא האבען פערפיהרט • ודרשת
 דוא וירסט מוכטערווען • וחקרת וירסט כמפארטען • רשאלת אונד דוך
 כעפארטען • הרטוב גענוים • התועבה דוא טאכטהאט • תקבץ ומלסט
 דוא ומאמען • רחבה דער טטראסטע • כליל גאנץ • תל מיין טטייכהויפען •
 מאומה דוא אינדעסטע •

לא

אלהיכם לא תתגדרו ולא תשימו קרחה
 בין עיניכם למת: ^ב כי עם קדוש אתה
 ליהוה אלהיך ובה בחר יהוה להיות לו
 לעם סגולה מכל העמים אשר על פני
 הארמה: ^ג לא תאכל כל תועבה:
 ואת הבהמה אשר תאכלו שור עז
 כשבים ושה עזים: ^ד איל וצבי ויחמור
 ואקו ודישן ותאו וזמר: ^ה וכל בהמה
 מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות
 מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: ^ו אף
 את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי
 הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת
 ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא
 הפריסו טמאים הם לכם: ^ז ואת החזיר
 כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא
 לכם

לא תתגדרו מיהר אוסט אויך קיינע וואנדען אויכטויידען • תשימו
 מיהר ומלסט אמען • קרחה פלאטטען • לעם סגולה לז תייכער
 לייבנאלאן • תועבה טריענסווירדיגעס • איל הירטע • וצבי רעי
 הע • ויחמור דוא טהיר יחמור • ואקו דען טטייכבאק • ודישן
 דוא טהיר דיטון • ותאו דען אויעראקסטן • וזמר אונד דוא טהיר
 זור • מפרסת פרסה דוא אבגעשהילטע קלויטן האט • ושסעת
 שסע דוא דען פוס גאנץ דורטפאלטעט האט • שתי פרסות מיין לוייט
 קלויטן • מעלת גרה אונד וועדערקויענד מיט • השסועה דוא קלויט
 ען • הגמל דוא קאמעט • הארנבת דען האוען • השפן דוא קאמיכ
 פטן • מעלה גרה וועדערקויענד • ובנבלתם אונד מיהר אט •

סגפיר

לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא
 תגעו: ^ס את־זה תאכלו מכל אשר
 במים כל אשר־לו סנפיר וקשקשת
 תאכלו: ^י וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת
 לא תאכלו טמא הוא לכם: ^ס כל־
 צפור טהרה תאכלו: ^{יב} וזה אשר לא־
 תאכלו מהם הנשר והפרס והעוניה:
 והראיה ואת־האיה והדייה למינה: ^{יד} ואת
 כל־ערב למינו: ^{טו} ואת בַת־היענה ואת־
 התחמס ואת־השחף ואת־הנץ למינהו:
^{טז} את־הכוס ואת־הינשוף והתנשמת:
^{יז} והקאת ואת־הרחמה ואת־השלה:
^{יח} והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת
 והעמלה: ^{יט} וכל שרץ העוף טמא הוא
 לכם לא יאכלו: ^כ כל־עוף טהור תאכלו:
 לא

סנפיר פלאסעדערן וקשקשת מוכד סופטען צפור פגענן הנשר
 דען מדוער והפרס דען בריכרעכער והעוניה מוכד דען טווארלען מד־
 זער והראיה דען ווייסען האבילט האיה דען טווארלען האבילט
 והדייה מוכד דען גייער למינה איט זיינער מרט ערב דען ראכען
 בַת־היענה דען טטרויספאגען התחמס דיא טוואלבע השחף דיא
 אטערהוקן הנץ דען טכערבער הכוס דען אוהו הינשוף דיא
 כאכטמיילע והתנשמת מוכד דיא פלעדעראויס והקאת דען פעזי־
 קאן הרחמה דען גרינטפעכט השלך דען פייטרייגער והחסידה
 דען טטער והאנפה דען העהער והדוכיפת דען אויערהאוקן
 והעמלה מוכד דיא טוואלבע

עשר

לא תאכלו כל־נבלה לגר אשר בשעריך
 תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם
 קדוש אתה ליהוה אלהיך לא־תבשל גדי
 בחלב אמו: ^פ חמישי
 כב עשר תעשר את כל־תבואת זרעך היצא
 השדה שנה שנה: ^{כג} ואכלת לפני ה' יהוה
 אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם
 מעשר דגנה תירשן ויצהרך ובכרת בקרך
 וצאנך למען תלמד ליראה את־יהוה אלהיך
 כל־הימים: ^{כד} וכי־ירבה ממך חדרך
 כי לא תוכל שאתו כי־ירחק ממך
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
 שמו שם כי יברכה יהוה אלהיך: ^{כה} ונתתה
 בכסף וצרת חכסף בידך והלכת אל־המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ^{כו} ונתתה
 חכסף בכל אשר־תאווה נפשך בבקר ובצאן
 וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך
 ואכלת

עשר תעשר דוא זאמסט פערלעהנטען תבואת עטרמאן זרעך דיינער
 אויסזאמט היצא דיא געבראכט וירד דגנך פאן דיינעם געטריידע
 תרשך פאן דיינעם אסט ויצהרך מוכד פאן דיינעם עהזע שאתו עם
 פארטרינגען בכסף לז געלדע וצרת מוכד קאסט אויכונדען אשר
 תאווה נפשך דוא זיך געזימטעט ובשכר מוכד אנדערעם געטרענק
 אשר תשאלך וואס ווינטעט

תוציא

ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמת אתה
 וביהך: ^כ והלוי אשר בשעריך לא תעובנו
 כי אין לו חלק ונחלה עמך: ^ס ^כ מקצתו
 שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך
 בשנה ההוא והנחת בשעריך: ^כ ובא
 הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר
 והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
 ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכל
 מעשה ידך אשר תעשה: ^ס ^ש שש ^{טו} ^א מקץ
 שבע שנים תעשה שמטה: ^ב וזה דבר
 השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
 ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו
 כי קרא שמטה ליהוה: ^ג את הנכרי הגש
 ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך:
^ד אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברכך יברכה
 יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 נחלה לרשתה: ^ה רק אם שמוע תשמע
 בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל

המצוה

תוציא ואלמט דוא אכאנדערן תבואתך דייכעס מיינקהאמעס
 שמטה מין עראסאחר שמוט עם זאל עראססטן בעל משה
 רדו מין טולדערה ישה ער געבארגט האט ברעהו זיינעס נעלסטען
 יגש ער זאל אכהאנטען כי קרא זאבאל אויסערופען מוט אפס
 גומהר אביון מין דירטערגער

והעבטת

המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום:
 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך
 והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט
 ומשלת בגוים רבים ובה לא ימשלו: ^ס כי
 יהיה בך אביון מאחד אחיך באתך
 שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את
 ידך מאחיק האביון: ^ה כי פתח תפתח
 את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו
 אשר יחסר לו: ^ט השמר לך פן יהיה
 דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת
 השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיק
 האביון ולא תתן לו וקרא עליך אליהוה
 והיה בך חטא: ^י נתון נתן לו ולא ירע
 לבבך בתתך לו כי בגללו הדבר הזה יברכה
 יהוה אלהיך בכל מעשה ובכל משלת
 ידך: ^{יא} כי לא יחבל אביון מקרב הארץ
 על לבן אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את

יד

והעבטת דוא ווירסט זייען תעבט ווירסט זעהנען ומשלת דוא
 ווירסט הערטען תאמץ פעהערטע תקפץ פערטליעסע די
 געכונ מחסרו אשר יחסר בר זא ווירט זין אמגען רייכט בליעל
 פידערטעכטיג ירע עם זאל פערדריעסען בגלל דאפיר משלת
 ידך דיינעס געוערבע יחדל עם ווירד אמגען

חפשי

יִדְדָהּ לְאַחֶיהָ לְעֵנִיָּה וּלְאֲבִינָהּ בְּאַרְצָה: ס י כִּי
 יִמְכַר לָהּ אֶחָיו הָעֵבְרִי אוֹ הָעֵבְרִיָּה וְעָבְדָהּ
 שֵׁשׁ שָׁנִים וּבְשָׁנָה הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחַנוּ חֲפָשִׁי
 מֵעִמָּךְ: י וְכִי תִשְׁלַחַנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא
 תִשְׁלַחַנוּ רִיקָם: יי הָעֵנִיָּק תִּעְנִיק לּוֹ מִצֵּאֲנֶךָ
 וּמִגְרָנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 תִּתְּנֶנּוּ לּוֹ: יי וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנִי
 מִצְוֶה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם: יי וְהָיָה כִּי־
 יֹאמֶר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת־
 בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לּוֹ עִמָּךְ: יי וּלְקַחְתָּ אֶת־
 הַמִּרְצֵעַ וְנִתַּתְהָ בְּאֲזְנוֹ וּבִדְלַת וְהָיָה לָהּ
 עֶבֶד עוֹלָם וְאִם לֹא־מָתָה תַעֲשֶׂה־כֵּן: יי לֹא־
 יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשַׁלַּחְךָ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי
 מִשָּׁנָה שָׂכָר שְׂכִיר עָבְדָהּ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִרְכָהּ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה: פ שְׁבִיעִי
 כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָהּ וּבְצֵאֲנֶיהָ
 תִּזְכֹּר תִּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תֵעָבֵד
 בְּבִכּוֹר

חפשי פרייה העניק תעניק לו גועב מיהם מיון געמענק ומגננד
 פון דייכער טעכט ומיקבך מוכד פון דייכער קעזטער המרצע מייכט
 פפריטאע יקשה עם זאז פערדיעסליך ויון משנה שכר זום דען לווייפאכטן
 זמון שכיך מיונעס ארטהקגעכטעס

תגו

בְּכֹכֶר שׁוֹרֶה וְלֹא תִגּוּ בְּכוֹר צֵאֲנֶךָ: י לפְּנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ: כא וְכִי
 יִהְיֶה בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר כָּל מוֹם רַע לֹא
 תִזְבַּחַנוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: כב בְּשַׁעֲרֶיךָ
 תֹאכְלֶנּוּ הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר יַחְדָּו בְּצִבִּי וּבְאֵיל:
 כג רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכֶנּוּ
 בַּמַּיִם: פ

טז שְׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעִשִׂיתָ פֶּסַח
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה: ז וּנְבַחְתָּ
 פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבִקֵּר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוָה לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: ח לֹא־תֹאכַל
 עָלָיו חֶמֶץ שְׁבַעַת יָמִים תֹאכַל־עָלָיו מִצּוֹרֹת
 לֶחֶם עָנִי כִּי בַחֲפוּזוֹן יֵצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יּוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: ד וְלֹא־יֵרָאֶה לָּךְ שֹׂאֵר בְּכָל־
 גְּבֻלְךָ שְׁבַעַת יָמִים וְלֹא־יִלִּין מִזֶּה־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר
 תִּזְבַּח בְּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לְבִקֵּר: ה לֹא

תוכל

תגו דוא זאזסט בעטערען פסח זמתי חדש האביב דען מעהרענטאמטה
 חמוץ געוירערטעס בחפזון זום מילפערטיגקייט שאר וויערטיג
 Chomisch Tom. V. E ה ובשלה

תוכל לזבח אתהפסח באחד שעריה אשר יהיה אלהיה נתן לה: כי אם אלה המקום אשר יבחר יהיה אלהיה לשכן שמו שם תזבח אתהפסח בערב כבוא השמש מועד צאתה ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהיה אלהיה בו ופנית בבקר והלכת לאהליה: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהיה אלהיה לא תעשה מלאכה: שבעה שבעת תספור לה מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהיה אלהיה מסת נדבת ידה אשר תתן כאשר יברכה יהיה אלהיה: ושמחת לפניו יהיה אלהיה אתה ובנה ובתה ועבדך ואמתך וחלוי אשר בשעריך וחרג והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהיה אלהיה לשכן שמו שם: וזכרת כיעבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: מפטיר

חג

ובשלת דוא ומלסט בראטען • רפנית דוא קאכט דוך וועלדען • עצרת פריערסט דוא לזט בעטלומסט • מהחל ווען לערסט געבראכט וורה • חרמש דוא ויעל • בקמה און דרא זאט • תחל פענגסט דוא מן • פסח למך אמאסגאפע • נדבת ירך דיינעס פעראגענעס •

הסכת

חג הסכת תעשה לה שבעת ימים באספך מזרנה ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך וחלוי וחרג והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהיה אלהיה במקום אשר יבחר יהיה כי יברכה יהיה אלהיה בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אף שמת: שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פניו יהיה אלהיה במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהיה ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יהיה אלהיה אשר נתן לה:

ס ס ס

שפטים ושטרים תתן לה בכל שעריך אשר יהיה אלהיה נתן לה לשבטיה ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי

הסכת דער לויכעהיטען • באספך ווען דוא מיינגעזאמאלט האכען ווירסט • תבואתך מין דעם מיינקאזען דיינער לאנדפריכטע • זכורך אעכט • ליע • איש יעדעראון • כמתנת ירך כמך וייכער גאבע • שפטים ריעטער • ושטרים מונד בעמאטען • תתן ומלסט דוא זעט • לען • שעריך דיינע טהארען • תטה ומלסט בייגען • תכיר דוא ומלסט מלסטן • ויסלף מונד פערקעהרט •

הרדף

E 2

אשר
בחר

דברי צדיקים: י צדק צדק תרדף למען
 תחיה וירשת את הארץ אשר יהיה אליה
 נתן לה: ס כא לא תטע לה אשרה כל
 עץ אצל מזבח יהוה אלהיה אשר תעשה
 לה: כב ולא תקים לה מצבה אשר שנה
 יהוה אלהיה: ס יז לא תזבח ליהוה
 אלהיה שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר
 רע כי תועבת יהוה אלהיה הוא: ס כג כי
 ימצא בקרבך באתר שעריך אשר יהוה
 אלהיה נתן לה איש או אשה אשר יעשה
 את הרע בעיני יהוה אלהיה לעבר בריתו:
 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם
 ולשמש או לירח או לכל צבא השמים
 אשר לא צויתי: י והגדתי לה ושמעת
 ודרשת היטב והנה אמרת נכון הדבר
 נעשתה התועבה הזאת בישראל: י והוצאת
 את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר
 עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את
 האיש או את האשה וסקלתם באבנים

ומתו

תרדף ומלסט דוא כמטרמלסטן * המע דוא ומלסט ספלאמלען * אשרה
 מיינען האין הקים דוא ומלסט ערריסטען * מצבה מיינע טמאדורלע * שנה
 פערמאסט מיט * נכון געוים * נעשתה עם מיט געשעהען *

ובערת

ומתו: י עלפי ו שנים עדים או שלשה
 עדים יומת המת לא יומת עלפי עד אחד:
 יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ונד
 כל העם באחרונה ובערת הרע
 מקרבך: פ

י כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם ו
 לדם בין דין לדין ובין גנע לגנע דברי
 ריבת בשעריה וקמת ועלית אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיה בו: ו באת אל
 הכהנים הלויים ואל המשפט אשר יהיה
 בימים ההם ודרשת והגידו לה את דבר
 המשפט: ועשית עלפי הדבר אשר יגידו
 לה מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה
 ושמרת לעשות ככל אשר יורה: יא על
 פי התורה אשר יורה ועל המשפט אשר
 יאמרו לה תעשה לא תסור מן הדבר
 אשר יגידו לה ימין ושמאל: יב והאיש
 אשר יעשה בודון לבלתי שמע אל הכהן

העמוד

ובערת מוכד דוא ומלסט וועגריאטען * הרע דען בענעוילעט * מקרבך
 מוים דיר * יפלא לו טווער פיעלע * למשפט פאר גערעכט * בין דם
 לדם עם בעטרעכע דאז לעבען * בין דין לדין מדער דאז מייגעטעווס *
 ובין גנע לגנע מדער מיינע לייבליכע בעטעדיגונג * דברי ריבת
 מדער ומכסט מיינע טערייטומלע * הלויים מוים דעם טמאדורלע *
 רדרשת מוכד ומלסט יא פראגען * ירוך * און דיק לעהרען וירד * תסור
 ומלסט אבווירלען * בודון מוים פערעכעל * יידון

העמד לשרת שם את־יהוה אלהיך או אל־
השפט ומת האיש ההוא ובערת הורע
מישראל : י וכל־העם ישמעו ויראו ולא
יזידון עוד : ס שני י כי־תבא אל־
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה
וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל־
הגוים אשר סביבתי : טו שום תשים עליך
מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב
אחיק תשים עליך מלך לא תוכל לתת
עליך איש נכרי אשר לא־אחיק הוא : טז
רק לא־ירבה־לו סוסים ולא־ישב את־העם
מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר
לכם לא תספון לשוב בדרך הוה עוד : יז
ולא ירבה־לו נשים ולא יסור לבבו ובסה
וזהב לא ירבה־לו מאד : יח והיה כשבתו
על כסא ממלכתו וכתב לו את־משנה
התורה הזאת על־ספר מלפני הכהנים
הלוים : יט והיתה עמו וקרא בו בלוימי

חייו

חייו למען ילמד ליראה את־יהוה אלהיו
לשמר את־כל־דברי התורה הזאת ואת־
החקים האלה לעשותם : כ לבלתי רום
לבבו מאחיו ולבלתי סור מן־המצוה ימין
ושמאול למען יאריך ימים על־ממלכתו
הוא ובניו בקרב ישראל : ס שלישי יח א לא־
יהיה לכהנים הלויים כל־שבת לוי חלק
ונחלה עם־ישראל אשי יהוה ונחלתו
יאכל־ו : כ ונחלה לא־יהיה־לו בקרב
אחיו יהוה הוא נחלתו כ־אשר דבר־
לו : ס י וזה יהיה משפט הכהנים מאת
העם מאת זבחי הנזבח אם־שור אם־שה
ונתן לכהן הורע והלחיים והקבדה : י
ראשית הנגף תירשף ויצהרף וראשית
גז צאנף תתן־לו : יא כי בו בחר יהוה
אלהיך מכל־שכטיך לעמד לשרת בשם־
יהוה הוא ובניו כל־הימים : ס רביעי י וכי־
יבא הלוי מאחד שעריך מכל־ישראל

אשר

לבלתי דאס וזך כרעט • רום ערהעבע • מאחיו איבער זיינע ברוי
דער • על בייא • ממלכתו זיינער רעגירונג • אשי פאן אפ־ערן
ונחלה מונד מייגענטהוק • כושפט דאס געבויר • הורע דאס טונטער
געיק • והלחיים דאס קויכאקטן • והקבדה מונד דען אמגטן • ראשית
דיא ערשטזינגע • גז פאן דער שוהר

בכל

יזידון ויז וזלען פרעפעלזויטהיג האנדעלן • אשימה מיד וויז ועטלען •
ולא יסור דמארט כרעט אבווילע • מאד איבעראעסטיג • כסא ממלכתו
דען טהראכע • משנה אבטריכט • וקרא מונד זאזלעטען • בו דמרי •
לבלתי

אשר הוא נר שם ובא בכל אות נפשו אל-
 המקום אשר יבחר יהוה: ושרת בשם
 יהוה אלהיו בכל אחיו הלויים העמדים שם
 לפני יהוה: חלק בחלק יאכלו לבד
 ממכריו על האבות: כי אתה בא
 אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא-
 תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם:
 לא ימצא בך מעביר בנודבתו באש קסם
 קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר
 חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים:
 כיתועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל
 התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם
 מפניהם: תמים תהיה עם יהוה
 אלהיך: חמישי כי הגוים האלה אשר
 אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים
 ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך:

נביא

בכל אות נפשו כמד איגעכטס בעזעכטן • ושרת וא קאן
 ער דטן זיעכטס פערומאזטען • חלק בחלק גזייכטן טהיזן • יאכלו
 זיצען ער לז געכעטס האבען • לבד אויסער • למכריו זייכטן פערקויפֿ
 זיצען אויפקויפֿטען • על האבות פאס חזיו אויס • כתועבת זאלע אב
 טייליכע דינגע • מעביר דער פיהרט • קסם קסמים דער אהנדונגס
 קיסטע טרייבע • מעונן וואלקעכע פראגער • רכזחש טלאנעכעכע
 טועהרער • רחבר חבר טהירבעטוועהרער • ושאל אוב טווארלקיסט
 זער • וידעני זייפענדויטער • ודרש אל המתים מוכד טאדעכעכע
 פראגער • רבג לל מוכד אונק וויזנטן •

כמני

נביא מקרבך מאחיק כמני יקים לך
 יהוה אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר-
 שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב פיום
 הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול
 יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא-
 אראה עוד ולא אמרת: ויאמר יהוה
 אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים
 להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי
 בפיו ודבר אלהים את כל אשר אצינו:
 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי
 אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו:
 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי
 את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר
 בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא:
 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר
 אשר לא דברו יהוה: כי אשר ידבר
 הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא
 יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזהו

דבר

כמני ויזא מיד בך • שאלת דוא געכעטען האמט • לאמר מוכד געטפראשען •
 היטיבו אשר דברו יזא האבען וואהל גערעדעט • אקים וויזל מיד טעטעלזען •
 אדרש וויזל מיד עם פאדערז • נדע קאן מיד פירקעכטן • בודון אויס
 פֿרעפֿעלאוטה •

הגור

דברו הנביא לא תגור ממנו: ס י ט * כִּי יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹלִים אֲשֶׁר יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אֶת־אֶרֶצָם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: * שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ: * תִּכְיֶן לָךְ חֲדָרָה וּשְׁלֹשֶׁת אֲתֵי גְבוּל אֶרֶץ אֲשֶׁר יִנְחִילֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנוֹס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ: * וְזֶה דְבַר הַרְצָח אֲשֶׁר־יָנוֹס שָׁמָּה וְחַי אֲשֶׁר יִבֶּה אֶת־דַּעְהוּ בְּבַלְיַדְעַת וְהוּא לֹא־שֵׁנָא לֹו מִתְמַל שְׁלֹשׁ: * וְאֲשֶׁר יִבֵּא אֶת־דַּעְהוּ בִיעַר לַחֲטָב עֲצִים וְנִדְחָה יָדוֹ בְּגִרְזֹן לִכְרֵת הָעֵץ וְנִשָּׁל הַבְּרוּל מִזֶּה־הָעֵץ וּמִצָּא אֶת־דַּעְהוּ וּמַת הוּא יָנוֹס אֶל־אֶחַת הָעָרִים־הָאֵלֶּה וְחַי: * פִּן־יִרְדֶּה גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הַרְצָח כִּי יָחַם לִבּוֹ וְהִשִּׁיגוּ כִּי־יִרְבֶּה חֲדָרָה וְהִכְהוּ נַפֶּשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפָּטִי

מות

תגור דוא דארסט דיק טיען • יכרית וירד אויסראטטען • תבדיל זאלסט דוא אויסזוכדערן • תכין דוא זאלסט מין גוטען טטמכד ועטלען • חדרך דוא טטראסטען • ושלשת אונד זאלסט מין דרייש גנירעט קרווען אבטהילען • יכה אופ אוגעבראכט האבען • בכלי דעת מהכע פאר • זאטן • ביער מין דען וואנד • לחטב זו פעלזען • נדרחה אונד זיא זורעכט אויס • בגרון ארט דער אקסט • לכרת זו פעלזען • נשאל פעהרט אב • מן העץ פאט טטיעטע • רמצא אונד טריכט • פן זאכט • ירדה דירשטע • פערפאלגען • גאל הדם דער בזטרעכער • פן זאכט • זורד ערהיטע • לכבר וין געאייטה • והשיגו אונד איהן אויכהמהלען • כִּי ירבה ווען זאכג ווערע • והכור אונד איהן אווארינגען •

נקי

מֹות כִּי לֹא שֵׁנָא הוּא לֹו מִתְמַל שְׁלֹשׁ: * עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצוּיָה לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ: * וְאִם־יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבוּלֶךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךָ וְנָתַן לָךְ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבַּר לָתֵת לְאַבְתָּיִךָ: * כִּי־תִשְׁמַר אֶת־כָּל־הַמְצוּהָ הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצוּיָה הַיּוֹם לֹא־הִכָּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו כָּל־הַיָּמִים וַיִּסְפַּת לָךְ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה: * וְלֹא יִשְׁפֹךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים: * פ

וְכִי־יְהִיֶּה אִישׁ שֵׁנָא לַרְעוּהוּ וְאָרַב לֹו וְקָם עָלָיו וְהִכְהוּ נַפֶּשׁ וּמַת וְנָס אֶל־אֶחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה: * וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וּלְקַחְתוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתַנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וּמַת: * לֹא־תִחוּס עֵינֶךָ עָלָיו וּבְעֵרַת דַּם־יְהוֹנָקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ: * ס שְׁשִׁי יֵי לֹא תִסִּיג גְּבוּל

נקי אונזערדיג • דמים בזוטענדי • וארב לו זוערעט מיהט מוין • וקם עליו אונד פעלזט מיבער מיהן הער • תחום עינדך דוא אוסט טאכטן • ובערחת זאכדערן רייכעטען • דם הנקי פאן פעררעיסונג אונזערדיגעס בזוטעס • תסיג דוא זאלסט ריקען •

גבול

גָּבוּל רֵעֵךְ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רֵאשֹׁנִים בְּנַחֲלֹתֶיךָ
 אֲשֶׁר תִּנְחַל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָה
 לָךְ לְרִשְׁתָּהּ: ^ס לֹא יִקּוּם עַד אַחַד
 בְּאִישׁ לְכָל־עוֹן וְלְכָל־חַטָּאת בְּכָל־חַטָּא
 אֲשֶׁר יַחטא עַל־פִּי וְשְׁנֵי עֵדִים אוֹ עַל־פִּי
 שְׁלוֹשֶׁה עֵדִים יִקּוּם דְּבָר: ^ט כִּי־יִקּוּם עַד־
 חֲמִס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה: ^י וְעַמְדוֹ
 שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה
 לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים
 הָהֵם: ^{יא} וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הַיָּטֵב וְהַנָּהָר
 עַד־שֹׁקֵר הָעֵד שֹׁקֵר עָנָה בְּאָחִיו:
^{יב} וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַס לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו
 וּבַעֲרַת הָרַע מִקֶּרְבְּךָ: ^{יג} וְהַגִּשְׁאֲרִים יִשְׁמְעוּ
 וִירָאוּ וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר הָרַע
 הַזֶּה בְּקֶרְבְּךָ: ^{יד} וְלֹא תַחֲוִס עֵינֶךָ נַפֶּשׁ
 בְּנַפֶּשׁ עֵיז בְּעֵיז שֵׁן בְּשֵׁן יַד בְּיַד רֶגֶל
 בְּרֶגֶל: ^{טו} כִּי־תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל־
 אִיבֶךָ וּרְאִיתָ סוּס וְרֶכֶב עִם רֵב מִמֶּךָ לֹא

תִּירָא

גבול דהא גרעכלטן • אשר גבלו דהא בעלמאגטן ווארדען • ראשונים
 150 דען אלטען • יקום עם זאלן גולטיג וירן • עד חזום מירן פאלטער
 לייגע • לענות מירן לז בעטנודיגען • סרה מירכער מיכערערטעונג •
 הריב דען רעכטעסטרויט • זכום ער דען מנטלוג געהאכט •

בקרבתם

תִּירָא מֵהֶם כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךְ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ^א וְהָיָה כִּקְרַבְכֶם אֶל־
 הַמַּלְחָמָה וְנָגַשׁ הַכֹּהֵן וּדְבַר אֶל־הָעָם:
^ב וְאָמַר אֱלֹהִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתֶם קִרְבִּים
 הַיּוֹם לְמַלְחָמָה עַל־אִיבֵיכֶם אֶל־יַרְךָ לְבַבְכֶם
 אֶל־תִּירָאוּ וְאֶל־תַּחֲפוּ וְאֶל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵי־הֶם:
^ג כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם הַהֲלֹךְ עִמָּכֶם לְהַלְחֵם
 לָכֶם עִם־אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֲתֶכֶם: ^ד וְדָבְרוּ
 הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר
 בָּנָה בֵּית־חֲדָשׁ וְלֹא חָנְכוּ יִלְדוֹ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ
 פְּנִי־מוֹת בְּמַלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחַנְכֶנּוּ:
^ה וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוּ יִלְדוֹ
 וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנִי־מוֹת בְּמַלְחָמָה וְאִישׁ
 אַחֵר יִחַלְלֶנּוּ: ^ו וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר אָרַשׁ
 אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יִלְדוֹ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנִי־
 מוֹת בְּמַלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקַּחנָהּ:
^ז וַיִּסְפוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וַאֲמָרוּ
 מִי־הָאִישׁ תִּירָא וְרָךְ הַלֵּב יִלְדוֹ וַיֵּשֶׁב

לְבֵיתוֹ

בקרבתם ווען מוהר העראכנאגט • ירך עם פערלמאגע • תחפזו וירי
 אוטהלמו • תערצך כידערגעטלמאגען • ולא הנכו מוכר עם כמד כיכט
 בעלמאגען האט • יחנכנו עם בעליעה • ולא חללו מוכר דהא ערטטע
 וירכעזע ניכט געהאלטען • ארש • מוט פערלמאכט •

ולא

לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמָּס אֶת־לֵבב אָחִיו כְּלָבָבוֹ :
וְהָיָה כְּכֹלֵת הַשְּׁמַרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעַם וּפְקֻדוֹ
שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעַם :
תִּקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וּמָרָאתָ
אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם :
וּפְתַחְתָּהּ לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעַם הַנִּמְצָא־בָהּ
יִהְיוּ לָךְ לְמַס וְעַבְדֶּיךָ :
וְעָשִׂיתָ עִמָּהּ מִלְחָמָה וְצָרְתָּ עָלֶיהָ :
וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְהָבִיתָ אֶת־
כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חָרֵב :
וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְעִיר כְּל־שָׁלָלָהּ
תָּבוֹן לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שָׁלָל אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ :
הָעָרִים הַרְחֹקֹת מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר לֹא־מִעָרֵי
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הֵנָּה :
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
לֹא תַחֲיֶיהָ כְּל־נִשְׁמָתָהּ :
תַּחֲרִימָם הַתַּיִתִּי וְהָאֲמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי

החרי

ולא ימס דאס ער ניכט וזא פריג אומעך ופקדו מונד ויזא ואלצטן דיזא אופטעם
רוכז פארקעהאטן וקראת זא אופט דאז אכביעהטען רעברוקמונד דיר אכטוואר
טעט ופתחה מונד טהוט אונן למס ליטובאר רעברוקמונד דיר אכטע
טהאן ויין תשלים עמד וייל ויזא פרידליך מיבערגעבען וצרת
עליה זא בעלאגערט זא זכורה אעכניכע לפי איט דער טערגע
החרם תחרימם דאז ואלצט פערבאכטן

כי

הַחַיִּי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
הַיּוֹעֲבֹתִים אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וַחֲטֹאתֵם
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁתָהּ לֹא־
תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לְנִדְחָהּ עָלָיו גְּרוֹזֵן כִּי
מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאִתּוֹ לֹא תִכְרַת כִּי הָאָדָם
עֵץ הַשִּׁדְדָה לָבֹא מִפְּנֵיךָ בַּמִּצּוֹר :
עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְעַ כִּי לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא אִתּוֹ
תִשְׁחִית וְכָרְתָּ וּבְנִיתָ מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־
הוּא עֹשֶׂה עִמָּהּ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ :
כֹּא כִּי־יִמְצָא חֵלֶל בְּאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ נָפֶל בַּשָּׂדֶה לֹא
גֹדֵעַ מִי הַבָּחוּר :
וּמִדְּרוֹ אֱלֹהֵי־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחֵלֶל :
וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל־הַחֵלֶל וּלְקַחְוּ
וְקָנִי הָעִיר כִּהְיָה עֹגֶלֶת בְּקֹר אֲשֶׁר לֹא־

עבר

כי ועתן תצור דאז בעלאגערן אופט לחפשה ויזא לו עראבערן את
עצה דיזא בייאע לנדה עליו דראן לו פאהרען גרון איט דער
אקסט חכרת ואלצט דאז אויסראטען כי איט דען האדם ויזא
מיין אעכט לבא מפניך כמצור דען און דורך באאלווערק איינטרעקטן
אוס מאכל הוא דער עסבארעס טרענט מצור מיין באאלווערק
עד רדתה בים ויזא דאכיעדער זיענט נפל דער זיענט גרוע און ווייס
ומדרו מונד ויזא ואלצטן אעססען עגלת בקר איינט רינדקאנבע

עבר

עבד בה אשר לא משכה בעל: והורדו
 זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל
 איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו
 שם את העגלה בנחל: ונגשו הכהנים
 בני לוי כי כם בחר יהוה אלהיך לשרתו
 ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב
 וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים
 אל התלל ירחצו את ידיהם על העגלה
 הערופה בנחל: מפטיר ו ענו ואמרו ידנינו לא
 שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו:
 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה
 ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל
 ונפפר להם הדם: ואתה תבער הדם
 הנקי מקרבך כיתעשה הישר בעיני יהוה:

ס ס ס

כיתצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה
 אלהיך בידך ושבת שביו: וראית

שפכו קרי

בשביה

עבד מיט לור ארבייט געברויטט ווארדען. משכה געלאגען האט בעל
 מיט זאטע. והורדו עס זאלען פיהרען. אל נחל אן אריקען גרונד. איתן
 הארטען וערפן מונד זאלען מיהר דאז געציק מבהויען. רנגער זאדען זאלען
 לזטרעטען. רעל פיהם מונד נאך מיהרען אויסטרופע. יהוה ווערדען עכט
 מיטען. וענו ראמרן מונד זיא זאלען געגענאיינאנדער טסרעכען.
 שפכה האכען פערנאסטען. כפר פערניגעב. פדית דאז ערלזעט
 האסט. ונכפר אלסדען מיט פערנעכט. חבער האסט וועגעטשאפט.
 הדם הנקי דאז אקלאגע אונזווידיגעס בלוטעס. ושבת שביו דאז
 דאז פאן מיהרן געפאנגעטע ועגפיהרסט. וחשקת

בשביה אשר יפת תאר וחשקת בה
 ולקחת לה לאשה: וכבאתה אל תוך
 ביתה ונלחת את ראשה ועשתת את
 צפרניה: והסירה את שמלת שביה
 מעליה וישבה בביתה ובכתה את אביה
 ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה
 ובעלתה והיתה לה לאשה: והיה
 אמלא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר
 לאחמברנה בכסף לאתתעמר בה תחת
 אשר עניתה: ס פיהחיוני לאיש
 שמי נשים האחת אהובה והאחת שנואה
 וילדו לו כנים האהובה והשנואה והיה
 הבן הבכר לשנואה: והיה ביום הנחילו
 את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר
 את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר:

כי

וחשקת מונד דאז האסט לוסט. ונלחה זיא זאלן מכשערען. את ראשה
 איהר הויפט האמר. ועשתה מונד זיא זאלן בעטנידען. את צפרניה מיהרע
 בעגעל. והסירה זיא זאלן אבנעגען. את שמלת דאז קלייד. שביה
 מיהרער געפאנגעטשאפט. ובכתה מונד זאלן בעוויכען. ירח ימים
 אריקען אכאטטזאכט. ובעלתה מונד מיהר בייזוואהקען. ושלחת זא
 אוסט דאז זיא פערמבטיעדען. לנפשה מונד זיא ועלכסט איבערזאסטען.
 לא תעמר בה דאז דארפסט זיא ניכט לור טקלאווין אמלען. עניתה
 דאז זיא געטוועלט האסט. אהובה ווירד געזיעכט. שנואה געהאסט.
 הנחילו דאס ער פערטהוילען זילן. לבכר פיר דען ערשטגעבארען
 זאלען.

יכיד

F

Chomisch Tom. V.

י כִּי אֶת־הַבָּכָר בֶּן־הַשְּׁנוּאָה יִפְדֶּה לָתֶת
 לוֹ פִּי שָׁנָיִם בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ בִּיהוּא
 רֵאשִׁית אֲנֹו לוֹ מִשְׁפָּט הַבְּכֹרָה : ס י כִּי־
 יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵד אֵינְנו שְׁמַע
 בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע
 אֲלֵיהֶם : י וְתַפְּשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ
 אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מִקְּמוֹ :
 י וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵד
 אֵינְנו שְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ זוֹלָל וְסָבָא : כ א וְהִגִּמְהוּ
 כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים וּמֵת וּבַעֲרֹת
 הָרֶעַ מִקִּרְבָּהּ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ
 וִירָאוּ : ס שְׁנֵי כב וְכִי־יִהְיֶה בְּאִישׁ
 חָטָא מִשְׁפָּט־מוֹת וְהוֹמַת וְחָלִית אֹתוֹ עַל־
 עֵץ : כג לֹא־תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל־הָעֵץ בִּי־קָבוֹד
 תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא בִּי־קָלִילֵת אֱלֹהִים תִּלְוִי
 וְלֹא תִטְמָא אֶת־אֲדָמְתָהּ אֲשֶׁר יְהוּדָה
 אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָהּ נַחֲלָה : ס כב * לֹא־

תראה

יכיר או ער אכרעקכטן * פי שנים מייכטן לוימאסעטן אכטהריל * אנו
 זוינער קראפט * משפט דאו רעכט * סורר מוכנעהארומס * ומורה מוכד
 ורעדערפעכנסטיג * ויסרו ירא האכטן אויך געליכטיגט * ותפשו בו וא
 זאלטן איהן ערגרייפען * זולל איהן פרעסער * וסבא מוכד איהן טרוכ
 קעכבאז * ורגבהו זא זאלטן איהן ווערשטן * ובערת זא זאלטן דוא
 וועגטאשטען * תליו עס זאלן בויבעטן איבער כאט * נבלתו ויהו זרע
 כאס * קללת מייכט גרינגטעטלונג * תלוי איוט איהן געהעכטער *
 עין ויהו טאל

נרחים

תִּרְאֶה אֶת־שׂוֹר אַחֶיךָ אוֹ אֶת־שׂוֹי נְדָחִים
 וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הֲשִׁב תְּשִׁיבֶם לְאַחֶיךָ :
 וְאִם־לֹא קָרוֹב אַחֶיךָ אֲלֵיךָ וְלֹא יָדַעְתּוּ
 וְאִסְפְּתוּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהִידָה עִמָּךְ עַד
 דָּרַשׁ אַחֶיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתוּ לוֹ : י וְכֵן תַּעֲשֶׂה
 לַחֲמורוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
 לְכָל־אֲבֹתָת אַחֶיךָ אֲשֶׁר־תֵּאבֹד מִפְּנֵי
 וּמִצָּאָתָהּ לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם : ס י לֹא־
 תִּרְאֶה אֶת־חֲמור אַחֶיךָ אוֹ שׂוֹרוֹ נְפִלִים
 בְּדָרֶךְ וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הֲקִם תְּקִים
 עִמּוֹ : ס י לֹא־יִהְיֶה כְּלִי־גִבּוֹר עַל־אִשָּׁה
 וְלֹא־יִלְבַּשׁ גִּבּוֹר שִׁמְלַת אִשָּׁה פִּי תוֹעֵבֶת
 יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהִים : פ
 י כִּי יִקְרָא קוֹצֵפוֹר וּ לְפָנֶיךָ בְּדָרֶךְ בְּכָל־
 עֵץ וְאוֹ עַל־הָאָרֶץ אֲפֹרֹתִים אוֹ בִּיצִים
 וְהָאֵם רִבְצַת עַל־הָאֲפֹרֹתִים אוֹ עַל־הַבִּיצִים
 לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים : י שְׁלַח תְּשַׁלַּח

אח

נרחים דאו ויך פערלויפען האט * והתעלמת זא אווט דוא דוך ניכט
 עכטיהען * השב תשיבם זאנדערן זאלסט זיא לוריק ביהרען * עד
 דרש בים פראנט * הקם תקים עמו * אוסט איהן מויפריכטען העלפען *
 כלי גערעטהע * גבר מייכטס אאכטעס * יקרא מויפטטעסט * קו צפור
 איהן פאגעלעכטע * אפרחים קיפלנין * ביצים מייכט * רבצת ויטלעט *
 על הבנים זאט דען יוכנען

אתהאם ואת הבנים תקח לך למען ייטב
 לך והארכת ימים: ^{שלישי} **ס** ^ה כי
 תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך
 ולא תשים דמים בביתך כייפל הנפל
 ממנו: ^ו לא תורע ברמך כלאים פן
 תקדש המלאה הזרע אשר תורע ותבואת
 הקרם: ^ז לא תחרש בשור ובחמר
 יחדו: ^ח לא תלבש שעמנו צמר ופשתים
 יחדו: ^ט גדלים תעשה לך על ארבע
 כנפות בסותה אשר תכסה בה: ^י כי
 יקה איש אשה ובא אליה ושנאה: ^{יא} ושם
 לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע
 ואמר אתהאשה הזאת לקחתי ואקרב
 אליה ולא מצאתי לה בתולים: ^{יב} ולקח
 אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער
 אלי וקני העיר השערה: ^{יג} ואמר אבי

הנערה קרי הנערה קרי

הנער

מעקה מין געזענדער לגגך מונ דוין דאך תשים דמאייט דוא בריכי
 געסט דמים בזוטטור כי יפל ווען עטווא פיעלע כלאים ארט פערואטי
 טען ארטען תקדש וירדע דיר פערבמטהען ויין המלאה דוא
 פרוכט הזרע דעס זאמעס אשר תורע דען דוא אורסועסט
 ותבואת אום דער ערטראג תחרש דוא זאלסט מקערן שעמנו
 געוועבע צמר פון זאלנע ופשתים מוכד לייכען גדלים שכורע
 כנפות פליגען כסותך דייכעס זאכטעלס תכסה דוא דרך בע
 דעקסט עלילת פאזע בעשוודיגונגען בתולים לייזען דער ווכי
 פערטאפט

ופרשו

הנער אל הבונים את בתי נתתי לאיש הזה
 לאשה וישנאה: ^א והנה הוא שם עלילת
 דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים
 ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני
 זקני העיר: ^ב ולקחו זקני העיר והוא
 את האיש ויסרו אתו: ^ג וענשו אתו מאה
 כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע
 על בתולת ישראל ולותהיה לאשה לא
 יוכל לשלחה בלימיו: ^ד ואם אמת
 היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער:
^ה והוציאו את הנער אל פתח בית אביה
 וסקלורה אנשי עירה באבנים ומתה כי
 עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה
 ובערת הרע מקרבך: ^ו כי ימצא
 איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו
 גם שניהם האיש השכב עם האשה
 והאשה ובערת הרע מישראל: ^ז כי
 יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאת

הנערה קרי לנערה קרי הנערה קרי נערה קרי

איש

ופרשו אמן זאלס אויסברייטען ויסרו מוכד זיא זאלנען לייטונגען
 וענשו מוכד זיא זאלנען בעטראפען לשלחה זיא פערטאסטען
 וסקלורה מוכד עס זאלנען זיא טריינגען נבלה דוא טאכטעהאט
 לזנות זאלנען לז טרייבען בעלת בעל דוא זייכען עהעאון האט
 נער זעכען בחולה זינגפרייליך כוארשה פערזאכט

ענה

אִישׁ בְּעִיר וְשָׁכַב עִמָּה : כד וְהוֹצֵאתֶם אֶת־
שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר הָעִיר הַהוּא וּסְקַלְתֶּם אֹתָם
בְּאֲבָנִים וּמָתוּ אֶת־הַנֶּעֱרָל עַל־דְּבַר אֲשֶׁר
לֹא־צִעֲקָה בְּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר־
עָנָה אֶת־אִשְׁתּוֹ רַעוּוֹ וּבִעֲרַת הָרַע
מִקְרִבָּה : ס כה וְאִם־בְּשָׂדֵה יִמְצָא
הָאִישׁ אֶת־הַנֶּעֱרָל הַמֵּאֲרָשָׁה וְהַחֲזִיק־בָּהּ
הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּה וּמָת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב
עִמָּה לְבִדּוֹ : כו וְלַנֶּעֱרָל לֹא־תַעֲשֶׂה דְבַר
אֵיזֶן לַנֶּעֱרָל חֲטָא מוֹת כִּי כֹּאֲשֶׁר יִקּוּם אִישׁ
עַל־רַעוּוֹ וְרִצְחוֹ נֶפֶשׁ בֶּן הַדְּבַר הַזֶּה :
כז כִּי בְּשָׂדֵה מִצָּאָה צִעֲקָה הַנֶּעֱרָל הַמֵּאֲרָשָׁה
וְאֵיזֶן מוֹשִׁיעַ לָהּ : ס כח כִּי־יִמְצָא אִישׁ
נֶעֱרָל בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא־אֲרָשָׁה וְתַפְשָׁהּ
וְשָׁכַב עִמָּה וְנִמְצָאוּ : כט וְנָתַן הָאִישׁ
הַשָּׁכַב עִמָּה לְאָבִי הַנֶּעֱרָל חֲמִשִּׁים כֶּסֶף
וְלוֹ־תַהֲיֶיהָ לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה
לְאִיוּכָל שְׁלֹחָה כְּלִימָיו : ס כג * לֹא־

הנערה קרי הנערה ק' ולנערה ק' לנערה ק' הנערה ק' יקח
נערה ק' הנערה ק'

ענה ער האט געטוועלט * והחזיק בה אונד יא ערגריפטן * צעקה
יא קאן וואגל גערופטן האבען * ואין מושיע לה מאכט דאס יראאנד
זיהר לו הינפט קמאטן קאכטע * ותפשה אונד ערגריפט יא * כנף
זיא דעקע *

פצוה

יִקַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא יִגְדֹל בְּנָת
אָבִיו : ס ב לֹא־יָבֹא פְצוּעֵ־דָבָה וּכְרוּת
שֹׁפְכָה בְּקֹהֶל יְהוָה : ס ג לֹא־יָבֹא מִמּוֹד
בְּקֹהֶל יְהוָה גַּם דְּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יָבֹא לוֹ
בְּקֹהֶל יְהוָה : ס ד לֹא־יָבֹא עֲמוּנִי וּמֹאֲבִי
בְּקֹהֶל יְהוָה גַּם דְּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יָבֹא לָהֶם
בְּקֹהֶל יְהוָה עַד־עוֹלָם : ה עַל־דְּבַר אֲשֶׁר
לֹא־קִדְּמוּ אֶתְכֶם בְּלַחֵם וּבַמִּים בַּדֶּרֶךְ
בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ אֶת־
בְּלַעַם בֶּן־בְּעוֹר מִפְּתוֹר אַרְם נְהָרִים לְקַלְלֶךָ :
ו וְלֹא־אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ אֶל־בְּלַעַם
וַיִּהְפֹּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַקְּלָלָה לְבִרְכָה
כִּי אֶהְבֶּדָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : ז לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלָמִים
וְטַבְתָּם כְּלִימָיִךָ לְעוֹלָם : ס וביעי * לֹא־
תִּתְעַב אָדָמִי כִּי אֶחֱיָה הוּא לֹא־תִתְעַב
מִצְרִי כִּי־יָגַר חַיִּית בְּאַרְצוֹ : ח בָּנִים אֲשֶׁר־
יִוָּלְדוּ לָהֶם דְּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בְּקֹהֶל
יְהוָה : ס י כִּי־תִצָּא מִחֲנֵה עַל־אִבִּיךָ

ונשמרת

פצוה דכה לערריבעכט * וכרות אונד מורטגעשניטטעכט * שפכה
האזען * כמזרז מין טאנדלעק * קדמו יא וכד * לפמרגעקמאטען *
תתעב דא וואגט טייען *

מקרה

וְנִשְׁמְרֶתָ מִכָּל דְּבַר רָע: ^א כִּי־יִהְיֶה בְךָ
 אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טָהוֹר מִקְרַה־לִּילָה
 וַיֵּצֵא אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל־תּוֹךְ
 הַמַּחֲנֶה: ^ב וְהָיָה לַפְּנוֹת־עָרֹב יִרְחָץ בַּמַּיִם
 וּכְבֹּא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה: ^ג וְיָד
 תְּהִיָּה לְךָ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ:
^ד וַיִּתֵּד תְּהִיָּה לְךָ עַל־אֹנֶק וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ
 חוּץ וְחִפְרַתָּה בָּהּ וּשְׁבַת וּכְסִית אֶת־צַאֲתְךָ:
^ה כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִתְחַלֵּק וּבְקָרֵב מַחֲנֶה
 לְהַצִּילְךָ וּלְתֵת אֵיבֶיךָ לַפְּנֵיךָ וְהָיָה מַחֲנֶה
 קָדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶה בְּךָ עֲרוּת דְּבַר וְשֵׁב
 מֵאַחֲרֶיךָ: ^ו לֹא־תִסְגֵּיר עַבְד־אֲדֹנָי
 אֲשֶׁר־יִנְצַל אֵלֶיךָ מֵעַם אֲדֹנָיו: ^ז עִמָּךְ יֵשֵׁב
 בְּקָרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְתָּר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
 בְּטוֹב לֹו לֹא תוֹנְנוּ: ^ח לֹא־תִהְיֶה
 קֹדֶשׁ מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קֹדֶשׁ מִבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: ^ט לֹא־תָבִיא אֶתְנֵן זוֹנָה וּמַחֲזִי

בלב

מקרה לילה דורך כעשתיכעלן לזמאן ויך געזענעכהייט ויתך מין מויע.
 זיין על כעבען אונך דייכער פֿעלדריסטונג וְחִפְרַת זאָלסט דוא
 גראכען ערוות דבר עטוואס אונאכטענדגעס תסגיר דוא זאָלסט
 מויעלעפערן ינצל דער מין זוכט אלוך ביים דיר מעם אדניו פֿאר
 זיינעט הערן תוננו זאָלסט איהן דרוקען קדשה איינע עפעכטלי
 בע הורע קדש מין עפעכטליכער הורער אַתְנֵן זוֹנָה הורעוואה
 מחזיר
 כלב

כָּלֵב בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־גֹּדֶר כִּי תוֹעֵבֶת
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נִסְּעִיחָם: ^א לֹא־תִשָּׂא
 לְאַחֶיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֲכַל נֶשֶׁךְ כָּל־דְּבַר
 אֲשֶׁר יִשָּׂא: ^ב לִנְכָרֵי תִשָּׂא וְלֹא־חֵיךָ לֹא
 תִשָּׂא לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַשְׁלַח
 יָדְךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׂמָה
 לְרִשְׁתָּהּ: ^ג כִּי־תִתֵּד נֵדָר לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא תֵאָחֵז לְשִׁלְמוֹ כִּי־דָלֵשׁ יִדְרֹשְׁנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעַמָּךְ וְהָיָה בְּךָ חֹטֵא: ^ד
 וְכִי תִחְדַּל לְגֹדֶר לֹא־יִהְיֶה בְּךָ חֹטֵא: ^ה
 מוֹצֵא שְׁפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעֲשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נִדְּרִיתָ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נִדְּבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 בְּפִיךָ: ^ו חֲמִישִׁי כֹּה כִּי תִבֵּא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ
 וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כְּנַפְשֶׁךָ שְׂבֵעָךָ וְאֶל־כְּלִיֶּךָ
 לֹא תִתֵּן: ^ז כִּי תִבֵּא בַּקִּמָּת רֵעֶךָ
 וְקִטְפַת מְלִילַת בֵּידְךָ וְחָרַמְשׁ לֹא תִנִּיף עַל
 קִמַּת רֵעֶךָ: ^ח כִּד כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה

ובעלה

כלב מוכד הוכדעגענד תשיך דוא זאָלסט זיכס כעהאטן נשך זיכסי
 משלח ירך דייכעט געזערבעת תאחר פֿערוויאע דרש ידרשנו
 עס פֿאדערט עס תחדל דיא מוכטערזאססעסט כנפשך זא פֿיעל דוא
 זאָלסט שבעד זיכס דוא זאטט האכעסט כליך דיון געפֿעס בקמת
 מין זאמטפֿעלד וקמפט זא קאכסט דוא אברופֿען מלילת מעהרען
 וחרמש אבער דוא זיפֿען לא תניף דארפֿסט דוא זיכט בריינגען
 ובעלה

ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי
מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו
והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש
האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון
אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה
הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות
לו לאשה אחרי אשר הטמאה כיתועבה
הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ששי כי
יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא
יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה
אחת ושפח אתו אשר לקח: לא
יחבל רחים ורכב כיון שיש הוא חבל: כי
ימצא איש גיב נפש מאחיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומת הגיב ההוא ובערת
הרע

ובעלה מוכר עהעליט ויא ערות דבר עטומס טענדליכעס ספר כריתת
מייכען טיידעברוען אחרי כאדעטן ולא תחטיא דוא זאנלסט
ניכט ארט וינדען בעפזעקען נקי כרויט יחבל און זאנל לז פפאכי
דע כעהאטען רחים דען מוכטערסטען איהלטיין ורכב מדער דען מי
בערסטען איהלטיין והתעמר בו איהן לזען טקלאוען גטאמלט
השמר

הרע מקרבך: ס השמר בנגע הצרעת
לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם
הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו
לעשות: וזכור את אשר עשה יהוה
אלהיך למרים בידך בצאתכם
ממצרים: ס כיתשה ברעה משאת
מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: יא
בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשדה בו
יוציא אליך את העבוט החוצה: יב ואם
איש עני הוא לא תשכב בעבטו: יג השב
תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב
בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני
יהוה אלהיך: ס שביעי יד לא תעשק
שכיר עני ואביון מאהיך או מגדך אשר
בארצה בשעריך: טו ביומו רתן שכרו
ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו
הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל
יהוה

השמר זייט זארגעפליטיג בנגע בייא דער פלאגע הצרעת דעם
אויסזאטלעס יורר מוכטערווייזען ווערדען כי תשה ווען דוא לזען דארזעהטן
געגעבען לעבט עבטו איהם מין פפאנד אבלוכעהאטען נשה דוא
לייחסט בעבטו ווען דוא פפאנד בייא דיר מיוט תהיה וירד עס
גערעכענט ווערדען תעשק דוא זאנלסט פארעכטהאזטען ולא תבא
עליו דאס ניכט דאריבער מוכטערגעהט: ואליו מין דען זאמן הוא
נשא את נפשו זארטעט ער ארט פערזאנגען
עכר

יהוה והיה בך חטא: ^ס לא יומתו
 אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות
 איש בחטאו יומתו: ^ס לא תפדה
 משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה:
 וזכרת כי עבד היית במצרים והוה
 אליה ממש על-כן אנכי מצוה לעשות
 את הדבר הזה: ^ס כי תקצר קצירך
 בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו
 לגר ליתום ולא אלמנה יהיה למען יברכה
 יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: ^ס כי תחבט
 גיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא אלמנה
 יהיה: ^{כא} כי תבצר ברמך לא תעולל
 אחריו לגר ליתום ולא אלמנה יהיה: ^{כב}
 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על-כן
 אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה: ^ס כי
 יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט
 ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו
 את הרשע: ^ב והיה אם-כן תפוט הרשע

והפילו

עמר מיינע גארבע • תחבט דא טייטעלסט • לא תפאר אחריו
 וא פפיקע ניכט כאך • תבצר ברמך דא ויינלעט הענטט • לא
 תעולל אחריו וא טעלעט קיינע כאלעטע אן • אם כן ווען פערדיעכט
 הכות גייסעלעכע •

והפילו

והפילו השפט והבהו לפניו כדי רשעתו
 במספר: ^א ארבעים יבנו לא יסוף פן
 יסוף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה
 אחיה לעיניו: ^ד לא תחכם שור
 בדישו: ^ס כי יישבו אחים יחדו
 ומת אחד מהם ובן אינלו לא תהיה
 אשת-המת החוצה לאיש זר יבמה יבא
 עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: ^י והיה
 הבכור אשר תלד יקום על-שם אחיו המת
 ולא ימחה שמו מישראל: ^י ואם לא יהפץ
 האיש לקחת את-יבמתו ועלתה יבמתו
 השערה אל-הזקנים ואמרה מאן יבמי
 להקים לאחיו שם בישראל לא אבה
 יבמי: ^י וקראו-לו זקני-עירו ודברו אליו
 ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: ^ס ונגשה
 יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו

מעל

והפילו וא זאל מיהן הינלעטען • לפניו חין ויינער גענעכאומט • כדי
 רשעתו כאך ויינעט פערברעטען • כמספר מיינע בעטטראוטע מכלאה •
 ונקלה מונד גאר זי פערעכטליך געהאלטען ווערדע • תחכם פערבינדע דא
 אויך בדישן ווען ער דריסט • הרוצה מויסערהמלכ דער פאזיליע • יבמה
 מיהר טענער • ויבמה מונד זאל דיא ברודערעהע פאלליהען • ימחה
 מונטערעהע • את יבמתו ויינע טענערין • מאן עס ויינערט זיך •
 להקים זי ערהאלטען • אבה ער ויז • יבמי איד לור ברודערעהע •
 וחלצה מונד ליהע מיהן אבי • זעלו דען טוה • וירקה מונד טפיעט
 אויט • בפניו פאר מיהן •

יבנה

מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה
 כלה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית
 אחיו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ
 הנעל: ס * פי ינצו אנשים יחדו איש
 ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את
 אישה מיד מבהו ושלחה ידה והחזיקה
 במכשיו: י וקצתה את כפה לא תחוס
 עינה: ס * לא יהיה לה בכיסה אבן
 ואבן גדולה וקטנה: י לא יהיה לה
 בביתה איפה ואיפה גדולה וקטנה:
 י אבן שלמה וצדק יהיה לה איפה שלמה
 וצדק יהיה לה למען יאריכו ימיה על
 האדמה אשר יהיה נתן לה: י כי
 תושבת יהיה אלהיה כל עשה אלה כל
 עשה עול: פ מפסיר

י וזכור את אשר עשה לה עמלק בדרך
 בצאתכם ממצרים: י אשר קרה בדרך

ויזנב

לבנה וילץ ערבוטן בית חלוץ הנעל דמו הווי דעם בארץ ישראל
 ינצו מיס לזנקע גערמטשען במכשיו ביום דער טאג וקצתה זא
 הויע איהר אב את כפה איהרע האנד לא תחוס עינך מהנע פערי
 טאנען בכיסך מין דינער טאטע אבן ואבן לווייער זייא געוויכט
 איפה ואיפה לווייער זייא טעפעל שלמה פעלונג וצדק מוכד
 ריכטיג עול מונגערעכטיגקייט קרך ער דיד איבערפעל

זיונב

ויזנב כד כל הנחשלים אתה ואתה עיפה
 וינע ולא ירא אלהים: י והיה בהנחת
 יהודה אלהיה לך מכל איביה מסביב
 בארץ אשר יהיה אלהיה נתן לה נחלה
 לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת
 השמים לא תשכח:

פ פ פ

י * והיה כיתבוא אלה הארץ אשר יהיה
 אלהיה נתן לה נחלה וירשתה
 וישבת בה: י ולקחת מראשית וכל פרי
 האדמה אשר תביא מארצה אשר יהיה
 אלהיה נתן לה ושמת בפנא והלכת אל
 המקום אשר יבחר יהיה אלהיה לשפן
 שמו שם: י ובאת אליהם אשר יהיה
 בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום
 ליהוה אלהיה כיתבאתי אלה הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: י ולקח

הכהן

ויזנב כד מוכד הינטער דיד הער ערטונג הנחשלים דיא טומלען אחריו
 דיא לוריקבויבען אומטען ערף ומרסט פערטאמלעטע וינע מוכד
 אידע בהנחת עם וירד רוהע פערטאפט האבען תנחה זאנסט דוא
 מויסטלען את זכר דמו אכדענקען תביא דוא מיינברונסט
 בטנא מין מיינען קארב

אבד

הכֹּהֵן הַטָּהוֹר מִיַּדְּךָ וְהִגִּיחוּ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: " וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבָד אָבִי וַיִּרְדַּם מִצְרַיִם
 וַיִּגְדַּל שֵׁם כְּמַתִּי מֵעַם וַיְהִי־שֵׁם לְגֹי גְדוֹל
 עַצוֹם וָרֹב: " וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ
 וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָרָה קָשָׁה: " וַנִּצְעַק אֶל־
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוּ
 וַיִּרְא אֶת־עֲנִינֵנוּ וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ:
 " וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרַע
 גְּבוּרָה וּבְמֵרָא גְדֹל וּבְאֲתוֹרָה וּבְמִפְתִּיּוֹם:
 " וַיִּבְאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־
 הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ:
 " וְעַתָּה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנְחַתוּ לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ: " וְשִׂמַּחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן
 לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אִתָּהּ וְהִלּוִי וְהִגִּד
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: " ס שְׁנִי י"ב כִּי תִכְלֶה

לעשר

אבד אפלטע מוכזיקליך * כמתי מעט ארט מייכער קלייכטן פאמיליע *
 וירען זיט בעהאנדעלטן מוכס מיבעל * ריענון מוכטערדיקטען מוכס *
 וירא מוכד האטטע מוין מייכטהען * את ענינו מין מוכער עלטנד *
 עמלנו איהועלויקייט * לחצנו דראכנאז * והנחתן היראיש עלגאט *
 דום עס * כי תכלה ווען דום מוכטערמאגטן *

בערתי

לְעֵשׂר אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂר תְּבוּאָתְךָ בַשָּׁנָה
 הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנִתְּתָה לְלוֹי לְגֵר
 לַיְתוֹם וּלְאִלְמָנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ וְשָׂבְעוּ:
 " וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקֹּדֶשׁ
 מִן־הַבֵּיִרָה וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹי וְלְגֵר לַיְתוֹם
 וּלְאִלְמָנָה כְּכֹל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֵאמֹר
 עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: " לֹא־
 אֲכַלְתִּי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בְעֵרְתִי מִמֶּנּוּ
 בְּטֵמָא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמַת שָׂמַעְתִּי בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי:
 " הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם
 וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ: " ס שְׁלִישִׁי טו הַיּוֹם
 הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצִוָּה לַעֲשׂוֹת אֶת־
 הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרַת
 וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ:
 " אֶת־יְהוָה הָאֲמַרְתָּ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ
 לֵאלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וּלְשַׁמֵּר חֻקֵּינוּ
 וּמִצְוֹתָיו

בערתי מיד האבע וועגעטאפ * באני מין אויכער טרויער * השקיפה
 שויע העראב * ממעון פאן דער מאהנא * האמרת דום האסט פערמכ *
 לאסט *

לתהלה

IG

Chomisch T. V.

ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו: י ויהיה
 האמירה היום להיות לו לעם סגלה כאשר
 דבר לך ולשמר כל מצותיו: י ואתה
 עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה
 ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה
 אלהיך כאשר דבר: פ רביעי

כו * ויצו משה ויקני ישראל אתהעם
 לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי
 מצוה אתכם היום: ב והיה ביום אשר
 העברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות
 ושדת אתם בשיד: ג וכתבת עליהן את
 כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר
 תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה
 אלהי אבותיך לך: ד והיה בעברכם את
 הירדן תקימו את האבנים האלה אשר
 אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת
 אותם בשיד: ה ובנית שם מזבח ליהוה
 אלהיך

אלהיך מזבח אבנים לאתניה עליהם
 ברזל: י אבנים שלמות תבנה את מזבח
 יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה
 אלהיך: י וזבחת שלמים ואכלת שם
 ושמחת לפני יהוה אלהיך: י וכתבת על
 האבנים את כל דברי התורה הזאת באר
 היטב: ס וידבר משה ותכנהנים
 הלויים אל כל ישראל לאמר הסכרתו
 ושמע ישראל היום הנה נהיית לעם ליהוה
 אלהיך: ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית
 את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה
 היום: ס חמישי * ויצו משה אתהעם
 ביום ההוא לאמר: י אלה יעמדו לברך
 אתהעם על החר גרזים בעברכם את
 הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף
 ובנימן: י ואלה יעמדו על הקללה בהר
 עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי:
 י וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל
 קול רם: ס * ארור האיש אשר יעשה
 מצותיו קרי

תניף עליהם בריכע דרמן באר היטב דייטליך הסכת אעוקעי נהיית
 ביסט דוא געווארדען רענו עם זאלטן מוסירופען קול רם ארט זויטער
 זערוואע

לתהלה מן רוחק ולטים מן אנטשען ולתפארת מוגד מן ווירדע
 ושדת אתם בשיד מוכד מיבערליהע זיט ארט קמלך
 תניף

פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי
 חרש ושם בסתר וענו כל־העם ואמרו
 אמן: ^ס ארור מקלה אביו ואמו
 ואמר כל־העם אמן: ^ס ארור מסיג
 גבול רעהו ואמר כל־העם אמן: ^ס ארור
 משגה עור בדרך ואמר כל־העם
 אמן: ^ס ארור מטה משפט גר־יתום
 ואלמנה ואמר כל־העם אמן: ^ס ארור
 שכב עם־אשת אביו כי גלה בנה אביו
 ואמר כל־העם אמן: ^ס ארור שכב עם־
 כל־בהמה ואמר כל־העם אמן: ^ס ארור
 שכב עם־אחתו בת־אביו או בת־אמו ואמר
 כל־העם אמן: ^ס ארור שכב עם־
 חתנתו ואמר כל־העם אמן: ^ס ארור
 מכה רעהו בסתר ואמר כל־העם
 אמן: ^ס ארור לקח שחד להפות גפש
 דם נקי ואמר כל־העם אמן: ^ס ארור
 אשר לא־יקים את־דברי התורה־הזאת
 לעשות אותם ואמר כל־העם אמן: פ

והיה

חרש אייבום קובטלערס * מקלה ווער פערעכטליך העלנט * מסיג ווער
 פערריקט * משגה ווער איררע פיהרט * מטה ווער בייגט * חתנתו
 וויכער שווער־וויכער * יקים איינזאמט

והשיגך

כח * והיה אם־שמוע תשמע בקול יהוה
 אלהיך לשמר לעשות את־כל־מצותיו אשר
 אנכי מצוה היום ונתנה יהוה אלהיך עליין
 על כל־גווי הארץ: ^ב ובאו עליך כל־
 הפרכות האלה והשיגה כי תשמע בקול
 יהוה אלהיך: ^ג ברוך אתה בעיר וברוך
 אתה בשדה: ^ד ברוך פרי־בטנה ופרי
 אדמתה ופרי בהמתה שגר אלפיה ועשתרות
 צאנה: ^ה ברוך טנאה ומשארתה: ^ו ברוך
 אתה בבאה וברוך אתה בצאתה: ^ז ותן
 יהוה את־איביך הקמים עליך נגפים לפניך
 בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים
 ינוסו לפניך: ^ח יצו יהוה אתה את־
 הפרכה באסמיה ובכל משלה ידה וברכה
 בארץ אשר־יהוה אלהיך נתן לך: ^ט יקימך
 יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע־לך כי
 תשמר את־מצות יהוה אלהיך והלכת
 בדרךיו: ^י וראו כל־עמי הארץ כי

שם

והשיגך מונד דיק טרעסעטן * שגר דיא לנט * אלפיה דייכער ריכדער *
 ועשתרות מונד דער לווואלס * מנאך דיין קארב * ומשארתך מונד
 דיין באקטראג * נגפים ווערדען געטלאגען * באסמיה [מן דייכע פאר *
 ראטהסקאזערן] יקימך עם ווירד דיק אויפריכטען

והחודך

שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך : יא
 והוהרהר יהוה לטובה בפרי בטנה
 ובפרי בהמתה ובפרי אדמתה על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבתיה לתת לה : יב
 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את
 השמים לתת מטר ארצה בעתו ולברך את
 כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה
 לא תלוד : יג ונתנה יהוה לראש ולא
 לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה
 כיתשמע אל מצות ו יהוה אלהיך אשר
 אנכי מצוך היום לשמר ולעשות : יד ולא
 תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה
 אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי
 אלהים אחרים לעבדם : פ
 והיה אמלא תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר
 אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות
 האלה והשיגוך : טו ארור אתה בעיר
 וארור

והוהרהר עם וירד דור איבערפלוס געבען את ארצו יין כעהעלטניח
 והלוית דור וירסט פארטיסטן קענען לראש לום געביעטעטן לזנב
 לום אבהעטעטן והיית רק למעלה דור וירסט אראער דור אבער
 האמד האבען ולא תהיה למטה אונד יע אונטערלעשעטן
 הכוארה

וארור אתה בשדה : יז ארור מנאפה
 ומשארתה : יח ארור פרי בטנה ופרי
 אדמתה שגר אלפיה ועשתרת צאנה : יט
 ארור אתה בכאף וארור אתה בצאתך : כ
 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה
 ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה
 עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע
 מעלך אשר עובתני : כא ידבק יהוה
 בך את הדבר עד בלתו אתך מעל האדמה
 אשר אתה באשמה לרשתה : כב יכבה
 יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר
 ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוה עד אבדך :
 כג והיו שמך אשר על ראשה נחשת והארץ
 אשר תחתך ברזל : כד יתן יהוה את מטר
 ארצה אבק ועפר מז השמים ירד עליך עד
 השמדך : כה יתנה יהוה נגף לפני איביך
 בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים
 תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות
 הארץ

המארה אונגליק המהומה לערויטטונג המוערת לערדערבען
 בשחפת אים טוואונסט ובקדחת ענטליכדונג וברלקת פיעבער
 ובחרחר ברענד ובחרב דירעט ובשדפון טווינדאסט ובירקון
 אונד געכטונסט שמידך דער היאעטן אבק טערב יתנד ער ווירד
 דיר לאססטן ווערעטן גנף געמאנעטן לזעוה לום ענטועלטן
 ואין

הָאָרֶץ : יו וְהִיתָה נְבִלָתָהּ לְמֵאֲכָל לְכָל־
עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד :
כז יִכְבֶּה יְהוָה בְּשָׁחִין מִצְרִים וּבַעֲפָלִים
וּבַגָּרֵב וּבַחֲרָס אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהֲרַפֵּא : כח
יִכְבֶּה יְהוָה בְּשַׁעֲוֹן וּבַעֲוֹרוֹן וּבַתְּמָחוֹן
לְכָב : כט וְהִייתָ מִמַּשֵּׁשׁ בַּצְּהָרִים כְּאֲשֶׁר
יִמַּשֵּׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא תִצְלִיחַ אֶת־
דְּרָכֶיךָ וְהִייתָ אֶף עָשׂוֹק וְנָוֹל כָּל־הַיָּמִים
וְאִין מוֹשִׁיעַ : ל אֲשֶׁרָה תָאָרֶשׁ וְאִישׁ אַחֵר
יִשְׁגְּלָנָה בֵּית תְּבִנָּה וְלֹא־תֵשֵׁב בּוֹ כָּרֶם תִּטַּע
וְלֹא תַחֲלִלְנֹו : לא שוֹרֶף טְבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא
תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֲמֹרֶף גָּזוּל מִלִּפְנֵיךָ וְלֹא יֵשׁוּב
לְךָ צֹאנֶךָ נְחֻנּוֹת לְאִיבֶיךָ וְאִין לְךָ מוֹשִׁיעַ :
לב בְּנִיָּה וּבְנֵיחֶיךָ נְחֻנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ
רְאוּת וּכְלוּת אֲלֵיהֶם כָּל־הַיּוֹם וְאִין לְאֵל
יִדְּךָ : לד פְּרִי אֲדָמָתְךָ וְכָל־יְגִיעֶךָ יֹאכַל עִם

ובמחורים קרי ישכבנה קרי

אשר

אֲשֶׁר לֹא־יִדְעַתָּה וְהִייתָ בָּק עָשׂוֹק וְרָצוּץ
כָּל־הַיָּמִים : לו וְהִייתָ מִשְׁגָּע מִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ
אֲשֶׁר תִּרְאֶה : לה יִכְבֶּה יְהוָה בְּשָׁחִין רָע
עַל־הַפְּרִכִּים וְעַל־הַשָּׁקִים אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל
לְהֲרַפֵּא מִכָּף רִגְלֶךָ וְעַד קִדְקֹדְךָ : לו יוֹלֵךְ
יְהוָה אִתְּךָ וְאֶת־מַלְכְּךָ אֲשֶׁר תִּקִּים עֲלֶיךָ
אֶל־גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יִדְעַתָּה אֶתְּךָ וְאֶבְתִּיךָ
וְעַבְדְּתָ שֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עֵץ וְאֶבֶן : לו
וְהִייתָ לְשֹׁמֵה לְמִשְׁלַל וּלְשֹׁנִינָה בְּכָל הָעַמִּים
אֲשֶׁר־יִנְהַגְּךָ יְהוָה שָׁמָּה : לח זָרַע רַב תּוֹצִיא
הַשָּׂדֶה וּמַעַט תֹּאכַף כִּי יַחֲסִלְנֹו הָאֲרֻבָּה :
לט כָּרְמִים תִּטַּע וְעַבְדְּתָ וַיִּין לֹא־תִשְׁתֶּה
וְלֹא תֵאָגֵר כִּי תֹאכַלְנֹו הַתְּלַעַת : מ זֵיתִים
יִהְיוּ לְךָ בְּכָל־גְּבוּלֶךָ וְשִׁמֹן לֹא תִסּוֹף כִּי
יִשַׁל וַיִּתֶּךָ : מא בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא־
יִהְיוּ לְךָ כִּי יִלְכוּ בְּשָׂבִי : מב כָּל־עֲצָה וּפְרִי
אֲדָמָתְךָ יִירֶשׁ הַצֹּלָצֵל : מג תִּגַּר אֲשֶׁר

בקרוב

ורצין אונד געוואלט • ממראה עיניך מיכער דיעוטן אנכזיק •
הברכים דען קניען • השקיים דען היפטען • מכף רגלך פאן דער
פוסאזאנע • ועד קדקדך ביס לזן טייטעל • יולד פס וירד טריבען •
לשוכה לזן ערטטויכען • למשל לזן בייטפיעל • ולשנינה אונד לזר
אמרוכנסלעהרע • ינהגך דך פערטטאסטן וירד • תוציא וירסט דא
ברייכען • יחסלנו יא ווערדען עס אכפרעסטען • תאגר איינלעגען •
התלעת דער ווארט • תסוך דא וירסט דך זאלבען • ישל וירד אב
וערפען • יירש וירד פערדערבען • הצלצל דאן אונטערלעפער
ילוך

בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה עֲלֶיךָ מַעֲלָה מַעֲלָה וְאַתָּה
 תִּרְדּ מִטָּה מִטָּה : ^מ הוּא יְלוֹךְ וְאַתָּה לֹא
 תִּלְוֶנּוּ הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה לְזָנָב :
^מ וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וּרְדֵפוּךָ
 וְהִשְׁיִגוּךָ עַד הַשְּׂמֹרֶה כִּי־לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר
 צִוָּךָ : ^מ וְהָיוּ בָךְ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת וּבְזִרְעֶךָ
 עַד־עוֹלָם : ^מ תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־עֲבַדְתָּ אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מְרַב
 כָּל : ^מ וְעֲבַדְתָּ אֶת־אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ
 יְהוָה בְּךָ בְּרָעַב וּבְצָמָא וּבְעִירֹם וּבְחָסֵר
 כָּל וְנָתַן עַל בְּרוֹל עַל־צְוֹאֲרֶךָ עַד הַשְּׂמִידוֹ
 אֲתָךְ : ^מ יֵשֵׂא יְהוָה עֲלֶיךָ גּוֹי מִרְחֹק
 מִקְצֵה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יִדְאֶה הַנֶּשֶׁר גּוֹי אֲשֶׁר
 לֹא־תִשְׁמַע לְשׁוֹנֵי : ^נ גּוֹי עַז פָּנִים אֲשֶׁר
 לֹא־יֵשֵׂא פָּנִים לְזֻמָּן וְנֶעַר לֹא יִחַן : ^נ וְאָכַל
 פְּרִי בְהֵמָתְךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ עַד הַשְּׂמֹרֶה
 אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁאִיר לְךָ דָּגָן תִּירוֹשׁ וַיִּצְהַר שָׂגֵר
 אֶלְפִיד

ילוך וירד דיר זיהען תלוננו וירסט איהם זיהען ורדפוך דוך פערטעם
 גען והשיגוך מוכד דוך מייכהמהען ולמופת מוכד לום בעוויי ובעירם
 בעמעט ובהסר כל מוכד אמגעלן מן זעען ישא ער וירד הערפיהרען ידאה
 צויענט עז פנים מיון פערטעם לא ישא פנים לזמן דא דיש
 פערסמן דעס אלטען ניכט אכיהט יחן ויך ערכארט

אֶלְפִיד וְעִשְׂתָּרְתָּ צֹאנֶךָ עַד הָאֲבִידוֹ אֲתָךְ :
 וְהִצַּר לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ עַד רִדַת חֲמֹתֶיךָ
 הַגְּבוּהַת וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר אֲתָה בְּטַח בָּהֶן בְּכָל־
 אֶרֶץ וְהִצַּר לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ בְּכָל־אֶרֶץ
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ : ^נ וְאָכַלְתָּ
 פְּרִי־בְטָנְךָ בֶּשֶׂר בְּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן
 לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר־
 יֵצִיק לְךָ אֵיבֶךָ : ^נ הָאִישׁ הַרְבֵּה בָךְ וְהִעֲנֵג
 מְאֹד תִּרַע עֵינָיו בְּאֲחִיו וּבְאִשֶׁת חֵיקוֹ וּבִיתֵר
 בְּנָיו אֲשֶׁר יוֹתִיר : ^נ מִתַּת ׀ לְאַחַד מֵהֶם
 מִבְּשֹׂר בְּנָיו אֲשֶׁר יֹאכַל מִבְּלֵי הַשְּׂאִיר־לוֹ
 כָּל בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יֵצִיק לְךָ אֵיבֶךָ
 בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ : ^נ הַרְבֵּה בָךְ וְהִעֲנֵגְתָּ אֲשֶׁר
 לֹא־נִסְתָּה כַּה־רְגֵלָה הֲצַג עַל־הָאָרֶץ מִהֲתַעֲנֵג
 וּמִרְדֵּ תִרַע עֵינָהּ בְּאִישׁ חֵיקָה וּבְכַנָּה
 וּבְכַתָּה : ^נ וּבְשִׁלְיֹתָהּ הַיּוֹצֵר׀ מִכֵּין רְגֵלֶיהָ
 חסר א' וככניה

והצר לך עם וירד דוך בעלזאגערן רדת דאכיעדער זיעעטן ווערדען והבצרות
 דיש פעסטען והצר לך זא וירד עם דוך עכנסטויגען במצור מין דער
 בעלזאגערונג ובמצוק מוכד מין דער עכנע יציק לך דוך טרויבטן
 וירד הרך דער ווירלניכטע וועענ מוכד ומאליסטויסטע תרע
 עינו וירד אויסניכטער זיון כחת וירד געבען ומללען מבלי וויר
 ניכטע גסתה פערזוכט האט הצג לו ועטלען מהתענז מוים סערי
 לערטלונג ומרד מוכד מוים ווירלניכקייט ובשליחה מוהרע כאכנע
 בורט

וּבְבִנְיָהּ אֲשֶׁר תֵּלַד בְּיַתְּאֵכֶם בַּחֹסֶר-כֹּל
 בַּסֹּתֵר בַּמְצוֹר וּבַמְצוֹק אֲשֶׁר יֵצִיק לָהּ אֵיבָהּ
 בְּשַׁעֲרֶיהָ: ^{נח} אִם-לֹא תִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת-
 כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה
 לִירְאָה אֶת-יְהוָה הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֵת
 יְהוָה אֱלֹהֶיהָ: ^{נט} וְהִפְלֵא יְהוָה אֶת-מִכְתָּבָהּ
 זֹאת מִכּוֹת וְרַעַף מִכּוֹת גְּדֹלֹת וּנְאֻמֹּת
 וְחֵלִים רַעִים וּנְאֻמִּים: ^ס וְהָשִׁיב בָּךְ אֶת-
 כָּל-מְדוּנָה מִצָּרִים אֲשֶׁר יִגְרַת מִפְּנֵיהֶם וּדְבָקוּ
 בָּךְ: ^{סא} גַּם כָּל-חֲלֵי וְכָל-מַכָּה אֲשֶׁר לֹא
 כְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם יְהוָה
 עֲלֶיךָ עַד הַשְּׂמֹדָה: ^{סב} וְנִשְׁאַרְתֶּם בְּמֹתֵי
 מַעַט תַּחַת אֲשֶׁר הֵייתֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 לָרֹב כִּי-לֹא שָׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ^{סג}
 זְהִיָּה כַּאֲשֶׁר-שָׂשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב
 אֶתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם כֵּן יֵשִׁישׂ יְהוָה
 עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם
 וְנִסְחַתֶּם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אַתָּה בְּאֶ-שְׂמָה
 לְרַשְׁתָּהּ

והפלא זה וירד דיר לזרקתן ונאמנות מוכד אכהאזטעכדע
 מדוה וירעטן יגרת דוה דיר טייטעסט יעלם וירד קאואטען זאספען
 שש זיר פרייעטע ונסחתם איהר ווערדעט ארט דער וואורלעז הערויסגע-
 רייסטען ווערדען

לְרַשְׁתָּהּ: ^{יד} וְהִפְיֹצָה יְהוָה בְּכָל-הָעַמִּים
 מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד-קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדָּת שֵׁם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יָדַעַת אֶתָּה וְאֶבְתִּיקָ
 עֵץ וְאָבֵן: ^{טו} וּבְגוֹיִם הָהֵם לֹא תִרְגִּיעַ וּלֹא-
 יִהְיֶה מְנוּחַ לְכַף-רִגְלֶךָ וְגַתָּן יְהוָה לָךְ שֵׁם
 לֵב רָגֵז וּכְלִיזוֹן עֵינַיִם וְדַאֲבוֹן נַפֶּשׁ: ^{טז}
 וְהִינֵי חֵיֶיךָ תִּלְאִים לָךְ מִנְגַד וּפְחַדָּת לִילָה
 וַיּוֹמַם וּלֹא תֵאֱמִין בְּחֵיֶיךָ: ^{טז} בְּבִקֵּר תֹאמַר
 מִי-יִתֵּן עָרֹב וּבְעָרֹב תֹאמַר מִי-יִתֵּן בְּקֵר
 מִפְּחַד לְבָבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחַד וּמִמְרָאָה עֵינֶיךָ
 אֲשֶׁר תִּרְאָה: ^{טז} וְהָשִׁיבָה יְהוָה מִצָּרִים
 בְּאֲנִיּוֹת בְּדַרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ לֹא-תִסִּיף
 עוֹד לִרְאֹתָהּ וְהַתְּמַכְרֶתֶם שֵׁם לְאֵיבֶיךָ
 לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת וְאִין קִנְיָה: ^ס אֱלֹהֵי
 דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר-צִוִּיתָ יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה
 לְכַרֵּת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ מוֹאָב
 מִלִּבְד הַבְּרִית אֲשֶׁר-כָּרַת אִתְּם
 בְּחָרֹב: ^פ

שביעי

ויקרא

והפיצך מוכד ווערדעט זערטערייעט ווערדען לא תרגיע
 וירסט דוה קיינע בזייבעכדע טעטעטע פֿינדען רגז מוכרהיג
 רכליון מוכד פערטאמכטענד ודאבון מוכד פֿאזער קואאער תלאים
 טוועבען מנגד געגעכארבער ופחדת דוה וירסט מין פֿורכט ויין
 באניות ארט טיפֿפען פֿאזן והתמכרתם איהר ווערדעט מיך פֿייל
 ביעטען ואין קנה עט וירד אבער קיין קייפֿער דא ויין

כט * ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
 אלהים אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה
 לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו
 ולכל ארצו: ^ב המסית הגדלת אשר ראו
 עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: ^ג
 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות
 ואזנים לשמע עד היום הזה: ^ד ואילך
 אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלית
 שלמתיכם מעליכם ונעלה לא בלית מעל
 רגלך: ^ה לחם לא אכלתם ויין ושכר לא
 שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם:
 מפטיר ^ו ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחז מלך
 השבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה
 ונבסם: ^ז ונקה את ארצם ונתנה לנחלה
 לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ^ח
 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם
 אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון:

פ פ פ

אתם

בלו עס וינד געפאלונן תשכילן מוהר וענדעט גזיק האבען

מחטב

* אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
 אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקנייכם
 ושמריכם כל איש ישראל: ^א טפכם נשיכם
 ונדה אשר בקרב מתניה מחטב עציף עד
 שאב מימיה: ^ב לעברה בברית יהוה
 אלהיה ובאלתו אשר יהוה אלהיה ברית
 עמה היום: ^ג שני ^ד למען הקים אתך היום
 לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר
 דבר לך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם
 ליצחק וליעקב: ^ה ולא אתכם לבדכם אנכי
 ברית את הברית הזאת ואת האלה הזאת:
^ו כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום
 לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה
 עמנו היום: ^ז שלישי ^ח כי אתם ידעתם את
 אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר
 עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ^ט
 ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן
 בסף ונהב אשר עמהם: ^י פון ייש בכם

איש

מחטב עציף פסג המלכהויער עד שאב מימוד כים וואסערטעפפער
 לעברה דאס דורכנעהסט בברית דיה שטיקקע דעם בינדכיסעס
 ובאלתו מונד דען פערמיודיגונגסלונך כרת פערפאלטעט ישנו
 ער מוזט שקרציהם מוהרע גרויעל גלליהם מבטויילע געטלעט
 בילדער

פנה

איש אי-אשה או משפחה או-שכט אשר
 לבבו פנה היום מעם יהודה אלהינו ללכת
 לעבד את-אלהי הגוים ההם פניש בכם
 שרש פרה ראש ולענה: ^י והיה בשמעו
 את-דברי האלה הזאת ותתברך בלבבו
 לאמר שלום יהיה-לי בני בשררות לבי
 אלך למען ספות הררה את-הצמאה: ^י
 לא-יאבה יהיה סלח לו כי אז יעשן אף
 יהיה וקנאתו באיש ההוא ורכצה בו כל-
 האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהודה
 את-שמו מתחת השמים: ^כ והבדילו יהודה
 לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית
 הכתובה בספר התורה הזה: ^{כא} ואמר
 חזק האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
 והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את-
 מכות הארץ ההוא ואת-תחלאיה אשר-
 חלה יהיה בה: ^{כב} גפרית ומלח שרפה
 כל

פנה יוך מבנו ומכדט האבט • שרש מירכט ווארלעל • פרה דיש
 הערפארברעכטע • ראש גרעטגעס • ולענה אונד ביטטערעס קרויט •
 כשררות דעס דוקעל • אלך מיך כאמאונדלע • ספות הייפע •
 הררה דיש פעלעריוא • הצמאה דורט • יעשן עס וירד רויכען •
 וקנאתו אונד ויין מירפער • ורכצה בר ער וירד מיין מיהן לעגען • האלה
 פעלערלעכע • תחלאיה וייכען • אשר חלה יי בה אירט וועלכען גאטט
 וואלעסעס בעזאדען האט • גפרית ויזא מיין טוועפען • לא

כל-ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא-יעלה
 בה כל-עשב במהפכת סדם ועמרה אדמה
 וצביוס אשר הפך יהיה באפו ובחמתו:
^ג ואמרו כל-הגוים על-מה עשה יהודה
 ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול
 הזה: ^ד ואמרו על אשר עזבו את-ברית
 יהודה אלהי אבתם אשר ברת עמם בהוציאו
 אתם מארץ מצרים: ^ה וילכו ויעבדו
 אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר
 לא-ידעום ולא חלק להם: ^ו ויחר-אף
 יהודה בארץ ההוא להביא עליה את-כל-
 הקללה הכתובה בספר הזה: ^ז ויתשם
 יהודה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף
 גדול וישלכם אל-ארץ אחרת ביום הזה:
^ח הנסרת ליהודה אלהינו והנגלת לנו
 ולבנינו עד-עולם לעשות את-כל-דברי
 התורה הזאת: ^ט רביעי שני ל א והיה
 וצביוס ק' ל רבתי י"א נקודות
 כי

לא הזרע ניכט בעזעט ווערדען קאן • ולא תצמח ניכטס
 הערפארברעכט • ולא יעלה אונד ניכט אורפערעסען לעסט •
 כמהפכת ויזא דיש אונקעהרונג • אל מיה ווארוס • מה ווא •
 הער • חרי האף גרייאזער לארן • חלק ער האט בעטערדען •
 ויתשם דארקטעיטעס ויזא וישלכם אונד ווארן ויזא • הנסרת פערכארי •
 גענע דיקע • והנגלת וואס אבער מפלעכבאר וירד •

כִּי יִבֹּאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲבָרְכָה
 וְהִקְלַלְהָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיךָ וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל־
 לִבְבְּךָ בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְיָחְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: ^ב וְשָׁבַת עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְשָׁמַעַתְּ בְּקוֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־אֲנִי מְצַוֶּה חַיִּים
 אִתָּה וּבְנִיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: ^ג
 וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ
 וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְיַצְתָּ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: ^ד אִם־יִהְיֶה נִדְחָתְךָ
 בְּקִצְחַת הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: ^ה וְהִבְיֵאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשַׁתָּהּ
 וְהִיטְבֶּךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ: ^ו וְמֵל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְבְּךָ וְאֶת־לִבְבֵי זְרַעֲךָ לֵאמֹר
 אֲתִי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ
 לְמַעַן חַיֶּיךָ: ^ז חֲמוּשֵׁי שְׁלִישִׁי ז' וְנָתַן יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל־הָאֱלוֹת הָאֵלֶּה עַל־אֵיבֶיךָ
 וְעַל־שְׂנְאֵיךָ אֲשֶׁר רִדְפוּךָ: ^ח וְאִתָּה תֵּשׁוּב
 וּשְׁמַעַת

והשבת אל לבבך דוא כיוסט עם לו הערלען • ושבת כעקעהרסט דיק •
 ושב וז וירד לזרוקל'הרען את שבוךך אורס דער געפלאנגענטאפט • הפיצך
 דיק לערטריועט האט • יהיה נדחך דוא ווערעסט פערטטאפטן • והיטבך
 והרבך מוכד וירד דיק ג'יק'זיער מוכד לזאז'רייער זאכען • ומל עם
 וירד בעט'קידען

והותירך

וְשָׁמַעַתְּ בְּקוֹל יְהוָה וַעֲשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה חַיִּים: ^א וְהוֹתִירְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־^ב מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפָרִי בְטֶנֶךָ
 וּבְפָרִי בְהִמְתָּךְ וּבְפָרִי אֲדֻמְתָּךְ לְטִבְחָהּ
 כִּי וַיָּשׁוּב יְהוָה לְשׁוֹשׁ עֲלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר־
 שָׁשׂ עַל־אֲבֹתֶיךָ: ^ג כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר מִצְוֹתַי וְחֻקְתַּי הַכְּתוּבָה
 בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶיְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: ^ד שְׁשִׁי י" כִּי
 הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה חַיִּים לֹא־
 נִפְלְאת הוּא מִמֶּךָ וְלֹא־רַחֲקָה הוּא: ^ה לֹא
 בְּשָׁמַיִם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ הַשְּׁמַיְמָה
 וְיִקְחֶהָ לָּנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אִתָּה וְנַעֲשֶׂנָּה: ^ו
 וְלֹא מֵעֵבֶר לַיָּם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר־לָּנוּ
 אֶל־עֵבֶר הַיָּם וְיִקְחֶהָ לָּנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אִתָּה
 וְנַעֲשֶׂנָּה: ^ז כִּי־קָרֹב אֵלֶיךָ הַדְּבָר מְאֹד
 בְּפִיךָ וּבְלִבְבְּךָ לַעֲשׂוֹתוֹ: ^ח שְׁבִיעִי רביעי טו וְרֵא
 נָתַתִּי לִפְנֵיךָ חַיִּים אֶת־חַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב
 וְאֵת

והותירך עם וירד דיר מייכען פארלעג נעכען • לא נפלאות
 הוא מוכך מיוט דיר פ'כט פערבראגען • מעבר לים יענויעט דעט
 אשערעט

והיית

וְאַתְחַמּוֹת וְאַתְהַרַע: ^ט אֲשֶׁר אֲנִי
 מִצִּיף הַיּוֹם לֹא־הִבַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכַּת
 בְּדַרְכֵיךָ וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתַי וְחֻקְתַּי וּמִשְׁפָּטַי
 וְחַיִּית וּרְבִית וּבִרְכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ
 אֲשֶׁר־אַתָּה בֹאֲשֵׁמָה לְרִשְׁתָּהּ: ^י וְאִם־
 יִפְנֶה לְבַבְךָ וְלֹא תִשְׁמַע וְנִדְחַת וְהִשְׁתַּחֲוִית
 לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם: ^י מִפְּטוֹרֵי י"ח הַגְּדֹתִי
 לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֶבֶד תֵּאבְדוּן לֹא־תֵאָרִיכוּ
 יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֹתִי
 הַיַּרְדֵּן לָבוֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: ^י הַעֲדֹתִי
 בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים
 וְהַמּוֹת נִתְּתִי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבַחֲרַת
 פְּתִיִים לְמַעַן תַּחֲוֶה אֹתָהּ וְנִרְעַף: ^י לֹא־הִבַּח
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹלוֹ וּלְדַבְּקָה־בּוֹ
 כִּי הוּא תַחֲוֶה וְאַרְבֵּי יָמֶיךָ לְשִׁבַת עַל־הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְיִצְחָק
 וְלִיעֲקֹב לָתֵת לָהֶם:

פ פ פ

וילך

וְחַיִּית וְיִרְבֶּה הוּא דִּין זַעֲבֵן עַרְהֲזֹעֵן * וּרְבִית מוֹכֵד
 וִירְבֶּה לִזְכֵּהֲזֹעֵן * הַעֲדֹתִי מִדְּרוֹעַ לִזְיֹעֵן מִן * בָּכֶם מִכַּעַר מִיָּד *
 אֲרַכֵּל

לֹא * וְיִלְךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל:
 י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּיַד־מֹאֲדָה וְעַשְׂרִים שָׁנָה
 אֲנִכִּי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת וּלְבוֹא
 וַיְהוֶה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן
 הַזֶּה: ^י יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא | עֹבֵר לְפָנֶיךָ
 הוּא־יִשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ
 וַיִּרְשָׁתֶם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה: ^י שְׁנֵי י וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם
 כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג מְלֹכֵי הָאֱמֹרִי
 וּלְאֲרָצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם: ^י וַיִּנְתְּנֶם יְהוָה
 לְפָנֶיכֶם וְעַשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַפְּצוּחַ אֲשֶׁר
 צִוִּיתִי אֲתָכֶם: ^י חֲזָקוּ וְאַמְצוּ אֶל־
 תִּירְאוּ וְאַל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי | יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יַעֲזֹבְךָ: ^י שְׁלִישִׁי חֲמִישִׁי | וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
 לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל
 חֲזָק וְאַמְץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה

אל

אֲרַכֵּל מִדְּרוֹעַ * עֹבֵר וַיִּרְדֵּ הַעֲרִיבֵהֶן * הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ וַיִּרְדֵּ מִיָּד *
 עַר מִכַּעַר־עַר זִין * חֲזָקוּ וְאַמְצוּ וַיִּרְדֵּ בַעֲהֲרֵלֶט מוֹכֵד טַאֲפֶעֶר *
 וְאֵל תַּעֲרָצוּ מוֹכֵד זֶאֶמֶט מִיִּשְׁרָעֵן מוֹטָה כִּי־עַ וַיִּכְתֹּן * יִרְפֶּךָ וַיִּרְדֵּ דִל *
 חֲזָקֵךְ מִן דִּיר מְבַלְיֵהֶן *

תנחילנה

אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת
 לָהֶם וְאַתֶּם תִּנְחַלְנָה אוֹתָם: " וַיְהוּדָה
 הוּא | הַהֲלֵךְ לִפְנֵיהֶּ הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ לֹא
 יִרְפֶּה וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת:
 " וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ
 אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן
 בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: דְּבִיעִי יִצְוֹ
 מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ | שְׁבַע שָׁנִים
 בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסִּכּוֹת: " בָּבוֹא
 כָּל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: " הַקְהֵל
 אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטַּף וְגֵרָךְ אֲשֶׁר
 בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
 דְּבַר־יְהוָה הַתּוֹרָה הַזֹּאת: " וּבְנִיֵּיהֶם אֲשֶׁר לֹא־
 יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ לִירְאֶה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ: פ חמישי ששי

ויאמר

תנחילנה וירסט מריכטעלען ו'לא תחת מונד וירא מונכערטראקען במעד
 ל' לייט ל'דארט ל' ערשטייכען ו'זנה

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲנִי קָרְבִי יָמִיד
 לְמוֹת קְרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְיַצְבוּ בְּאֵהָל
 מוֹעֵד וְאֲצִוְנוּ וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתְיַצְבוּ
 בְּאֵהָל מוֹעֵד: " וַיִּרְא יְהוָה בְּאֵהָל בְּעַמּוּד
 עָנָן וַיַּעֲמֵד עִמּוּד הָעָנָן עַל־פֶּתַח הָאֵהָל:
 " וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה שָׁכַב עִם־
 אֲבוֹתֶיךָ וְקָם הָעָם הַזֶּה וּנְנַח | אַחֲרָי | אֱלֹהֵי
 נְכַר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בְּאֶשְׁמָה בְּקִרְבִי
 וְעֹזְבֵנִי וְהִפֵּר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בְּרַתִּי אִתּוֹ:
 " וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם־הַהוּא וְעֹזְבוֹתָיו
 וְהִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מַחֵם וְהָיָה לֹאכֹל וּמִצְאָתוֹ
 רָעוּת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא
 עַל כִּי־אִין אֱלֹהֵי בְּקִרְבֵי מִצְרַיִם הָרָעוּת
 הָאֵלֶּה: " וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פְּנֵי בַּיּוֹם
 הַהוּא עַל כִּלְהַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה
 אֶל־אֱלֹהִים אַחֲרָי: " וְעַתָּה כְּתֹבוּ לָכֶם
 אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדֶה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 שִׁימָה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי חֲשִׁירָה
 הַזֹּאת לְעַד בְּבִנְיֵי יִשְׂרָאֵל: ששי שביעי כ כ"י

אביאנו

ו'זנה מונד וירד ב'הנען ל'אכל פ'ערלעטערט ו'ערדען ה'סתר א'סתיר
 ו'ערדע פ'ערב'ערטען ע'ל ו'טעטן ו'רשן

אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי
 לאבתיו וזבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן
 ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני
 והפר את בריתי: ^{כא} והיה כיתמצאן אתו
 רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת
 לפניו לעד כי לא תשכח מפני זרעו כי
 ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום
 בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי:
^{כב} ויכתב משה את השירה הזאת ביום
 ההוא וילמדה את בני ישראל: ^{כג} ויצו
 את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי
 אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר
 נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ^{כד} והיו
 בכלות משה לכתב את דברי התורה הזאת
 על ספר עד תמם: ^{כה} שביעי ויצו משה
 את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר:
^{כו} לקח את ספר התורה הזו ושמתם אתו
 מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם
 כד

ודשן מוכד מין ומוזוסט לעבטן * ונאצוני עם וירד איר פערדרום אמלען
 ומלשען * וצרות מוכד דראכנומלען * רענתה זא מאג מלס לייגע שפרעלען
 את יצור וייכע טייגוכ * במרם בעפאר * אביאנו ארץ עם בריכגע *
 עד תמם בים לו מיהרעט עכדע *

בה לעד: ^י כי אנכי ידעתי את מריה
 ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם
 היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי
 מותי: ^{כז} מקמיר הן הקהילו אלי את כל זקני
 שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את
 הדברים האלה ואעידה כם את השמים
 ואת הארץ: ^{כח} כי ידעתי אחרי מותי כי
 השחת תשחתון וסרתם מזוהרך אשר
 צייתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית
 הימים כיתעשו את הרע בעיני יהוה
 להכעיסו במעשה ידיכם: ^{כט} וידבר משה
 באזני כל קהל ישראל את דברי השירה
 הזאת עד תמם:

פ פ פ

האזינו

את מריך דייכע ווידערטפענסטיגהייט * ועת ערפך הקשה מוכד דייכע
 הארטכעקקרייט * בעודני חי ווירל מין כאל לעבע * מבררים ווידערשפענסטיג *
 ואף ויאל פיעלזשער * ואעידה מוכד ווירל לו לייגען כעהאען * במ
 ווידער זיא * כי השחת תשחתון דאס מיהר מין דאס פערדערבטן שטיר *
 לען ווערדעט * וקראת זא ווירד טרעפלען * להכעיסו מוכד מיהר כעא
 ליידיגען * עד תמם בים לזק עכדע *

האזינו

לב * האזינו השמים ואדברה ותשמע
 הארץ אמריפי: יערה במטר
 לקחי תול כמל אמרתי בשעירם עלידשא
 וברביבים עליעשב: כי שם יהוה
 אקרא הכו גדל לאלהינו: הצור תמים
 פעלו כי כלדרכיו משפט אל אמונה
 ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו
 לא בניו מומם דור עקש ופתלתל:
 יה ליהוה תגמלה זאת עם נבל ולא חכם
 בלואא הוא אביה קנה הוא עשה
 ויבנה: שני זכר ימות עולם בינו
 שנות דרודר שאל אביה ויגדה וקניה
 ויאמרו לה: בהנחל עליון גוים בהפרידו
 ח' רבתי בני

בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני
 ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל
 נחלתו: ומצאהו בארץ מדבר ובתהו
 ילל ישמן יסבכנהו יבוננהו יצרנהו
 כאישון עינו: כנשר יעיר קנז על
 גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו
 על אברתו: יהוה בדר ינחנו ואין
 עמו אל נכר: שלישי ירכבהו עלבמותי
 ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע
 ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב
 צאן עם חלב פדים ואילים בניבשן
 ועתודים עם חלב כליות חטה ודס ענב
 תשתה חמר: וישמן ישדון ויבעט

ו' יחיה

שמנת

האזינו הערט ותשמע בערוטק יערה עם טריפע לקחי אוינט
 זעהרע תול עם פליטע כמל וויט טהוים אמרתי אוינט רעדע
 כושעירם וויט טטוראגוסטע עלי דשה אויפס גראו וכרביבים וויט
 פולרענטן הכו ערקעכעט גדל דיש גרעטע הצור דער פעלעכטון
 תכום מהכע פעהל פעלו אויט ויין טהון כי כל דרכיו דען אלזעס
 ויין פערפאהרעטן משפט אויט רעכט אמונה דער טרייע ואין
 עול אהכע קרוואע וישר אונד רעדליך שחת לוק פערדערבען לא
 ביו בניו מומם דען קינדערן אויט דער טאנדלעק עקש פער
 קעהרעטע ופתלתל אונד טיקרעטע הליי תגמלו זאת דאנקעסט
 דיש זא גאטע נבל ניכטטוורדיגעס הלווה הוא אויט ער ניכט
 קנה דער דיק ערווארבען ויבונן אונד דיק בעררייטעט האט ימות
 עולם דער אוראזטען לייטען בינו בעטראכטעט שנות דיש יאהרע
 דר ודר פאריגער געטעכטער ויגדה ער ווירד דור פערקידעטן זקניה
 היינט אלזעטן בהנחל אלס אויבועלעטע עליון דער העכטעט בהפרידו
 אלס ער פערטהייטעט

יצב

יצב ועטלעט ער עמו אויט ויין פאלק חבל דיש טמור נחלתו
 זיינעם ערברויכעס ומצאהו ער טטאנד אויסק בויה רבחהו מן דער אויבי
 דע ילל געהייליש ישמן דיש וויסטע יסבכנהו אורויכטעס יבוננהו
 ציעבט אלט דארין יצרנהו בעוואהרט עם כאישון עינו וויט דא אויבעט
 בילד יעיר בעוואכט קנז ויין כעסט על גדלוד איבער זיינען זוכ
 גטן ירחף ער טועכט יפרש בריוטעט אויס כנפיו וויכע פלייע
 גען יקחהו נראט עם על אברתו אויף וויכען טוויכעטן בדר אל
 לין ינחנו פיהרט עם ירכבהו ער ליעס מיהן ערשטיגעטן במותי
 דיש עההען ויאכל ער ליעס פערלעהרעטן תנובת דיש פרייטע
 שדי דער פעלדער וינקהו ליעס מיהן אויגען מחלמיש צור אויס
 הארטעט קוועל חמאת ראהק חלב ברים פייסטע לעואער
 ואילים אונד ווידער בני בשן אויס בטן רעטודים אונד בעקע
 עם חלב כליות אויט דעק נירעכעטעט חמה פאק ווילעטן ודס
 ענב אונד טקויעכאזט תשתה דיש טראכקעטע חמר וויכיינט
 וישמן דא פעטט זאמר ויבעט טנא עם אויס חמר וויכיינט

שמנת

שִׁמְנַת עֲבִיבֵי כֶּשֶׂית וַיִּטֵּשׁ אֱלֹהִים עֲשָׂהוּ
 וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ: ^{טו} יִקְנֶאֱהוּ בּוֹרִים
 בְּתוֹעֵבַת יִכְעִיסָהוּ: ^{טז} יִזְבְּחוּ לַשְּׂדִים לֹא
 אֱלֹהֵי אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב
 בָּאוּ לֹא שְׁעָרוֹם אֲבֹתֵיכֶם: ^{יז} צוּר יִלְדֶה
 תִּשִׁי וְתִשְׁכַּח אֶל מַחְלָלָהּ: ^{יח} רִבִיעִי יֵשׁ וַיִּרְא
 יְהוָה וַיִּנְאֵץ מִכַּעַס בְּנָיו וּבִנְתָיו: ^{יט} וַיֹּאמֶר
 אֲסִתִּירָה פְּנֵי מַה־ אֲרָאָה מַה אַחֲרֵיתֶם כִּי
 דוֹר תִּהְפֹּכֶת הִמָּדָה בְּנִים לֹא-אִמָּן בָּם:
^כ הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא-אֵל כַּעֲסוּנִי בְּהַבְלִיָּהֶם
 וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא-עֵם בְּנֵי נָבֵל אֲכַעִיֶם:

יוד ועירא

כ

י' מנת עבית כשית דוא ווארדסט פייסט מוכד דיק מוזד וואהזבעלייבט רימש
 עם פערליעם עשהו דער עם געאכט וינבל מוכד פעראכטעטע צור
 דען פעלען ישעתו ויינעם היילם יקנאהו עראיפערט איהן
 בורים דורך פערטעדע וועטן בתועבת דורך טרוואלע יכעיסהו קרעכ
 קעט מיהן יזבחן ויא טלאכטען לשדים דען טריפען לא
 אלה מוכנעטערן אלהים געטטליכען וועטן לא ידעום דיה ויא ניכט
 קאכטען מקרב וייט קולעט לא שערום דיה ניט געפירכטעט
 צור אן דען פעלען ילדך דער דין געבאהר תשי דאכטעסט דוא
 ניכט ותשכח פערזאסטעט מחללך דער דין הערפארנעבראכט
 וירא דיעם זאה וינאץ מוכד ערגראוטעט מכעס געקערנקט
 אסתירה פני וייל פערזערגען מה אחריתם וואס איהר ענדע וייר
 תהפכת פערקעהרטער ארט המה יזכר ויא לא אמן כס מהכע
 דעליקייט קנאוני ויא ריילטען איד בלא אל ארט מוכנעטערן
 בהבליהם ארט איהרעם אבערגויכען אקניאם ריילע ויא בלא עם
 איתן מיינעם מוכפאלקע כגורי נבל ארט מוכפערטעפדיגעט געווענדעל
 אכעיסם קרעכטעט איד יא

קדחה

כִּי-יֵאָשׁ קִדְחָהּ בְּאִפִּי וְתִיקַד עַד-שְׂאוֹל
 תַּחְתִּית וְתֹאכַל אֶרֶץ וַיְבַלֶּה וְתִלְהַט מוֹסְדֵי
 הָרִים: ^כ אֲסִפָּה עָלֵימוּ רָעוֹת חֲצֵי אֲכֹלֶה
 בָּם: ^{כא} מוֹי רָעַב וּלְחָמִי רִשָּׁף וּקְטַב
 מְרִירֵי וּשְׁן-בִּהְמַת אֲשַׁלַּח-בָּם עַם-חֲמַת
 זְחָלֵי עֶפְרַיִם: ^{כב} מִחוּץ תִּשְׁפַּל-חֶרֶב וּמִחֲדָרִים
 אֵימָה גַם-בְּחֹר גַּם-בְּתוֹלָה יוֹנֵק עַם-אִישׁ
 שׂוֹיְבָה: ^{כג} אֲמַרְתִּי אֶפְאִיָּהֶם אֲשַׁבִּיתָח
 מֵאֲנֹשׁ זָכָרם: ^{כד} לִוְלִי כַּעַס אוֹיֵב אֲגוֹר
 פִּן-יִנְכְּרוּ צָרֵימוּ פִּן-יֹאמְרוּ יָדְנוּ רָמָה וְלֹא
 יְהוָה פָּעַל כָּל-זֹאת: ^{כה} כִּי-יִגְוִי אֲבָד עֲצוֹת
 הַמָּה וְאִין בָּהֶם תְּבוּנָה: ^{כז} חֲמוּשֵׁי לֹו חֲכָמוּ
 יִשְׁכִּילוּ

קדחה מיוט עכטגלאאטען ותיקד ברעכנט עד שאל תחתית ביו
 און דיה מוכטערסטע העללע ותאכל פערלעהרט ארץ ערדרייך
 ויבלה מוכד געוועקס ותלהט עכטלינדעט מוסדי גרונדפעסטען
 אספה מיך וייל פעהרענגען עלימו מיבער ויא רעות אלעס מוכ
 גויק חצי אריבע פפילע אכלה וייל מיך פערטייעסטן כם וידער ויא
 מווי פערטאמטעט רעב פאן הונגער ולחמי מוכד פערלעהרט
 רשף פאק פיעבער וקטוב מוכד ויילען מרירי גיפטיגע וישן
 פאקן אשלה ריילע מיך חמת דעם גריס זחלי דער קריכע
 דען עפר מיך טטויבע מחוץ דרויסען תשכל וייל אויפרייבען
 ומחדרים מוכד און דען ליאטערן אימה טאדעסאנגסט יונק דען
 זיגליע עם איש שויבה מוכד דען גרווען מלסטן אמרתי מיך דאס
 ע אפאיהם פערניכטען וייל מיך ויא אשבייתה פערטויגען
 מאנוש מוכטער אעכטען זכרם איהר אנדעקען לרלי מלזין
 אגור מיך טרע פן ינכרו ויא ווירדען פערקעכטען צרימו דוא געג
 כער ידנו מוכערע אכט רמה מיוט האך אבד עצות פאן
 געדליכען אכטלעגען תבונה פערנוכעט לר חכמו ווערען ויא ווירע
 ישכילו

יִשְׁכְּלוּ וְזֹאת יִבְיִנוּ לְאַחֲרֵיהֶם: ^ל אֵילָח
 יִרְדֶּה אֶחָד אֱלֹה וּשְׁנַיִם יִנְיִסוּ רַבְּבָה אִם
 לֹא כִּי־צוּרִים מְכָרִים וַיְהוּה הַסְּגִירִים: ^ל כִּי
 לֹא כְצוּרָנוּ צוּרִים וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים: ^ל כִּי
 מִגִּפְּזֵן סֹדֶם גִּפְּזָנִים וּמִשְׁדַּמַּת עִמְרָה עֲנַבְמוּ
 עֲנַב־יְרוּשָׁה אֲשַׁכֶּלֶת מִרְרַת לָמוֹ: ^ל חַמַּת
 חֲנִינִים יִינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹרֶר: ^ל הֲלֹא־
 הוּא כִּמֶּס עֲמָדֵי חָתוּם בְּאוֹצְרוֹתָי: ^ל לִי
 נֶקֶם וְשֵׁלֶם לַעַת תָּמוּט רַגְלִים כִּי קָרוֹב יוֹם
 אִידָם וְחַשׁ עֲתֵדֶת לָמוֹ: ^ל כִּי־יִדְוֶן יְהוּה
 עִמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְחַסֵּם כִּי יִרְאֶה כִּי־אֹזֶלֶת
 יָד וְאַפֶּס עֲצוּר וְעֹזֹב: ^ל וְאָמַר אֲנִי
 אֱלֹהֵימוֹ

יִשְׁכְּלוּ וְזֹאת יִבְיִנוּ לְאַחֲרֵיהֶם • יִנְיִסוּ רַבְּבָה אִם
 דַּעַן מוֹיִסְנָאֲבָ • אֵיכָה יִרְדֶּה וְיֹאחַ קַעֲכַטֵּעַ יֹאגֵעַ • יִנְיִסוּ פְּלִיכְטִירָג אִם־
 דַּעַן רַבְּבָה אִירִיֹאדֵעַן • צוּרִים מֵיֹהַר גַּעֲזֵעֲכֵעַן • מְכָרִים הַעֲטֵטֵעַ וְיֹא
 פְּעִירְקוֹיֵטֵעַ • הַסְּגִירִים וְיֹא פְּרִיזָה גַעֲזֵעֲכֵעַן • וְאֵיבֵינוּ זַעֲכֵסֵט מוֹכּוֹרֵעַ
 פְּלִילִים אַעֲגֵעַן רִיכְטֵר וְיֹא מִגִּפְּזֵן סֹדֶם דַּעַר וּוִיכְטֵטֵטֵעַ
 מִדֹּאִם • וּמִשְׁדַּמַּת אֲכֹרֶר אַעֲגֵעַן גַּעֲפִירֵעֲלֵדֵעַ • עֲנַבְמוֹ מֵיֹהַרֵעַ
 בַּעֲרֵעַעַן • עֲנַב־יְרוּשָׁה גִיִּפְטִירֵעֵר אַרֵט • אֲשַׁכֶּלֶת טְרוֹיכֵעַן • מִרְרַת
 פְּעִירְגִיִטֵעֲכֵדֵעַ • לָמוֹ טְרֹאגֵעַן וְיֹא • חַמַּת וּוֹאֵטֵה • חֲנִינִים דַּעַר דִּרְאֵי
 דַּעַן • יִינָם אִיזֵט מֵיֹהַר וְיֹא • וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹרֶר מוֹכֵד גְּרוֹיֹאֲטֵעַ
 גַּאֲזֵעַ דַּעַר מֵטֵטֵעַן • כִּמֶּס לֵיעֵגֵט פְּעִירְבֹאֲרֵעַן • עֲמָדֵי בִיִּיא אִיר •
 חָתוּם פְּעִירְיֵעֲנֵעֵס • בְּאוֹצְרוֹתָי מִן טַעֲלֵעַן • לִי אִירִין אִיזֵט •
 נֶקֶם רַעֲדֵעַן • וְשֵׁלֶם אֲכֹרֶר פְּעִירְגֵעֲלֵעַן • לַעַת לֹר לִיִּיט • תָּמוּט רַגְלִים
 וְעֵעַן מֵיֹהַר פֹּס וְיֹרֵד גְּלִיִּיטֵעַן וּוֹאֲזֵעַן • יוֹם אִידָם מֵיֹהַר מוֹכְלִירְקֵטֵטֵעַ •
 רַחֲשׁ עַם מֵיֹזֵט • עֲתֵדֶת מֵיֹהַר לְזֹקֶכֶט • כִּי יִדְוֶן וְעֵעַן וְיֹד אֲכִיֹּאֲט •
 עִמּוֹ וְיִינְטֵס פְּאֹקֵעַס • וְעַל מוֹכֵד וְעֵעַעַן • יִתְחַסֵּם יֹד בַּעֲדֵעֲכֵקֵט • כִּי
 אֹזֶלֶת דֹּאס לְעִירְאֲכֵעַן • יָד מֹאֲזֵעַ אֲכֵט • וְאַפֶּס דַּהֲקִין אִיזֵט • עֲצוּר
 גַּעֲוֹאֲהֵרֵטֵס • וְעֹזֹב מוֹכֵד בַּעֲפֵטֵטִירְטֵטֵעַס • וְאָמַר דַּעַן וְיֹרֵד עַר טַפְרֵשׁ
 גַּמֵּן • אִי וּוֹא יִכֵּד טֵעַן •

אֱלֹהֵימוֹ צוּר חֲסִיוֹ כּוֹ: ^ל אֲשֶׁר חֲלַב
 זְבַחֵימוֹ יֹאכְלוּ יִשְׁתּוּ וַיִּין נְסִיכָם יִקְרֹמוּ
 וַיַּעֲזֹרְכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה: ^ל רֹאוּ עֵתָה
 כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדֵי אֲנִי
 אֲמִירָה וְאַחֲיָה מְחַצְתִּי וְאֲנִי אֲרַפָּא וְאִין
 מִדֵּי מִצִּיל: ^ש שְׁשִׁי כִּי־אֲשָׂא אֶל־שָׁמַיִם
 יָדַי וְאָמַרְתִּי חִי אֲנִכִּי לְעֵלָם: ^מ אִם־
 שְׁנוֹתַי בְּרַק חֲרָבִי וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט יָדַי
 אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרֵי וְלִמְשַׁנְּאֵי אֲשֵׁלֶם:
^מ אֲשַׁכִּיר חֲצִי מַדָּם וְחֲרָבִי תֹאכַל בְּשָׂר
 מַדָּם חָלַל וְשִׁבְיָה מִרֹאשׁ פְּרַעוֹת אוֹיֵב:
^מ חֲרָנִינוּ גּוֹיִם עִמּוֹ כִּי דַס־עַבְדָּיו
 יִקּוּם וְנֶקֶם יִשִּׁיב לְצָרָיו וְכִפֹּר אֲדַמְתּוּ
 עִמּוֹ: ^פ שְׁבִיעִי

ויכא

אלהימו מיהרע געטטער • חסיו כו מויל דען ויא טרוועטען •
 חלב זבחימו מיהר אפפערפעטט • יין נסיכם מיהרען אפפערדוויין •
 יקרמו ויא אעגען אויפטטעהען • ויעזרכם אונד מויד העלפן •
 יהי עליכם סתרה אעגען מויד בעדעקונג זיין • מחצתי מויד
 קאן פערוואונדען • חי אנכי וז מוהר מויד זעבע • אם שנותי
 ווען מויד געוועלט • ברק חרבי איון בליטלענדעס טווערד • ותאחז ווען
 גרייפעט • במשפט כאך גערעכטיגקייט • אשיב זא מרבע מויד • נקם
 ראכע • לצדי מן איינע געגענער • ולמשנאי מונד איינען האספערן •
 אשלם פערגעזעט מויד • אשכיר אאלע טרונקען • חצי איון געטאם •
 חלל ערשלאגענער • ושביה מונד געפאנגענער • מראש פרעות
 פאמ ענטבלעסטען טעדען • חרנינו פרויזט גליקליך • גוים מיהר הווי
 דען • וכפר מונד מויד פערועהנעט • אדמתו דען ערדוויבע • עמו
 מונד דען פאלקע •

שימו

מד ויבא משה וידבר את כל דברי השירה
 הזאת באזני העם הוא והושע בן נון:
 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה
 אל כל ישראל: ^מ ויאמר אלהם שימו
 לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד
 בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר
 לעשות את כל דברי התורה הזאת: ^מ כי
 לאדבר רק הוא מכם כיהוא חייכם
 ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה
 אשר אתם עברים את הירדן שמה
 לרשתה: ^פ ^{מפסיר}
 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
 לאמר: ^מ עליה אל החר העברים הזה
 הרגבו אשר בארץ מואב אשר על פני
 ירחו וראה את ארץ כנען אשר נתן
 לבני ישראל לאחזה: ^י ומת בחר אשר
 אתה עליה שמה והאסף אל עמיק באשר
 מת אחרון אחיק בחר החר ויאסף אל
 עמיו: ^{כא} על אשר מעלתם בי בתוך בני
 ישראל

שימו לבבכם כשהואט ומהלכו הערלען רק הוא מכם דרמן
 מירך עטווא וועכיד גע'עגען מויט בעצם מן עבטן והאסר מונד
 ומלסט מיינגעטהאן ווערדען מעלתם מיהר מירך פערנאכגען
 מנגד

ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על
 אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל:
^{כב} כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא
 תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

פ פ פ

לג * וזאת הברכה אשר בך משה איש
 האלהים את בני ישראל לפני מותו:
 ב ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר
 למו הופיע מחר פארן ואתה מרכבת קדש
 מימינו אשדת למו: ^ג אף חבב עמים
 כל קדשיו בידה והם תבו לרגלה ישא
 מדברתיך: ^ד תורה צוה לנו משה מורשה
 קהלת יעקב: ^ה ויהי בישרון מלך בהתאסף
 ראשי עם יחד שבטי ישראל: ^ו יהי
 ראובן ואל יימת ויהי מתיו מספר: ^ז וזאת

כתיב חד וקרי תרין

ליהודה

מנגד פאן פערקע בא וואכדעלטע מייכהער וזרח עם גרעכט מויל
 למו מיהכען הרפיע עם טטראחלטע ואתה מונד קאס מרכבת
 קדש מוים הייזגען ארימארען מימינו מוים וייכער רעכטען אש
 דת פריערסגלטה רעליריאן אף וועלע חבב פערפאזיכטען בידך
 מין דייכע געוואלט חכו הינגעטטרעקט ישא עאפפאנגען יום
 מדברתיך דין ווארט מורשה לוס ערבטהייז קהלת דער געאייכע
 כהתאסף מוס יך פערואואעלט יחד מייכאוויג יחי דאס גליקליך
 זעכע ויהי דאס יך ערהאלטע מתיו וייכער אכטעלט מספר
 מלמחז

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לז
 לו
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

לַיהוּדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה
וְאֶל־עַמּוֹ תְּבַיְאֵנוּ יְדֵיו רַב לוֹ וְעוֹר מִצְרָיו
תִּהְיֶה: פ שני

ח וּלְלוּי אָמַר תְּמִינָה וְאוּרִיקָה לְאִישׁ חֲסִידֶךָ
אֲשֶׁר נָסִיתוּ בְּמִסָּה תְּרִיבָהוּ עַל־מִי מְרִיבָה:
ט האָמַר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רֵאִיתִיו וְאֶת־
אָחִיו לֹא הִפִּיר וְאֶת־בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ
אִמְרֹתֶיךָ וּבְרִיתֶךָ יִנְצְרוּ: י יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ
לִיעֶקֶב וְתוֹרַתֶךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁימוּ קְטוֹרֶה בְּאֶפְדֶּךָ
וּכְלִיל עַל־מוֹבְחָה: יא בְּרַךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפְעַל יְדָיו
תִּרְצֶה מִחָץ מִתְּנִים קָמִיו וּמִשְׁנָאִיו מִן
יְקוּמוֹן: ס יב לְבַנְיָמִן אָמַר יָדִיד יְהוָה
יִשְׁכֵּן לְבֵטַח עָלָיו חֶפֶץ עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין
כַּתְּפָיו שָׁכֵן: ס שליש יג וְלִיוֹסֵף אָמַר

בניו קהי מברכת

תבאינו בריכע מיהו * ידיו זיכע אכט * רב לו זיכע
זיכע גענוג * ועור מוכד הינפע * מצריו וידער דען פיינד * תהיה
זיכע דא מיהו * וללוי פאן לוי * לאיש חסידך געליעטען דעם פראם
אען * אשר נסיתו דען דא פערזעטעט * חריבהו ארט דעם דא הא
דערטעט * על מי מריבה אק האדערוואסער * האמר ווער טפרילט *
לא ראתיו איד זאח מיהו ניכט * לא הכיר ניכט קענכעט * כי
שמרו זאח האלטען בלאס * אמרתך זיין ווארט ובריתך מוכד זיכען בוכד ינצרו
היטען זיא * יורו דיא כור מוכטערווען * ישימן דיא כור לעגען * קטורה
ריכערוועק * באפך פאר זיכע כאוע * וכליל מוכד גאלטעספפער *
ברך זענעט * חילו זיין פערזעגען * ופעל ידיו זיין טהון * תרצה
לאס דיר געפאלען * מחץ לערהויע * מתנים דיא לענדען * קמיו
זיכער געזכער * ומשנאיו זיכע האסער * מן יקומון זעגען ניכע
זויפקאזען * ידיד דער זעבונג * ישכן ווירד וואהען * לבטח
עליו דודך מיהו געוירערט * חפץ ער בעטילט * ובין כתפיו לזיכען
זיכען שולטערן * שכן וואהעט ער

מברכת

מְבֹרָכַת יְהוָה אֲרֻצּוֹ מִמְּגֵד שָׁמַיִם מִפְּלֹ
וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת: י ומִמְּגֵד תְּבוּאֹת
שָׁמַשׁ וּמִמְּגֵד גֶּרֶשׁ יִרְחִים: יא ומִרְאֵשׁ
הַר־יְקָדִם וּמִמְּגֵד גְּבֻעוֹת עוֹלָם: יב ומִמְּגֵד
אֲרֻץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סְנָה תְּבוּאֹתֶיךָ
לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֵד נְזִיר אָחִיו: יג בְּכוֹר
שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רֹאשׁ קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים
יִנְגַּח יַחְדוֹ אֶפְסֵי־אֲרֻץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם
וְהֵם אֲלֵפֵי מְנַשֶּׁה: ס רביעי יד וּלְזַבּוּלָן
אָמַר שִׁמְחָ זְבוּלָן בְּצִאתֶךָ וַיִּשְׁשַׁכְּרָ בְּאֶהֱלִיךָ:
ט עַמִּים הַר־יְקָרְאוּ שֵׁם יוֹבְתוֹ זְבַח־צֶדֶק
כִּי שִׁפְעַ יַמִּים יִינָקוּ וּשְׁפָנֵי טְמוּנֵי
חוֹל: ס ז ולְגֵד אָמַר פְּרוּךְ מִרְחִיב

גד

מברכת יי פאן גאט געזעגעט * ארצו מוט זיין לאנד ממגד פרוכטבאר שמים
במול דורך דען טהויל דעם היואעלס * ומתהום ריבצת מוכד וועסערונג * רבצת ת
מוס דער טיעפע * וממגד תבואת אית פריכטען * שמש דיא דא זאכע
זיכעט * וממגד אית פריכטען * גרש פאן דעם טריעב * ירחים דער
אכדע * ומראש אית דען געווירלען * הררי קדם אוראלטער בערגע *
גבעות עולם עווגער היגען * ארץ ומלאה זיכעס וגענעפאלען לאנד
דעם * ורצון פאן דער גאדע דעסען * שכני דער איר ערטיען *
סנה מיט דארנכט * תבואתה דעזע קאזע * לראש אויל דא שוורן זיין
ולקדקד אויל דיא טייטען * נזיר דעם געקרעטען * בכור שורו זיין
ערטעגבארנער טיער * הדר לו פאן זאיעסעטערטעס אכזעהען *
וקרני זיכע דא הערנער * ראם דעם וואלדטיערס * הרנין זיכע זיכע
הערנער * בהם אית מיהען * ינגח יחדר טעסט ער לו היפען *
אפס ארץ ביו אכס עכדע דעם לאנדעס * הר יקראו לאדען זיא לוס
בערגע ארץ * שפע איבערפלוס * ימים דער זעערע * יינקו זיכען
זיא * ושפני מוכד פערבארזעכע * ממוגי מעלע * חול דעם זאכדעס *
מרחיב דער וויטע גרעלען גאב

כלביא

גַּד כְּלָבִיא שָׁכַן וַיִּטְרַף וַיִּרְוַע אַף קָדְקַד : כ"א
 וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ כִּי־שָׁם חִלְקַת מַחֲקַת סָפוּן
 וַיְהִי רֵאשִׁי עִם צְדָקַת יְהוָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו
 עִם־יִשְׂרָאֵל : ס חמישי כב וּלְדָן אָמַר
 דָּן גֵּוַר אֲרִיָּה יִזְנֶק מִן־הַבָּשָׂן : כג וּלְנַפְתָּלִי
 אָמַר נַפְתָּלִי שִׁבְעַת רְצוֹן וּמְלֵא בְרַבַּת יְהוָה
 יָם וַדְרוֹם יִרְשֶׁה : ס כד וּלְאֶשֶׁר אָמַר
 בְּרוּךְ מִבְּנֵי אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹן אֲחִיו וּמִבְּלִ
 בְּשִׁמּוֹן רִגְלוֹ : כה בְּרוּךְ וַיִּנְחַשְׁתָּ מִנְעֻלָּה
 וּכְיִמְיָה דְבִאָה : כו אֵין כָּאֵל יִשְׂרוּן רַכֵּב שָׁמַיִם
 בְּעֶזְרָהּ וּבְגִאוֹתָיו שְׁחָקִים : ששי כז מִעֲנֵה
 אֱלֹהֵי קֶדֶם וּמִתַּחַת זֹרַעַת עוֹלָם וַיִּגְרַשׁ
 מִפְּנֵיהָ אֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמַד : כח וַיִּשְׁכֵּן
 יִשְׂרָאֵל

כלביא וויס איינע זעוויין שכן זענט ער זיך היין וטרף פערלעהרט זורוע אף
 קדקד ארס אונד טייטעל וירא טאן האט ער ערוועהען ראשית דען אכי
 פאכט לר זיך חלקת לום ערבההייז מחוקק פאס געוועלגעבער ספון דען
 ער פערעהרט ויחא ליעהט ראשי עם פאר דעם פאלקע פארטן צדקת
 גערעכטיקייט יי גאטטעם עשה מיבט ער ומשפטיו אונד זיי
 כע פפלייט גור אריה מיזט וויס מיין יוכגער זעווע יזנק דער הער
 אכ טפרינגט מן הבשן פאן בטן שבע האט ארבערפלוס רצון
 דיא גכאדע ומלא אונד פאללאוין ברבית דען זעגען ים אבענד
 ודרום אונד איטטאג ירשה מיזט זיין בעווען מוכנים פאן אלצען
 זעהנען רצוי בעליעבט ומבל טוקט מועלך וויס דיין ריעגען
 וכימיה וויס דיינע יונגע דכאך וויס דיין אלטער אין כאל טיטט
 גזייט דיינעם גאטטע רכב ער רעגירט בעורך דיר לוי העלפען
 ובגאוותו לענקט אים וינער ערהאכענען אכט שחקים דיא וואלקען
 כוענה דיא וואהונג אלהי קדם דעם מוראטען גאטטעם ומתחת
 זרעת עולם אונד דיא עוויגען אראע דער אונטערזעלט השמד ראטטע
 מיזט

יִשְׂרָאֵל בְּמַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל־אֶרֶץ הַנּוֹן
 וְהִירֹשׁ אֶף־שָׁמַיִם יַעֲרֹפ־טַל : כט אֶשְׁרֵי
 יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה מִנּוֹן עֶזְרָה
 וְאֶשְׁר־חֲרַב גִּאוֹתָהּ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֵיהָ לָךְ וְאַתָּה
 עַל־כְּמוֹתֵימֹן תִּדְרֹךְ : ס שכיעי לר א וַיַּעַל
 מִשְׁדֵּה מְעַרְבַת מוֹאָב אֶל־הַר נָבוֹ רֹאשׁ
 הַפְּסִגָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יַרְחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה
 אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן : כ וְאַתָּה
 כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ אֲפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֶת־
 כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרֹן : י וְאֶת־
 הַגִּבְעַת וְאֶת־הַבְּכֹר בַּקַּעַת יַרְחוֹ עִיר הַתְּמָרִים
 עַד־צֶעַר : ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
 לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ אֶתְּנֶנָּה הִיאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ

ושמה

כדד אבנעאונדערט עין דיא קוועללע אף שמיר דעססען
 היאוען יערפו טל טריעפען פאן טהויא גרשע ביי דעם גאטט
 ברייטמאנד לייסטעט מגן ער מיזט מיין טינד עורך דיינער היילע
 ואשר חרב מיזט דאן טווערד גארנד דיינער ערהאכען זעגע
 ויכחשו עם טאייזעלן על כמותימו מיין איהרען העהען תדרוך
 טריסט עם מינהער מערכות פאן דער עבענע ראש דיא
 שפילע ואת הגיב דיא איטטעזייען זענדער ואת הככר דען קרויס
 בקעת דאן טהאן עיר התמרים דער פאלאענטמאדט

וְשָׁמְרָה לֹא תַעֲבֹר : וְיָמַת שָׁם מִשָּׁה
 עֲבַד יְהוָה בְּאֶרֶץ מִוָּאב עַל־פִּי יְהוָה : ו
 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנֵי בְּאֶרֶץ מִוָּאב מִוֶּלֶת בֵּית פְּעוֹר
 וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קִבְרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 וּמִשָּׁה בְּנ־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא־
 כָּהֲתֵדָה עֵינָיו וְלֹא־נָס לַחַה : וַיִּבְכּוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשָּׁה בְּעֶרְבַת מִוָּאב שְׁלֹשִׁים
 יוֹם וַיִּתְמָוּ יָמֵי בְכִי אֲבֵל מִשָּׁה : וַיְהוֹשֻׁעַ
 בְּדִנּוֹן מְלֹא רוּחַ הַכֹּמֶה כִּי־סָמָךְ מִשָּׁה אֶת־
 יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מִשָּׁה : וְלֹא־קָם
 נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כַּמִּשָּׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה
 פְּנִים אֶל־פְּנִים : לְכָל־הָאָתָת וְהַמּוֹפְתִים
 אֲשֶׁר שְׁלַחַו יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְפָרְעֹה וְלְכָל־עֲבָדָיו וְלְכָל־אֶרְצוֹ : ו

ולכל

בני מימ טהמלע כורל גענען • כהתה וואר דוכקעז • נס עם האטטען אבנעכמא •
 אען • רחה דרא זעבענסטעטע ריתמן נס וואר לו ענדע • ימי בכי
 אבל דרא טרווערלייט • משה זוק אטה • אשר איט דעם • ידען מוא •
 געמאכטען ווערע • פנים אל פנים פאן אנטוין לו אנטוין • לכל האחת
 אין מכוטחונג דער צייטען •

ולכל

וְלֹכֵל הַיַּד הַחֹזֶקֶה וְלֹכֵל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל :

ח ו ק

ולכל מוכד אין מללען • היד החזקה אעצטויגען טהאטען • לעיני כל
 ישראל פאר דען מויגען דעם נאכלען ישרמ'ס •

ע כ ד ע

פסוקי הספר דברים טעם מאות וחמשים וחמשה • הנץ סימן :
 וחיו • ועזית על פי הדבר אשר יגידו לך : ופרשיותיו י"א • אסרו
 דג בעבותים סימן : וסדריו כ"ז • יפוח המונה יגיד לך סימן : ופרקיו
 ל"ד • אודה י"ו בכל לבב סימן : מניין הפסוקים שלשים וארבעה •
 והסתומות מאה ועשרים וארבעה • הכל מאה וחמשים ושמונה פרשיות •
 ובסא נכוד יתחילם סימן :

אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עַבְדִּים לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-
 פְּנֵי לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
 וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ לֹא-
 תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל
 קָנָא פֶקֶד עֵינַי אֶבֶת עַל-בָּנָיִם וְעַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-רִבְעִים
 לְשָׁנָא וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לְאֲחָבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי ׀ לֹא
 תִשָּׂא אֶת-שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוּא כִּי לֹא יִקְרָה יְהוָה אֶת
 אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׂוּא ׀ שְׁמוֹר
 אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁשֶׁת
 יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלַאכְתֶּךָ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבְּתוּ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-מְלַאכְתְּךָ אִתָּהּ וּבִנְיָה וּבִתָּה
 וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וְשׂוֹרֶךָ וְחִמְרְךָ וְכָל-בְּהֵמַתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
 בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ כַּמּוֹד וְזָכַרְתָּ כִּי עַבְדְּ
 הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה
 וּבְזֶרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-
 יוֹם הַשַּׁבָּת ׀ כִּבְדֹּד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יֵאָרְכּוּ יָמֶיךָ
 וְלְמַעַן יֵטֵב לְךָ עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ ׀ לֹא תִרְצַח ׀ לֹא
 תִנְאַף ׀ וְלֹא תִגְנוֹב ׀ וְלֹא
 תַעֲנֶה בְרַעַף עַד שׂוּא ׀ וְלֹא
 תִחַמְדַּ אִשָּׁה בְרַעַף ׀ וְלֹא תִחַמְדֶּה
 בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵחֹו וְעַבְדֹו וְאִמָּתֹו שׂוֹרֹו וְחִמְרֹו וְכָל
 אֲשֶׁר לְרַעַף ׀ פ

אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
 עַבְדִּים לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פְּנֵי לֹא תַעֲשֶׂה
 לְךָ פֶסֶל כָּל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת
 וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
 תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עֵינַי אֶבֶת עַל-
 בָּנָיִם וְעַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָא וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים
 לְאֲחָבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי ׀ לֹא תִשָּׂא
 אֶת-שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוּא כִּי לֹא יִקְרָה יְהוָה אֶת
 אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׂוּא ׀ שְׁמוֹר
 אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁשֶׁת
 יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלַאכְתֶּךָ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבְּתוּ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-מְלַאכְתְּךָ אִתָּהּ וּבִנְיָה וּבִתָּה
 וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וְשׂוֹרֶךָ וְחִמְרְךָ וְכָל-בְּהֵמַתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
 בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ כַּמּוֹד וְזָכַרְתָּ כִּי עַבְדְּ
 הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה
 וּבְזֶרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת ׀ כִּבְדֹּד אֶת-
 אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יֵאָרְכּוּ
 יָמֶיךָ וְלְמַעַן יֵטֵב לְךָ עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר-
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ ׀ לֹא תִרְצַח ׀ וְלֹא
 תִנְאַף ׀ וְלֹא תִגְנוֹב ׀ וְלֹא
 תַעֲנֶה בְרַעַף עַד שׂוּא ׀ וְלֹא
 תִחַמְדַּ אִשָּׁה בְרַעַף ׀ וְלֹא תִחַמְדֶּה
 בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵחֹו וְעַבְדֹו וְאִמָּתֹו שׂוֹרֹו וְחִמְרֹו וְכָל
 אֲשֶׁר לְרַעַף ׀ פ

ברכות ההפטר

קודם הפטרה יצרך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר פתח
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:
ברוך אתה יי תפוח בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו
ובנביאי האמת והצדק:

ואחר קריאתם יצרך ברכות הללו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל-העולמים
צדיק בכל-תרורות האל הנאמן האומר ועושה:
המדבר ומקיים כי כל-דבריו אמת וצדק. נאמן אתה הוא
יי אלהינו ונאמנים דבריו ודבר אחר מדבריו אחר לא
ישוב ריקם כי אל מלך נאמן אתה. ברוך אתה יי האל
הנאמן בכל-דבריו:

רחם על-ציון כי היא בית חיינו ולעלובת גפשי תושיע
במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בבנות:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות
בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו.
על כסאו לא ישב זר. ולא יגחלו עוד אחרים את-כבודו.
כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יקבה גרו לעולם
ועד. ברוך אתה יי מן דוד:

ע"כ בחול וכן יום כפור למכתה. ששבת חומרים ג"כ על הפטרה:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
הושבת העה שנתת לנו יי אלהינו לקדושה
ולמנוחה

ולמנוחה לכבוד ולתפארת. על-הכל יי אלהינו אנו מודים
לך ומברכים אותך ותברך שמך בפי כל-חי תמיד לעולם
ועד. ברוך אתה יי מקדש השבת:

לשלוש רגלים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים

ל ש ט

(ועל יום השבת הזה)

ל פ ס ט

(ועל יום חג המצות הזה)

ל ש ז ט ו פ

(ועל יום חג השבועות הזה)

ל ס ו כ ו פ

(ועל יום חג הסוכות הזה)

ל ש מ י כ י ט ז ר ט

(ועל יום שמיני עצרת חג הזה)

שנתת לנו יי אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת:
על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך
שמך בפי כל-חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי
מקדש השבת וישראל והומעים:

לראש השנה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים
 (ועל יום השבת הזה) ועל יום תזכרון הזה (ועל יום
 טוב מקרא קדש הזה) שנתת לנו יי אלהינו לקדושה
 ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל יי אלהינו אנו
 מודים לך ומברכים אותך ותברך שמו בכל חי תמיד
 לעולם ועד ודברך אמת וקיים לעד ברוך אתה יי מלך על
 כל הארץ מקדש השבת ו ישראל ויום תזכרון:

ליום הכפורים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים
 (ועל יום השבת הזה) ועל יום הכפורים הזה ועל יום
 סליחת העון הזה (ועל יום מקרא קדש הזה) שנתת לנו יי
 אלהינו לקדושה ולמנוחה למחילה ולסליחה ולכפרת
 ולמחול בו את כל עונותינו לכבוד ולתפארת על
 הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך
 שמו בכל חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקיים לעד
 ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש השבת ו ישראל
 ויום הכפורים:

ה פ ט ר ת

דברים בישעיה סימן א

חזון ישעיהו בן-אמץ אשר הוה על-יחודת וירושלם
 בימי עזיהו יותם אתו יחזקיהו מלכי יהודה
 שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ודוממתי
 והם פשעו בי ידע שור קנהו ותמור אבוס בעליו ישראל
 לא ידע עמי לא התבונן: הוי גוי חטא עם בבר עין ורע
 מרעים בנים משחיתים עזבו אתיהוה נאצו את-קדוש
 ישראל גזרו אהור: על-מה תכו עוד תוסיפו סרה כל-
 ראש לחלי וכל-לבב דני: מבפרגל ועד-ראש אין-בו
 מתם פצע וחבורת ומכה טריה לא-זרו ולא תפשו ולא
 רכבה בשמן: ארצכם שממה עריכם שרפות אש ארמיתכם
 לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: ונתורה
 בתציון בסכה בכרם במלונגה במקשה בעיר נצורה: לולי
 יהוה צבאות הותיר לנו שריד במעט בסלם קיינו לעמרת

דמינו: שמעו דברי יהוה קציני סלם האזינו תורת אלהינו
 עם עמרה: למה לי רכז בהיכם יאמר יהוה שבעתי עלות
 אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא
 חפצתי: כי תבאו לראות פני מיבקש זאת מידכם רמס
 חצרי: לא תוסיפו תביא מנחת שוא קמרת תועבה היא
 לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה: חדשיכם
 ומועדיכם שגאה נפשי היו עלי למרח גלאיתי נשא:
 ובפרשכם פפיהם אעלים עיני מכם גם בירתכו תפלה
 אינני שמע ידיכם דמים מלאו: רחצו תוכו הסירו רע
 מעלליכם מגד עיני חדלו הרע: למדו היטב דרשו משפט
 אשרו תמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: לכרנא ונוכחה
 יאמר יהוה אסיתיו חמאיכם פשנים בשלג ילבינו אם
 יאדימו כתולע בצמר יהיו: אס-תאכו ושמעתם טוב
 הארץ תאכלו: ואס-תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי
 יהוה דבר: איכה היתה לזונה קריה גאמנה מלאתי משפט
 צדק ילין בה ועתה מרצחים: בספר הית לסגים סבאך
 מחול במים: שרף סוררים ותברי גגבים פלו אהב שחד
 ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא
 אליהם: לכן נאם הארון יהוה צבאות אביר ישראל הוי
 אנחם מצרי ואנקמת מאויבי: ואשיבה די עליך ואצרף
 בפר סיגיד ואסירה כל בדיקיד: ואשיבה שפטך כבראשנה
 ויעציד כבתחלה אתרי-כן יקרא לך עיר הצדק קריה
 גאמנה: ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה:

הפטרת ואתחנן בישעיה סימן מ

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: דברו על-לב
 ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה
 עונה כי לקחת מגד יהוה פפלים בכל-חטאתיה: קול
 קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבת מסלה לאלהינו:
 כל-גיא ינשא וכל-חר ונגעת ישפלו ויהי העלב למישור
 והרכסים לנקעה: ונגלה כבוד יהוה וראו כל-בשר יחדו
 כי פי יהוה דבר: קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל-
 תבשר חציר וכל-חסדו קצוץ חשדה: יבש חציר גבל
 ציץ כי רוח יהוה נשבת בו אכן חציר העם: יבש חציר
 גבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: על הר-גבוה עלי-
 לך מבשרת ציון הרימי בכת קולך מבשרת ירושלם הרימי
 אל-תיראי אמרו לערי יהודה הנה אלהיכם: הנה אדני
 יהוה בחוק יבוא ורעו משלה לו הנה שברו אתו
 ופעלתו לפניו: ברעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ סלאים
 ובחיקו ישא עלות ינחל: מי-מדד בשעלו מים ושמים
 בנרת תפן וכל בשליש עפר הארץ ושקל בפלם הרים
 ונגעות במאונים: מי-תכן את-רוח יהוה ואיש עצתו
 יודיענו: את-מי נועץ ויבינתו וילמדתו בארח משפט
 נילמדתו דעת ודרך תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי
 ובשחק מאננים נחשבו הן איים בפק יטול: ולבנון אין
 די בער ותתו אין די עולה: כל-דגוים פאין נגדו מאפס
 ותו נחשבו-לו: ואל-מי תדמיון אל ומח-דמות תערכו-
 לו: הפסל נסך חדש וצרף בזהב ירקעני ורתקות בסף
 צורף: המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חדש חכם
 יבקש-לו לתקן פסל לא ימוט: תלויא תדעו תלויא

תשמעו הלוא הנד מראש לכם הלוא הבינותם מוסדות
 הארץ: תישב על-חוג הארץ וישביה בחגבים הנזופה
 בדק שמים ומתחתם פאתל לשבת: תנותן רוזנים
 לאין שפמי ארץ פתחו עשה: אף בל-נפעו אף בל-זרעו
 אף בל-שרש בארץ גזעם וגם נשא פתם ויכשו וסערה
 בקש תשאם: ואלמי תדמוני ואשונה יאמר קדוש: שאר
 מרום עיניכם וראו מי-ברא אלה המוציא במספר צבאם
 לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ פח איש לא נעדר:

הפטרת עקב בישיעה סימן מט

והאמר ציון עובני יהודה ואדני שכחני: התשבת
 אשה עולה מרחם בן-בטנה גס-אלה תשפחנה
 ואזכי לא אשפחך: הן על-כפפים חקתיך חומתיך נגדי
 חמיר: מהרו בנגיד מהרסיך ומחריביך ממה יצאו: שאר
 סביב עניך וראי כלם נקבצו באולך חיאני נאס-יהיה כי
 כלם בערי תלבשי ותקשרים כבלה: כי הרבתיך ושמתיהך
 וארץ הרסתך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעך: עוד
 יאמרו באוניך בני שפליך צדלי המקום גשה-לי ואשבה:
 ואמרת בלבבך מי ילדלי את-אלה ואני שכולה ונלמודה
 גלתה וסודה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה
 איפה הם: כה-אמר אדני יהיה חנה אשא אל-גוים ירי
 ואל-עמים ארים נפי והביאו בנגיד בהצן ובנתיה על-פתה
 תנשאנה: והיו מלכים אמניך ושורותיהם מיניקותיהך
 אפים ארץ ישתחוו-לך ועפר רגליך ילחנו וידעת כי-אני
 יהיה אשר לא-יבשו קני: תיקח מגבור מלקוח ואס-שבי

צדיק

צדיק ימלט: כיי-כה ו אמר יהוה גס-שבי נבור יקח ומלקוח
 צדיק ימלט ואת-יריבך אנכי אריב ואת-בניך אנכי אושיע:
 ותאכלתי את-מוניך את-בשרם וכעסים דמם ישפרון וידעו
 כל-בשר כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביר עקב: כה ו
 אמר יהוה אי זה ספר בריתות אמכם אשר שלחתיה או מי
 מנושי אשר-מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם
 ובפשעיכם שלחתה אמכם: מדוע פאתי ואין איש קראתי
 ואין עונה תקצור קצרה ידי מפרות ואס-אין-כי כח להציל
 הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דנתם מאין
 מים ותמת בצמא: אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם:
 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את-יעף דבר
 יעיר ו בפקר בפקר יעיר לי און לשמע פלמודים: אדני
 יהוה פתח-לי און ואנכי לא מריתי אהור לא נסוגתי:
 גוי נתתי למכים ולתי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות
 נדק: ואדני יהוה יעור-לי על-כן לא נבלמתי על-כן שמתי
 פני כחלמיש ואדע כי-לא אבוש: קרוב מצדיקי מי-יריב
 אתי נעמדה יחד מי-בעל משפטי יגש אלי: הן אדני יהוה
 יעור-לי מי-הוא ורשועני הן כלם כבגד יבלו עש ואכלם:
 מי ככם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשרו תלך חשכים
 ואין ננה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: הן כלכם
 קדתי אש מאורי ויקות לכו ו באור אשכם ובזיקות בערתם
 מידי היתה-נאת לכם למעצבה תשפכו: שמעו אלי
 רדפי צדק מבקשי יהוה תביטו אל-צור הצבתם ואל-מקבת
 בור נקרתם: תביטו אל-אברתם אביכם ואל-שרה
 תחוללכם כיי-אתך קראתיו ואברכתו וארבתו: כי-נחם
 יהוה ציון נחם כל-תרבותיה וישם מדברה בעון

וערכתה

K

Chomisch Tom. V.

וערבתי פני יתרה ששון ושמתה ימצא בה תורה
נקול זמרה :

הפסרת ראה כישעיה סימן נד

ענינה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפרך אבניך
ויסדתיך בספירים : ושמתי ברכר שמשתיך
ושעריך לאבני אקדח וכלי נבולך לאבני חפץ : וכל בניך
למודי יהוה ורב שלום בניך : בצדקת תכונני רחמי מעשק
כילא תיראי וממתח כי לאתקרב אליך : הן נור גור
אפס מאותי מידך אתך עליך יפול : הן אנכי בראתי
חרש נפת באש פתם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי
משחית לחבל : כל כלי יצר עליך לא יצלה וכל לשון
תקוים אתך למשפט מרשעי זאת נחלת עבדי יהוה
וצדקתם מאתי נאם יהוה : הוי כל צמא לכו למים ואשר
אינלו בסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא
מחיר יין וחלב : למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם
בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו טוב ותתענו בדישן
נפשכם : המו אונכם ולכו אלי שמעו ותתי נפשכם ואברתה
לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים : הן עד לאומים נתתו
נגיד ומצודה לאומים : הן נוי לא תדע תקרא ונוי לא
ידעו אליה ירוצו למען יהוה אלהיה ולקדוש ישראל כי
פארך :

הפסרת שופטים כישעיה סימן נא

אנכי הוא מנחמכם מיאת ותיראי מאנוש ימות
ומבן אדם חציר ינתן : ותשפח יהוה עשה נוסח
שמים ויסד ארץ ותפתח תמיד בלתיים מפני חמת המציק
כאשר כונן להשתית ואיה חמת המציק : מהר צעדה
להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו : ואנכי יהוה
אלהיה רגע חים ויחמו גליו יהוה צבאות שמו : ואשם
דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה לגטע שמים וליסד ארץ
ולאמר לציון עמי אתה : התעוררי התעוררי קומי ירושלים
אשר שתיית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס
התרעלה שתית מצית : אין מנתל לה מפל בנים ילדה
ואין מחויק בידה מפל בנים גדלה : שתים הנה קראתיך
מי יגיד לך השוד ותשבר ותרעב ותחרב מי אנתקם : בניך עלפו
שכבו בראש כל חוצות פתוא מכמר המלאים חמת יהוה
געבת אלהיה : לכן שמעו נא זאת עניה ושכרת ולא
מיון : פה אמר אדניך יהוה ואלהיה יריב עמו הנה
לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא
תוסיפי לשותתה עוד : ושמתיה ביד מונק אשר אמרו
לנפשך שתי ונעברה ותשימי בארץ גור ובחויץ לעברים :
עורי עורי לבשי ענה ציון לבשי : בנה תפארתה ירושלים
עיר הקדש כי לא יוסף יבא יבך עוד ערל וטמא :
התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחו מוסרי צוארך
שביה בת ציון : כירפת אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף
תנאלו : כי כה אמר אדני יהוה מצרים יברע עמו בראשנה
לגור שם ואשור באפס עשקי : ועתה מחליפה נאם

יהיה כִּי-לָקַח עִמִּי תָנִים מִשְׁלוֹ יְהִלִּילוּ נְאֻם-יְהוָה וְתָמִיד
 כָּל-תַּיִם שְׁמִי מִנְאֶץ : לָכֵן יָרַע עִמִּי שָׁמַי לָכֵן בָּיַם הַחַוּא
 כִּי-אֵי-הוּא תִמְדָּר הַגָּי : מִהֲנָאוּ עַל-הַתָּרִים רַגְלֵי
 מִבֶּשֶׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבֶּשֶׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר
 לְצִוּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ : קוֹל צַפְדִּי נִשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו יִרְגְּנוּ כִּי
 עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְהוָה צִוּוֹן : פָּצְחוּ רַגְלֵי יַחְדָּו חֲרָבוֹת
 יְרוּשָׁלַם כִּי-נִתְּם יְהוָה עִמּוֹ גָּאֵל יְרוּשָׁלַם : חֲשַׁף יְהוָה
 אֶת-זִרְוֹעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל-הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל-אֲפִסֵי-אֶרֶץ אֶת
 יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם טָמְא אֶל-תִּתְּעוּ צְאוּ
 מִתּוֹכָה תִּפְרוּ נִשְׂאֵי כָּלֵי יְהוָה : כִּי לֹא בַחֲפוּזִין תִּצְאוּ
 וּבְמִנְסוּהָ לֹא תִלְכוּן כִּי-הֲלַךְ לַפְּנִיכֶם יְהוָה וּמֵאֲסַפְכֶם
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

הפטרת כי תצא כישעיה סימן נד

רָבִי עַקְרָה לֹא יִלְדָה פָּצְחֵי רַגְלָה וְצַחֲלֵי לֹא-חָלְדָה כִּי-רַבִּים
 בְּנֵי-שִׁמְמָה מִבְּנֵי בַעֲלָה אָמַר יְהוָה : תִּרְתִּיבִי וּמְקוֹם
 אֶחָלָה וּרְיָעוֹת מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יָטוּ אֶל-תַּחֲשִׁכֵי תַאֲרִיכֵי מִיתְבִּיךָ
 וַיִּתְדַתֵּךְ חֻקִּי : כִּי-יָמֵן וּשְׂמֹאל תִּפְרָצִי וְזָרַעַךְ גּוֹיִם יִרְשׁוּ
 וְעַרְסֵם נִשְׁמוֹת יִשְׁבּוּ : אֶל-תִּירָאִי כִּי-לֹא תִבוֹשִׁי וְאֶל-תִּבְלַמֵּי
 כִּי-לֹא תִחַפְרִי כִּי בִשֵׁת עֲלוֹמֶיךָ תִּשְׁכַּחַתִּי וְחֲרַפְתִּי אֶל-מְנוֹתֶיךָ
 לֹא תִזְכְּרֵי-עוֹד : כִּי בְעַלְיָךְ עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְהָאֱלֹהִים
 קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל-הָאָרֶץ יִקְרָא : כִּי-כֹאשְׁדָה עֲזוּבָה
 גַּעֲצִיבַת רוּחַ קָרָאךְ יְהוָה וְאִשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר
 אֱלֹהֶיךָ : כִּרְגַע קָמֹן עֹבְדֶיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבָּצֶךָ :
 בִּשְׂצַף קָצַף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רַגַע מִפָּנֶיךָ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶיךָ
 אָמַר

אָמַר גְּאֹלֶיךָ יְהוָה : כִּי-יָמֵי נַח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבְרָה
 מִי-נַח עוֹד עַל-הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצַף עֲלֶיךָ וּמִנְעֵר-בְּךָ :
 כִּי הַתָּרִים יִמוּשׁוּ וְהַנְּבָעוֹת תִּמְוִטֶנָה וְחֶסְדִּי מֵאֲתָךְ לֹא-יִמוּשׁ
 וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אָמַר מִרְחֻמֶיךָ יְהוָה :

הפטרת תבוא בישעיה סימן ס

קִוִּי אֲוִי כִּי-בָא אֲוֶרְךָ וּכְבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ זָרַח : כִּי-הִנֵּה
 הַחֲשֵׁךְ יִכַּסֵּת-אֶרֶץ וְעַרְפֵּל לְאֲמִים וְעַלְיָךְ יִזְרַח יְהוָה
 וּכְבוֹדוֹ עֲלֶיךָ יִרְאָה : וְהִלְכּוּ גּוֹיִם לְאוֶרְךָ וּמַלְכִים לִנְגַח וְזָרְחָד :
 שְׂאֵי סָבִיב עֵינֶיךָ וּרְאֵי כָלֶם נִקְבְּצוּ בְּאוֶרְךָ בְּגִיף מִרְחֻק יִבְאוּ
 וּבְנִתֶיךָ עַל-צַד תִּאֲמַנָה : אֲזִי תִרְאִי וְנִחַרְתִּי וּפְתַחַךְ וְרַחֲב לִכְבֹּד
 כִּי-יִתְּפֶךָ עֲלֶיךָ תִּמְוֹן יִם תִּיל גּוֹיִם יִבְאוּ לָךְ : שִׁפְעַת
 גְּמָלִים תִּכַּסֶּךָ בְּכַרֵּי מִדְּיָן וְעֵיפָה כָּלֶם מִשְׁבָּא יִבְאוּ וְחַב
 וּלְבוּנָה יִשְׂאוּ וְתַהֲלֵת יְהוָה יִבְשֶׁרוּ : כָּל-צִיָּאן קָדָר יִקְבְּצוּ לָךְ
 אֵילֵי נְבוֹזֹת יִשְׂרָתוֹנֶךָ יַעֲלוּ עַל-רִצּוֹן מִזְבְּחֵי וּבֵית תִּפְאָרְתִּי
 אֲפָאֵר : מִי-אֱלֹהֵי בְעֵב תְּעוֹפִינָה וּכְיוֹנִים אֶל-אַרְבְּתֵיהֶם :
 כִּי-לִי וְאִיִּים יִקְוּ וְאֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ בְּרֵאשִׁנָה לְהַבִּיא בְּגִיף
 מִרְחֻק בְּסַפֶּם וּוְהֶכֶם אַתֶּם לִשְׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקַדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל כִּי פֶאֶרְךָ : וּבְנֵי בְנֵי-נֶכֶד חֲמִתֶיךָ וּמַלְכֵיהֶם יִשְׂרָתוֹנֶךָ
 כִּי בַקְצָפִי תִכְתִּיךָ וּבְרִצּוֹנִי תִחַמְתֶיךָ : וּפְתַחוּ שְׁעָרֶיךָ תָּמִיד
 יוֹמָם וְלַיְלָה לֹא יִסְגְּרוּ לְהַבִּיא אֲלֶיךָ תִּיל גּוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם
 גְּהוּגִים : כִּי-תִּהְיוּ וְחַמְמִלְכָה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹדוּךָ יִאֲבֹדוּ
 וְתִהְיוּ חֲרִבֵי יַחְרָבוּ : כְּבוֹד תִּלְכַּנּוּן אֲלֶיךָ יָבֹא כְרוֹשׁ תִּדְהַר
 וְתִאשׁוּר יַחְדָּו לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשֵׁי וּמְקוֹם רַגְלֵי אֲכַבֶּד :
 וְהִלְכּוּ אֲלֶיךָ שְׁחוֹת בְּנֵי מַעֲנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עַל-כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ
 כָּל

פֶּלֶמֶן אֶצִיף וְקִרְאוּ לְךָ עִיר יְהוּדָה צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
 תַּחַת הַיּוֹתֵד עוֹבְבָה וְשֹׁנְאָה וְאִין עוֹבֵר וְשִׁמְתִיךָ לְגֵאִין עוֹלָם
 מְשׁוֹשׁ דְּדוֹר וְדוֹר : וְיִנְקַת חֶלֶב גּוֹיִם וְשֵׁר מְלָכִים תִּגְקִי
 וְיִדְעַת כִּי־אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךְ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב : תַּחַת
 הַחֲשֵׁת אֲבִיא זָהָב וְתַחַת הַכְּרֹזֶל אֲבִיא כֶּסֶף וְתַחַת הַעֲצִים
 נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים כְּרֹזֶל וְשִׁמְתִי פִקְחֶךָ שְׁלוֹם וְגִישׁוֹךְ
 צָדִיקָה : לֹא־יִשְׁמַע עוֹד חֶמֶס בְּאַרְצֶךָ שֵׁד וְשֹׁבֵר בְּגִבְלוֹךָ
 וְקִרְאֵת יִשׁוּעָה חוֹמְתֶךָ וְשַׁעֲרֶיךָ תִּהְיֶה : לֹא־יְהִי־לְךָ עוֹד
 הַשְׁמֵשׁ לְאוֹר יוֹמָם וְלַלַּיִל תִּירָח לֹא־יֵאָרֵךְ לְךָ וְהַיָּהֳלֶךְ יִהְיֶה
 לְאוֹר עוֹלָם וְאַלְהֶיךָ לְתַפְאֲרֶתְךָ : לֹא־יָבֹא עוֹד שִׁמְשׁוֹךְ
 וְיִרְחֹךְ לֹא יֵאָסֵף כִּי יְהוָה יְהִי־לְךָ לְאוֹר עוֹלָם וְשְׁלָמִי
 יָמִי אֲבָלְךָ : וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶגֶד
 מַטְעוֹ מַעֲשֵׂה יָדַי לְתַפְאֵר : תִּקְמֹן יְהוָה לְאַלְפֵי הַצְּעִיר
 לְגַי עֲצוּם אֲנִי יְהוָה בַּעֲתָה אֲחִישְׁנָה :

הפטרות נצבים בישעיה סימן סא

שׁוֹשׁ : אֲשִׁישׁ בַּיהוָה תִּגְלַל נַפְשִׁי בְּאֵלֹהֵי כִּי הִלְבִּישְׁנִי
 בְּגָדֵי־יִשַׁע מְעִיל צָדִיקָה יַעֲמֵנִי כַּחֲתָן יִכְתֵּן פֶּאֶר
 וְכַפְלָה תַעֲרֶה כְּלִיָּה : כִּי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה וְכִנְנֶה זְרוּעֶיהָ
 תַצְמִיחַ כֵּן וְ אֲרֵנִי יְהוָה יַצְמִיחַ צָדִיקָה וְתַחֲלֶה נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם :
 לַמַּעַן צִיּוֹן לֹא אֲחַשֶׁה וְלַמַּעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקוּט עַד־
 יֵצֵא כְנֹנֶה צָדִיקָה וְיִשׁוּעָתָה כְּלִפְיָד יִבְעֵר : וְרָאוּ
 גּוֹיִם צָדִיקָה וְכָל־מְלָכִים כְּבוֹדָךְ וְקִרְאוּ לְךָ שֵׁם תְּדַשׁ אֲשֶׁר
 כִּי יְהוָה יִקְבְּנֵנו : וְהָעִיר עֲטַרְתַּת תַּפְאֲרַת בִּידֵי־יְהוָה וְצִנּוֹר
 מַטְעוֹ ק' וְצִנּוֹר ה'

מלוכה

מְלוּכָה כַּכֶּף־אֱלֹהֶיךָ : לֹא־יֵאָמֵר לְךָ עוֹבְבָה וְלֹא־רָצָךְ
 לֹא־יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְמֶךָ כִּי לְךָ יִקְרָא חֶפְצֵי־כָּה וְלֹא־רָצָךְ
 בַּעֲוֹלָה כִּי־חֶפֶץ יְהוָה כָּדָ וְאַרְצֶךָ תִּבְעַל : כִּי־יִבְעַל כַּחֲדוֹר
 בְּתוֹלָה יִבְעָלוֹךְ בְּנֶגֶד וּמְשׁוֹשׁ חֲתָן עַל־כַּלָּה יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ
 אֱלֹהֶיךָ : עַל־חוֹמְתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שְׁמַרִים כָּל־הַיּוֹם
 וְכָל־הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יִחַשׁוּ הַמּוֹפִירִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי־דָמִי
 לָכֶם : וְאַל־תִּתְּנוּ דָמִי לוֹ עַד יִכּוֹנֵן וְעַד־יֵשִׁים אֶת־יְרוּשָׁלַם
 תַּחֲלָה בְּאֶרֶץ : נִשְׁבַּע יְהוָה בְּיָמֵינוּ וּבְנוֹרַע עוֹן אִם־אֲתָן
 אֶת־דְּגָנְךָ עוֹד מֵאֲכָל לְאִיבֶיךָ וְאִם־יִשְׁתּוּ בְנֵי־נֶכֶד תִּירוּשָׁף
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כּוֹ : כִּי מֵאֲסָפִיו יֵאֲכְלֶהוּ וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה
 וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּדְּדוּ בַחֲצֹרֹת קְדוֹשֵׁי : עֲבְרוּ עֲבְרוּ בַשְּׁעָרִים
 פָּנּוּ בְּרֶךְ הַעַם סְלוּ סְלוּ הַמַּסְלָה סְקְלוּ מֵאֲבֹן חֲרִימוֹ נֹס
 עַל־הַעַמּוּס : הַנְּחָ יְהוָה הַשְׁמִיעַ אֶל־קוֹצֵה הָאֶרֶץ אֲמָרוּ
 לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה וְיִשְׁעָךָ בָּא הִנֵּה שִׁכְרוּ אֹתוֹ וּפְעַלְתּוֹ לִפְנָיו :
 וְקִרְאוּ לָהֶם עַם־תְּקַדְּשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלְךָ יִקְרָא הַרוּשָׁה עוֹד
 לֹא נַעֲזֹבָה : מִיְהוָה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוֹץ בְּגָדִים מִבְּצֻרָה
 זֶה דְּדוֹר בְּלִבוֹשׁוֹ צִעָה בְּרֶכֶב כַּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בַּצְּדָקָה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ : מִדְּוַע אֲדַם לְלִבוֹשׁוֹ וּבְגָדֶיךָ כְּרֹךְ בְּנֶה : פִּירְחָה ו
 דְּרַכְתִּי לְבָדִי וּמַעֲמִים אִין־אִישׁ אֹתִי וְאֲדַרְכֶם בְּאִפִּי וְאֲדַמְסֶם
 בַּחֲמָתִי וְיֵן נַצְחָם עַל־בְּגָדֵי וְכָל־מִלְבוּשֵׁי אֲנֹאֲלֵתִי : כִּי
 יוֹם גָּסַם כָּל־בְּנֵי וְשַׁעֲרַת גְּאוּלֵי בָּאָח : וְאַבִּיט וְאִין עוֹד
 וְאֲשִׁתוּמָם וְאִין סִמְךָ וְתוֹשַׁע לִי זְרוּעֵי וְחֲמָתִי הִיא סִמְכָתִנִּי :
 וְאַבְנִים עַמּוּס בְּאִפִּי וְאֲשַׁכְּרֶם בַּחֲמָתִי וְאוֹרִיד לְאֶרֶץ נַצְחָם :
 חֲסִדֵי יְהוָה וְאוֹפִיר תַּחֲלֹת יְהוָה כַּעַל כָּל אֲשֶׁר־גִּמְלָנוּ
 יְהוָה וְרַב־טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־גִּמְלָם פִּרְחָמִיו וְכָל־
 חֲסִדָּיו : וַיֹּאמֶר אֶדְעָמִי הִמָּה בְּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וְיֵתִי לָהֶם
 לְמוֹשִׁיעַ

לְמוֹשֵׁי׃ בְּכָל־צַרְתֶּם וְלֹא־צָר וּמִלֶּאֶךָ פָּנִי׃ חוֹשִׁיעִים
בְּאַהֲבַתּוֹ וּבְחַמְלַתּוֹ הוּא נֹאֲלָם וַיִּנְטֹלֵם וַיִּגְשָׁאֵם כָּל־יְמֵי עוֹלָם׃

הפטרת וילך כמנהג הספרדים בהושע סימן יד

שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֵינֶיךָ׃ קָחוּ
עִמְכֶם דְּבָרִים וּשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אֱמְרוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל־תְּשׂוּאָה
עָוֹן וּקְחָטוֹב וַיִּשְׁלַמְהָ פָּרִים שָׁפְתֵינוּ׃ אֲשׁוּר׃ לֹא־יִוָּשִׁיעֵנוּ
עַל־סוּסִים לֹא גִרְבָב וְלֹא־נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
אֲשֶׁר־בָּהּ יִרְחַם יְהוָה׃ אֲרַפָּא מְשׁוֹבְתֶם אַתֶּם גְּדָבָה כִּי
שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ׃ אֲהִיָּה כַּמַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח בְּשׁוֹשַׁנָּה וַיִּדַּךְ
שָׁרְשָׁיו בְּלִבְנוֹן׃ יִלְכוּ וַיִּנְקֹרְתֵנוּ וַיְהִי בְנֵית הוֹדוּ וַהֲיִת לֹ
בְּלִבְנוֹן׃ יִשְׁבוּ יִשְׁבִי בְצֵלוֹ יְחִיו הֲגֵן וַיִּפְרַחוּ בְּגִפְנֵן זָבְרוּ בֵּינוֹ
לְבָנוֹן׃ אֲפָרִים מְהִדְדֵלֵי עוֹד לְעַצְבִּים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ
אֲנִי בְּבְרוּשׁ רַעְוֵן מִמֶּנּוּ פָּרוּךְ נִמְצָא׃ מִי חָכֵם וַיִּבֶן אֱלֹהֵ
נִבִּין וַיְדַעֵם כִּי־יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים
יִכְשְׁלוּ בָם׃ מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂאָה עֵוֹן וְעִבְרָה עַל־פִּשְׁעֵ
לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא־חֲחֹזֵק לְעַד אִפּוֹ כִּי־תִפֹּץ חֶסֶד הוּא׃
יִשׁוּב יִרְחַמֵנוּ וַיִּכְבוֹשׁ עֲוֹנֵתֵנוּ וְתִשְׁלַחֵךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל־
חַטָּאתָם׃ תִּתֵן אֵמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתָּנוּ מִיְמֵי קָדֶם׃

הפטרת וילך כמנהג האשכנזים בישיעה סימן נה

דְרִשׁוּ יְהוָה בְּחַמְצָאוֹ קְרָאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב׃ יַעֲזֹב רָשָׁע
דְּרָכָו וְאִישׁ אִוֹן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיִּשָׁב אֶל־יְהוָה וַיִּרְחַמְתֵּהוּ
וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסֻלוֹת׃ כִּי לֹא מִחֲשַׁבְתֵּי מִחֲשַׁבְתֵּיכֶם
וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְּרָכֵי נֹאֵם יְהוָה׃ כִּי־גִבְתוֹ שָׁמַיִם מֵאֲרָץ בֶּן
גִּבְתוֹ דְּרָכֵי מִדְּרָכֵיכֶם וּמִחֲשַׁבְתֵּי מִמִּחֲשַׁבְתֵּיכֶם׃ כִּי כֹאֲשֶׁר
יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְתִשְׁלַג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְהָ לֹא יִשׁוּב כִּי אִם־
הָרוּחַ אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וַנִּתֵּן זֶרַע לְזֶרַע וְלַחֵם
לְאֹכֵל׃ כֵּן יִהְיֶה דְבַרֵי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יִשׁוּב אֵלַי רִיקָם
כִּי אִם־עֲשֵׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו׃ כִּי־
בְשִׁמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשִׁלוֹם תִּזְבְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ
לְפָנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֵצֵי הַשָּׁדֶה יִמְחֲאוּ־כָף׃ תַּחַת תִּנְעֲצוּץ
יַעֲלֶה בְרוּשׁ תַּחַת הַסַּרְפָּד יַעֲלֶה תִדְּם וַהֲיֶה לְיְהוָה לְשֵׁם
לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת׃ כֹּה אָמַר יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ
צְדָקָה כִּי־קִרְבָּה יִשְׁעֵתִי לְבוֹא וְצַדִּיקְתִּי לְהַגְּלוֹת׃ אֲשֶׁר־
אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־נֹאֵת וּבֶן־אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שְׁבֵת מִחֲלָלוֹ
וְשֹׁמֵר יְהוּ מַעֲשׂוֹת כָּל־רָע׃ וְאֶל־יֹאמְרֵ בֶן־הַנֶּכֶד הַגְּלוּלָה
אֶל־יְהוָה לֵאמֹר תִּבְדֹּלֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֶל־יֹאמְרֵ
הַסַּרִיסִים הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה לְסַרִיסִים
אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שְׁבֵתוֹתַי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חָפְצָתִי וּמְחֻזְקִים
בְּבְרִיתִי׃ וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנֵים
וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתֵן־לֹו אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת׃ וּבֶן־הַנֶּכֶד
תִּגְלוּס עַל־יְהוָה לְשֶׁרְתוֹ וְלֹאֲחַבְּהָ אֶת־שֵׁם יְהוָה לְהִיּוֹת לֹו
לְעַבְדִים כָּל־שֹׁמֵר שְׁבֵת מִחֲלָלוֹ וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי׃
וְתִבְיֹאוּתִים אֶל־הָר קִדְשֵׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית חַפְלָתִי עוֹלְתֵיהֶם
וּזְבַחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מוֹבְתֵי בְּנֵי בֵיתִי בֵית־חַפְלָתִי יִקְרָא לְכָל־

העמים : נאם ארצי יהוה מקבץ נדתי ישראל עוד אקבץ
עליו לנקבציו :

הפטרות האזינו כמנהג האשכנזים שובה ישראל עד ופשעים
יכשלו כם . ואחר כך אומרים אלו הפסוקים מיואל
סימן ב

תקעו שופר בציון קדש צום קראו עצרה : אספועם
קדשו קהל קבצו וקנים אספו עוללים ויונקי
שדים יצא תתן מחדרו וכלה מחפתה : בין האולם ולמזבח
יבנו תבתים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל-
תתן לחתה לחרפה למשל-בם גוים למה יאמרו בעמים
איה אלהיהם : וקבץ יהוה לארצו ויחמל על עמו : גיען
יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את תרדן ותתירוש והיצתור
ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים : ואת-
הצפוני ארחיק מעליכם והרחתיו אל-ארץ ציה ושממה את-
פניו אלהים תקדמני וסופו אלהים האחרון ועלה באשו
ותעל צנתו כי הגדיל לעשות : אל-תיראי ארמה גילי
ושמחי כיהנהיל יהוה לעשות : אל-תיראו בתמות שדי
כי דשא נאות מדבר כיעץ נשא פרוי תאנה וגפן תהנו
חילם : ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כיהנתן לכם
את-המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון :
ומלאו הנרות בר והשקו תקבים תירוש ויצתור : ושלמתי
לכם את-השנים אשר אכל הארפה תילק ותחסיל והגום
חילי הגדול אשר שלחתי בכם : ואכלתם אמול ושבעו
ותללתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-עשה עמכם להפליא
ולא

ולא יבשו עמי לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני
יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם :

הפטרות האזינו כמנהג הספרדים בשמואל כ' סימן כב

וידבר דוד ליהוה אלהי דבני השירה תוארת ביום
הציל יהוה אתו מבק כל-איביו ומבק שאול :
ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי-לי : אלהי
צורי אחסה-בני : מנני וקרן ישעי משנבי
ומנוסי : משעי מחמס השעני : מחלל
אקרא יהוה ומאיבי אנשע : כי אפפני משברי-
מות : גחלי בליעל יבעתני : חבלי
שאול : סבני : קדמני מקשי-
מות : בצר-לי אקרא יהוה : ואל-
אלתי אקרא : קולי : וישמע מחיכלו
ותרעש הארץ : וישועתי באזני : ונתעש
ירגוז : ויתגעשו כיהרה לו : עלה
עשן באפו : ואש מפיו
האכל : גחלים בערו ממנו : ויט
שמים וירד : וערפל תחת
רגליו : וירכב על-כרוב ויעף : וירא
על-כנפירות : וישת תשד סביבתיו
סבות : משרתים עבי שחקים : מננה
גדרו בערו גחלי-אש : ירעם מ-שמים
ויתגעש ק' יהוה

יהוה
הצים ופיצם ברג ויהם
ים
יהוה מעשמת רוח אפו
יקחני
מאיבי
ממני
יהוה משען לי
אתי
יהוה בצדקתי
לי
רשעתי מאלתי
לנגדי
תמים לו ואשתמרה מעוני
בצדקתי
חסיד התחסד
תתם
עקש תתפל
תושיע
אתה נרי יהוה
חשקי
אדלג-שור
דרכו
הוא לכל תחסים בו
יהוה
מעוני חיל

ועליו יתן קולו
ויראו אפיקי
בנערת
ישלח ממרום
יצילני
משנאי כי אמצו
ויהי
ויצא למרחב
יגמלני
בכר ידי ישיב
ולא
כי כל-משפטו
ואתיה
וישב יהוה לי
עם-
אם-גבור תמים
ועם-
ואת-עם עני
כי-
ניתוח יגיה
באלתי
האל תמים
מן
כי מי-אל מבל-עדי
ומי-צור מבל-עדי אלהינו
האל
ויתר תמים

ויהם ק' משפטיו ק'

דרכו

דרכו
במותי יעמידני
למלחמה
וגחתי קשת-נחישתה ורעתי
לי מנו ישעך ועזרתך תרביני
תחנני
איבי
בלותם
תחת רגלי
למלחמה
תתה לי ענה
כושיע
בעפר-ארוץ
ארקעם
לראש גוים
יעבדני
און ישמעו לי
ממסגרותם
אלתי צור ישעי
לי
ומקרי עמים תחנני
מאיבי ומקמי תרוממני
תצילני
מגדיל ישועות מלכו
למשיתו לדוד ולזרעו עד-עולם

ועל-
מלמד ידי
ותתן-
תרחיב צעדי
ולא מערו ברסלי
ארדפה
ולא אשוב עד-
ואבלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו
ותורני חיל
תבריע קמי תחנני
משנאי ואצמיתם
אל-יהוה ולא עגם
במיט-חוצות אדקם
ותפלטי מריבי עמי
תשמרני
עם לא-ידעתי
לשמוע
בני נכר יפלו ויחגרו
וירם
האל הנתן נקמת
ומציאי
מאיש חמסים
על-כן אודת יהוה בגוים ולשמך אומר
ועשת-חסד

דרכו ק' רגלי ק' מגדול ק'

ויש

ויש מפטירין אותה ביהוקאל סימן יז

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְלִקְחֹתִי אֲנִי מִצִּמְרַת הָאָרֶז הַרְמַה
וְנָתַתִּי מִרְאשׁ יְנֻקֹּתַי בְּךָ אֶקְטֹף וְשִׁתְּלֹתִי אֲנִי עַל
הַר־גִּבְעָה וְהַלֹּל : בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל אֲשִׁתְּלֵנּוּ וְנִשְׂא עִנְף
וְעִשָּׂה פְרִי וְהִנֵּה לְאֶרֶז אֲדִיר וְשִׁכְנֵנוּ תַחְתָּיו כָּל צִפּוֹר כֹּל־
פֶּנֶף בְּצַל דְּלִיָּתָיו תִּשְׁכַּנֶּנָּה : וַיֵּדְעוּ כָּל־עַצֵּי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי
יְהוָה הַשֹּׁפֵלִיתִי וְעֵץ גִּבְעָה הִנְבִּירֹתִי עֵץ שָׁפֵל הוֹבִשְׁתִּי עֵץ
לֶחַ וְהַפְרִיחֹתִי עֵץ יָבֵשׁ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעִשִּׂיתִי : וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : מִה־לָּכֶם אַתֶּם מְשֻׁלִּים אֶת־הַמֶּשֶׁל
חַוָּה עַל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲבוֹתַי נֹאכְלוּ נֶסֶד וְשָׂגַתְּ בְּפָנֵינוּ
הַקְדִּינָה : חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם יִהְיֶה לָּכֶם עוֹד
מֶשֶׁל הַמֶּשֶׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל : הֵן כָּל־הַנְּפֹשׁוֹת לִי הִנֵּה
כֹּנֶפֶשׁ הָאָב וּכְנֶפֶשׁ הַבֶּן לִי־הִנֵּה הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת הִיא תָמוּת :
וְאִישׁ כִּי־יִהְיֶה צַדִּיק וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה : אֶל־הַהָרִים
לֹא אֲכַל וְעֵינָיו לֹא נִשְׂא אֶל־גִּלְגֹּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אִשְׁת
רַעְיוֹ לֹא טָמָא וְאֶל־אִשָּׁה נָדְדָה לֹא יִקְרַב : וְאִישׁ לֹא
יִזְנֶה תְּבִלְתּוֹ חוֹב יָשׁוּב גִּזְלָה לֹא יִגְזַל לַחְמוֹ לְרַעֵב יִתֵּן
וְעָרִם יִכְסֶה־בְּגָד : בְּנִשְׁדָּה לֹא־יִתֵּן וְתַרְבִּית לֹא יִקַּח מֵעוֹל
יָשׁוּב יְדוֹ מִשְׁפָּט אָמַר יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ : בַּחֲקוֹתַי
יִתְלַךְ וּמִשְׁפָּטִי שֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אָמַת צַדִּיק הוּא חַיָּה יְהוָה
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה : וְהוֹלִיד בֶּן־פְּרִיץ שֶׁפָּדָה דָּם וְעָשָׂה אֶח
מֵאֲחֵד מֵאלֹה : וְהוּא אֶת־כָּל־אלֹה לֹא עָשָׂה כִּי גַם אֶל־
הַהָרִים אֲכַל וְאֶת־אִשְׁת רַעְיוֹ טָמָא : עֵינַי וְאִבּוֹן הוֹנֶה
גִּזְלוֹת גִּזְלָה תְּבִלְתּוֹ לֹא יִשְׁבֵּי וְאֶל־הַגִּלְגָּלִים נִשְׂא עֵינָיו תּוֹעֵבָה
עָשָׂה : בְּנִשְׁדָּה גֵּתוֹ וְתַרְבִּית לִקַּח וְהִי לֹא יִחַיֶּה אֶת כָּל־
תּוֹעֵבוֹת הָאֱלֹה עָשָׂה מוֹת יוֹמֵת דָּמָיו כּוֹ יְהוָה : וְהִנֵּה
הוֹלִיד

הוֹלִיד בֶּן־וִירָא אֶת־כָּל־חַטָּאת אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה בִּירָא וְלֹא
יַעֲשֶׂה כְּהֵן : עַל־הַהָרִים לֹא אֲכַל וְעֵינָיו לֹא נִשְׂא אֶל־
גִּלְגֹּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת־אִשְׁת רַעְיוֹ לֹא טָמָא : וְאִישׁ לֹא
הוֹנֶה תְּבִלְתּוֹ לֹא חָבַל וְגוֹלָה לֹא יִגְזַל לַחְמוֹ לְרַעֵב גֵּתוֹ וְעָרִם
כִּסְה־בְּגָד : מִעֵינַי הוֹשִׁיב יְדוֹ נִשְׁדָּה וְתַרְבִּית לֹא לִקַּח מִשְׁפָּטִי
עָשָׂה בַּחֲקוֹתַי תְּלַךְ הוּא לֹא יָמוּת בְּעֵינַי אָבִיו חַיָּה יְהוָה :
אָבִיו כִּי־עָשָׂק עֵשָׂק גִּזְלָה גִּזְלָה יָחַח וְאֲשֶׁר לֹא־טוֹב עָשָׂה
בְּתוֹךְ עַמּוֹ וְהִנְחַמְתָּ בְּעֵינַי : וְאָמַרְתֶּם מִדַּע לֹא־נִשְׂא הַבֶּן
בְּעֵינַי הָאָב וְהַבֶּן מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה עָשָׂה אֶת כָּל־חֲקוֹתַי שֹׁמֵר
וְעָשָׂה אִתָּם חַיָּה יְהוָה : הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת הִיא תָמוּת בֶּן
לֹא־יִשְׂא וְ בְּעֵינַי הָאָב וְאָב לֹא יִשְׂא בְּעֵינַי תָּמוּת צַדִּיקָה
הַצַּדִּיק עָלָיו תַּחִּיָּה וְרַשָּׁעִת רַשָּׁע עָלָיו תַּחִּיָּה : וְהַרְשָׁע
כִּי יָשׁוּב מִכָּל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־חֲקוֹתַי
וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה חַיָּה יְהוָה לֹא יָמוּת : כָּל־פְּשָׁעָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזְכְּרוּ לוֹ בְּצַדִּיקָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה : הַחֲפִץ
אֲחַפֵּץ מוֹת רַשָּׁע נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה חִלּוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכֹו
וְחַיָּה : וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצַּדִּיקָתוֹ וְעָשָׂה עוֹל כָּכֵל תּוֹעֵבוֹת
אֲשֶׁר־עָשָׂה הַרְשָׁע יַעֲשֶׂה וְהִי כָּל־צַדִּיקָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה לֹא
תִזְכְּרֶנָּה בְּמַעְלוֹ אֲשֶׁר־מַעַל וּבַחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חַטָּא בְּסָם יָמוּת :
וְאָמַרְתֶּם לֹא יִתֵּן בְּרַךְ אֲדֹנָי שֹׁמְעוֹנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּדַרְבֵּי
לֹא יִתֵּן חִלּוֹא בְּרַכִּיכֶם לֹא יִתְכַנֵּן : בְּשׁוּב־צַדִּיק מִצַּדִּיקָתוֹ
וְעָשָׂה עוֹל וּמַת עֲלֵיהֶם בְּעוֹלוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יָמוּת : וּבְשׁוּב
רַשָּׁע מִרַשָּׁעוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה נִעַשׂ מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה הוּא אֶת־
נַפְשׁוֹ יַחִיָּה : וְיִרְאֶה וְיָשׁוּב מִכָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה חַיָּה
יְהוָה לֹא יָמוּת : וְאָמְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתֵּן בְּרַךְ אֲדֹנָי
בְּדַרְבֵּי לֹא יִתְכַנֵּן בֵּית יִשְׂרָאֵל חִלּוֹא בְּרַכִּיכֶם לֹא יִתֵּן

ויראה מ' הרשע ק' חטאתיו ק' מדרכיו ק' צדקותיו ק' וישב ק' לכן

לכן איש בדרךיו אשפט אתכם בית ישראל נאם ארני
יהנה שובו והשיבו מכל פשעכם ולא יהיה לכם למכשול
עון : השליכו מעליכם את כל פשעכם אשר פשעתם
בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית
ישראל : כי לא אחפץ במות תמת נאם ארני יהוה
והשיבו והיו :

פרשת מפטיר לשבת וראש חדש

ששצח וראש חדש מוילחין שני ספרים בראשון קורין שצעה גברי בצרפת השצווע
וקדיש לעילא ובס"פ שני קורין פרשה זו :

רבינו השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורנים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת
שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליתות פרים בני בקר
שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים :
ושלשה עשורנים סלת מנחה בלולה בשמן לפך האחד
ושני עשורנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד :
ועשרון עשורן סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה
בית נוחם אשה ליתוה : ונסכיהם חצי תהין יהיה לפך
ושלישת תהין לאיל ורביעת תהין לכבש יין זאת עלת
חדש בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים אחד לחטאת
ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו :

ואומרים הפטרה זו בישעיה סימן סו

כה אמר יהוה השמים כפאי ותארץ הדם רגלי איהו בית
אשר תבנו לי ואיהו מקום מנוחתי : ואת כל אלה
ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואלוה אפיט אל-
עני ונכה רוח וחרד על דברי : שוחט השור מפה איש
וזבח השח ערף פלב מעלה מנחה בס חזיר מזכיר לבנת
מבקר און נס המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם
הפצת : נס אני אכתר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען
קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו חרע בעיני ובאשר
לא הפצתי בחרו : שמעו הבר יהוה החרדים אל דברו
אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה
ונראה בשמחתכם והם יבשו : קול שאון מעיר קול מהיבל
קול יהוה משלם גמול לאיביו : במרם תחיל ילדה במרם
יבוא חבל לה והמליטת זכר : מי שמע בואת מי ראה
באלה תיחל ארץ ביום אחד אס יולד גוי פעם אחת כי-
חלה גס ילדה ציון את בנייה : תאני אשכיר ולא אוליד
יאמר יהוה אס אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך : שמחו
את ירושלם ויגלו בה כל אהביה שישו אתה משוב כל-
המתאבלים עליה : למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה
למען תמצו והתעונתם מזיו כבודה : כיהו אמר יהוה
הנני נומה אליה כנחר שלום וכנחל שומף כבוד גוים
וינקתם על צד תנשאו ועל ברפים תשעשעו : באיש אשר
אמו תנחמו כן אנכי אנתמכם ובירושלם תנחמו : וראיתם
וישש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה ידי יהוה
את עבדיו וועם את איביו : כיהנה יהוה באש יבוא

ובספר מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתי בלתי
 אש כי באש יהיה נשפט וכחרבו את כל בשר ורבו
 חללי יהוה המתקדשים והמספרים אל הננות אתר
 אחד בתוך אכלי בשר תחור והשקץ ותעכבר יחדו יספו
 נאם יהוה ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ
 את כל הגוים והלשונות ובאו וראו את כבודי ושמתי בהם
 אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד
 מושבי קשת תנבל ויוון האיים הרחקים אשר לא שמעו את
 שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים והביאו
 את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב
 ובצבים ובפרדים ובכפרות על הר קדשי ירושלם אמר
 יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור
 בית יהוה ונסמתם אקח לכתנים ללוים אמר יהוה
 כי כאשר תשמים תחדשים והארץ תחדשה אשר אני
 עשור עמדים לפני נאם יהוה בן יעמד זרעכם ושמכם
 ותיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר
 להשתחור לפני אמר יהוה ויצאו וראו כפגרי האנשים
 הפשעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבת ותיו
 דראון לכל בשר

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר
 להשתחור לפני אמר יהוה

הנהג ספרדים הם חל ר"ח ביום ש"ה וציוס ח' לסוף פסוק ראשון
 ומחיון של הפטרות מחר חדש

הפטרות ערב ר"ח שחל בשבת כשמואל א סימן כ

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך
 ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתר
 שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האול ואני שלשת
 ימים צדח אורה לשלח לי למטרת והנה אשלח את
 הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנח
 החצים ממך והנה קחנו ובאת פי שלום לך ואין דבר
 חריחה ואם באת אמר לעלם הנח החצים ממך ותלאת
 לך כי שלחה יהוה ותדבר אשר דברנו אני ואתה הנח
 יהוה ביני ובינה עד עולם ויסתר דוד בשדה ויהי
 החדש וישב המלך על הלחם לאכול וישב המלך על
 מושבו בפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב
 אבגר מצד שאול ויפקד מקום דוד ולא דבר שאול
 מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא
 כי לא טהור יהי ממחרת תחדש תשני ויפקד מקום
 דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי
 גם המול גם היום אל הלחם נגען יהונתן את שאול
 נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם ויאמר שלחני
 נא כי זבח משפחה לנו בעיר יהוא צית לי אחי ועתה
 אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראת את אחי על
 בן לא בא אל שלחן המלך ויתראת שאול ביהונתן
 ויאמר לו בן געורה חמדהות הלא ידעתי כי יבחר אתה
 לבן ישי לבשתה ולבשת ערות אמה כי כל הימים אשר

אל קרי

בן ישי חי על האדמה לא תבון אתה ומלכותך ועמך שלח
 וקח אתו אלי כי בדימות הוא : ויען יהונתן את שאול
 אביו ויאמר אליו למה יומרת מה עשה : ויטל שאול את
 החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו
 לחמית את דוד : ויקם יהונתן מעם השלחן בחריו אה
 ולא אכל ביום ההוא חם השני לחם כי נעצב אל דוד כי
 הכלמו אביו : ויהי בבקר ויצא יהונתן חשדה למועד דוד
 ונער קטן עמו : ויאמר לנערו רץ מצאנא את החצים
 אשר אנכי מורה הנער רץ והוא יורה החצי להעברו :
 ויבא הנער עדי מקום תחצי אשר ירה יהונתן ויקרא
 יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא תחצי ממך ותלאת :
 ויקרא יהונתן אחרי הנער מתרה חושה אל העמד וילקט
 נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו : ותנער לא ידע
 מאימה אף יהונתן ודוד ידעו את הדבר : ויהי יהונתן
 את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך תביא העיר :
 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה
 וישתחו שלש פעמים וישקו : איש את רעהו ויבכו איש
 את רעהו עד דוד הגדיל : ויאמר יהונתן לדוד לך
 לשלום אשר נשבענו שנינו אנתנו בשם יהוה לאמר
 יהוה יתנו וביני ובינך וביני ורעי וביני ורעך עד עולם :

החצים קרי

שמות הטעמים לפי סדר האשכנזים

זרקא סגול מנת רביע פור תלישא גדולה תלישא קמנה
 קדמא ואולא מהפך פשטא זקה קטן זקה גדול דרגא
 חביר מרכא טפחא אתנחתא אולא גרש גרשים יתיב פסיק
 שלשלת ירח בן יומי קרני פרה מרכא כפולה טפחא
 מתג מקף סוף פסיק :

שמות הטעמים לפי סדר האשכנזים

מגילת איכה

א א איכה וישבה בדרך העיר רפתי עם
היתה כאלמנה רפתי בגוים שרתי
במדינות היתה למס: פכו תבכה
בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם
מכל אהביה כל רעיה בגרו בה היו לה
לאיבים: גלתה יהודה מעני ומרב
עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח
כל דדפיה השיגוה בין המצרים: דרכי
ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה
שוממין כהניה נאנחיים בתולתיה נוגות
והיא מרלה: ה היו צריה לראש איביה
שלו כיהנה הנה על רב פשעיה עולתיה

הלכו

הלכו שכי לפני צר: ויצא מדפת ציון
כל חדרה היו שריה כאילים לא מצאו
מרעה וילכו בלא כח לפני הודה: זכרה
ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מהמדיה
אשר היו מימי קדם כנפל עמה ביד צר
ואין עוזר לה ראה צרים שחקו עלי
משפתיה: חטא חטאה ירושלם על כן
לנידה היתה כל מכבדיה הילוח כידאו
ערותה צמדיא נאנחה ותשב אחר: ט
טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותד
פלאים אין מנחם לה ראה יהיה את עני
כי הגדיל איב: ידו פרש צר על כל
מהמדיה כידאתה גוים באו מקדשה אשר
צויתה לא יבאו בקהל לה: יא כל עמה
נאנחים מבקשים לחם נתנו מהמדותם
באכל להשיב נפש ראה יהיה והביטה כי
הייתי זוללה: יב לוא אליכם כל עברי
דרך הביטו וראו איש מכאיב כמכאבי
אשר עולל לי אשר הנה יהיה ביום חרון
אפי: יג ממרום שלח אש בעצמתי ויהנה
פרש רשת לרגלי השיבני אחר נתנני
שוממה כל היום דוה: יד נשגד על

מבית קרי יתיר ו' ל' וערא

משעי

פֶשְׁעֵי בִידוֹ יִשְׁתַּחֲוּ עָלָיו עַל־צִוְאוֹתַי הַכְשִׁיל
כָּחִי נִתְּנָנִי אֲדֹנָי בְּיָדִי לֹא־אוּכַל קוֹם : ^{טו}
סָלַח כָּל־אֲפִרְי וְאֲדֹנָי בְּקֶרְבִי קָרָא עָלַי
מוֹעֵד לְשֹׁכֵר בַּחֹרֵי גַת דָּרַךְ אֲדֹנָי לְבַתּוּלַת
בַּת־יְהוּדָה : ^{טז} עַל־אֵלֶּה וְאֲנִי בּוֹכֶיָה
עֵינַי וְעֵינֵי יִרְדָּה מַיִם כִּי־רָחַק מִמֶּנִּי מְנַחֵם
מֵשֵׁיב נַפְשֵׁי הָיוּ בְּנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גִבֹר אוֹיֵב :
י פֶּרֶשֶׁה צִיּוֹן בְּיַדֶּיהָ אֵין מְנַחֵם לָהּ צוּרָה
יְהוָה לִיעֲקֹב סִבִּיבָיו צָרִיו הִיתָה יְרוּשָׁלַם
לְגִדְּהָ בִינֵיהֶם : ^{יז} צַדִּיק הוּא יְהוָה כִּי־
פִּיהוּ מִדִּיתִי שִׁמְעוּ־נָא כָל־עַמִּים וּרְאוּ
מִכְּאֲבֵי בַתּוּלַתִי וּבַחֹרֵי הִלְכוּ בְּשִׁבִי : ^{יח}
קָרָאתִי לַמֵּאֲהָבִי הַמָּדָה רַחוּמֵי כַּחֲנִי וְזִקְנִי
בְּעֵיר גִּזְעוּ כִּי־בִקְשׁוּ אֲכַל לָמוּ וַיִּשְׁיבוּ אֶת־
נַפְשָׁם : ^{יט} רָאֵה יְהוָה כִּי־צָר־לִי מֵעַי
חֲמַרְמְרוּ נִהַפְּדוּ לִבִּי בְּקֶרְבִי כִּי מָרוּ מִרִּיתִי
מִחוּץ שַׁלְּהוּ־חֶרֶב בְּבַיִת כַּמּוֹת : ^כ שָׁמְעוּ
כִּי נֶאֱנַחְהָ אֲנִי אֵין מְנַחֵם לִי כָל־אֵיבִי
שָׁמְעוּ רַעְתִּי שָׁשׂוּ כִּי אִתָּה עָשִׂיתָ הַבְּאֵרֶת
יוֹם־קָרָאתָ וַיְהִי כַמֶּנִּי : ^{כא} תָּבֵא כָל־
רַעְתָם לַפְּנֵיהָ וְעוֹלָל לָמוּ בְּאֲשֶׁר עוֹלָלַת לִי
עַל כָּל־פֶּשְׁעֵי כִּי־רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דוּי :

כ * אֵיכָה יַעֲיֵב בְּאָפוֹ וְאֲדֹנָי אֶת־בַּת־
צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תַּפְּאֵרֶת
יִשְׂרָאֵל וְלֹא־זָכַר הַדּוֹם־רַגְלָיו בַּיּוֹם אָפוֹ :
ג בָּלַע אֲדֹנָי לֹא חָמַל אֶת כָּל־נַאֲוֹת יַעֲקֹב
הָרַם בְּעִבְרָתוֹ מִבְּצָרֵי בַת־יְהוּדָה הַגִּיעַ
לְאֶרֶץ חָלָל מִמְּלִכָה וְשָׁרִיָּה : ^ד גָּדַע בַּחֲרִי־
אֶף כָּל קָרוֹן יִשְׂרָאֵל חָשִׁיב אַחֲוֹר יָמִינוּ מִפְּנֵי
אוֹיֵב וַיִּבְעַר בִּיעֲקֹב כָּאֵשׁ לַהֲבֵה אֲכָלָה
סָבִיב : ^ה דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נָצַב יָמִינוּ
כְּצָר וַיַּהֲרֹג כָּל מַחֲמַדֵּי־עֵין בְּאֵהֶל בַּת־צִיּוֹן
שָׁפַךְ כָּאֵשׁ חֲמָתוֹ : ^ו הָיָה אֲדֹנָי וְכְאוֹיֵב
בָּלַע יִשְׂרָאֵל בָּלַע כָּל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת
מִבְּצָרָיו וַיִּרַב בַּבַּת־יְהוּדָה תֵּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה :
ז וַיַּחֲמַס בְּגֹן שָׁפוֹ שַׁחַת מֵעֵדוֹ שַׁבַּח יְהוָה ו
בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבַּת וַיִּנְאַץ בּוֹעֵס־אָפוֹ מֶלֶךְ
וְכִתּוֹן : ^ח וְנָח אֲדֹנָי מוֹזְבָּחוֹ נֶאֶר מִקִּדְשׁוֹ
הַסִּגִּיר בְּיַד־אוֹיֵב חוֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל
נִתְּנוּ בְּבַיִת־יְהוָה בַּיּוֹם מוֹעֵד : ^ט חָשַׁב
יְהוָה וְלִהְשָׁחִית חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן גְּמָה קוֹ
לְאֵה־שֵׁיב יָדוֹ מִבָּלַע וַיִּאֲבַל־חַל וְחוֹמָה
יַחֲדוּ אֲמַלְלוּ : ^י מִבְּעוֹ כְּאֶרֶץ שַׁעֲרֶיהָ אֲבַד
וְשֹׁכֵר בְּרִיחֶיהָ מִלְּכָה וְשָׁרִיָּה בְּגוֹיִם אֵין

תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה :
 ישבו לארץ ידמו וזגני בת ציון העלו עפר
 על ראשם חנרו שקים חנרדו לארץ ראשן
 בתולה ירושלים : כלו בדמעות עיני
 חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר
 פתעמי בעטף עילל ויונק ברחבות קריה :
 לאמתם יאמרו איה דגן ויון בההעטפם
 כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל
 חיק אמתם : מה אעודה מה אדמה לך
 חברת ירושלים מה אשוה לך ואנחמך
 בתולה בת ציון כי גדול כים שברך מי
 ירפא לך : נביאיה חזו לך שוא וחפל
 ולא גלו על עונך להשיב שביתך ויחזו לך
 משאות שוא ומדוחים : ספקו עליך
 כפים כל עברי דרך שרקו ויגעו ראשם
 על חברת ירושלים הזאת העיר שיאמרו
 כלילת יפי משוש לכל הארץ : פצו
 עליך פיהם כל איביך שרקו ויחרקו שן
 אמרו בלענו אף זה היום שקוינהו מצאנו
 ראינו : עשה יהוה אשר זמם בצע
 אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא
 חמל וישמח עליך אויב הרים קרו צריד :

אעזר קרי שבוחד קרי

צעק

צעק לבס אל אדני חומת בת ציון
 חורדי כנחל דמעה יומם ולילה אל תחני
 פוגת לך אל תדם בת עינך : קומי ו
 רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים
 לכך נכה פני אדני שאי אליו בפיד על
 גפש עולליך העטופים ברעב בראש כל
 חוצות : ראה יהוה והפיטה למי עוללת
 כה אסתאבלנה נשים פדים עללי טפחים
 אסי יחרג במקדש אדני כהן ונביא :
 שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי
 ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת
 לא חמלת : תקרא כיום מועד מגורי
 מסביב ולא היה ביום אפי יהוה פליט
 ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם :
 אני הגבר ראה עני בשבט עברתו :
 אותי נהג וילך חשך ולא אור :
 אף בי ישב יחפך ידו כל היום : בלה
 בשוי ועורי שבר עצמותי : בנה עלי
 ניקח ראש ותלאה : במחשבים הושיבני
 כמתי עולם : גדר בעדי ולא אצא
 הכביד נחשתי : גם כי אזעק ואשוע
 עתם תפלתי : גדר דרכי בגזית נתיבותי

בלילה קרי

עזה

ענה: י לב ארב הוא לי אריה במסתרים:
 י"א דרכי סודר ויפשחני שמני שומם:
 י"ב דרך קשתו ויצביבני כמטרא לחץ:
 י"ג הביא בכליתי בני אשפתו: י"ד הייתי
 שחק לכל עמי נגינתם כל היום: י"ה השביעני
 במרוקים הרוני לענה: י"ו ויגרם בחצץ
 שני הכפישני באפר: י"ז ותונח משלום
 נפשי נשיתי טובה: י"ח ואמר אבד נצחתי
 ותחלתי מיהודה: י"ט זכר עניי ומרודי
 לענה וראש: כ זכור תזכור ותשיח עלי
 נפשי: כא זאת אשיב אל לבני על כן
 אוחיל: כב חסדי יהוה פי לא תמנו פי
 לא כלו רחמיו: כג חדשים לבקרים רבה
 אמונתה: כד חלקי יהוה אמרה נפשי
 על כן אוחיל לו: כה טוב יהוה לקו
 לנפש תדרשנו: כו טוב ויחיל ודומם
 לתשועת יהוה: כז טוב לגבר פי ישא
 על בנעוריו: כח ישב בדרך וידם פי נטל
 עליו: כט יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה:
 ל יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: לא
 פי לא יונח לעולם אדני: לב פי אם
 הונח ורחם פלב חסדו: לד פי לא ענה

מלכו וינה בני אש: לה לדבא תחת רגליו
 כל אסירי ארץ: לה להטות משפט
 גבר נגד פני עליון: לו לענת אדם בריבו
 אדני לא ראה: לו מי זה אמר ותהי
 אדני לא צוה: לה מפני עליון לא תצא
 הרעות והטוב: לו מה יתאונן אדם חי
 גבר על חטאו: לו נחפשה דרכינו ונתקרה
 ונשובה עדי יהוה: לו נשא לבבנו אל
 כפים אל אל בשמים: לו נחנו פשענו
 ומרינו אתה לא סלחת: לו סבותה באה
 ותרה פנו הרגת לא חמלת: לו סבתה
 בענן לך מעבור תפלה: לו סתי ומאוס
 תשימנו בקרב העמים: לו פצו עלינו
 פיהם כל איבינו: לו פחד ופתת היה
 לנו השאת וחשבר: לו פלגי מים תרד
 עיני על שבר בת עמי: לו עיני נגרה
 ולא תדמה מאין הפגות: י עד ישקה
 וירא יהוה משמים: יא עיני עוללה
 לנפשי מכל בנות עירי: יב צוד צדוני
 כצפור איבי חנם: יג צמתו בגור חיי
 וידו אבן פי: יד צפור מים על ראשי
 אמרתי נגדתי: יו קראתי שמה יהוה

מבור תחתיות : " קולי שמעת אל
תעלם אונך לרוחתי לשועתי : " קרבתי
ביום אקראך אמרת אלתיקרא : " רבתי
אדני ריבני נפשי גאלת חיי : " ראייתה
יהוה ענתתי שפטה משפטי : " ראייתה
כלנקמתם כלמהשבתם לי : " שמעת
חרפתם יהוה כלמהשבתם עלי : " שפתי
קמי והגיונכם עלי כלהיום : " שבתם
וקימתם הפיטה אני מנגינתם : " תשיב
להם גמול יהוה כמעשה ידיהם : " תמן
להם מגנת לב תאלתה להם : " תרדה
באה ותשמידם מתחת שמי יהוה :

ד " איכה יועם זהב ישנא הפתם הטוב
תשתפכנה אבני קדש בראש כל
חוצות : " בני ציון היקרים המסלאים
בפני איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה
ידי יוצר : " גם תנין חלצו שד הניקו
גוריהן בתעמי לאכור כי ענים במדבר :
" דבק לשון יונק אלחכו בצמא עוללים
שאלו לחם פרש אין להם : " האכלים
למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי
חולע חבמו אשפתות : " ויגדל עון בת

עמי מחטאת סדם החפוכה כמו דג
ולא חלו בה ידיים : " וכו נזיריהו משלג
צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר
גורתם : " חשך משחור תארם לא
גברו בחיצות צפד עורם עלעצמם יבש
היה כעץ : " טיבים היו חללי חרב מחללי
רעב שהם יוכו מדקרים מתנוכות שדי :
" ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו
לברות למו בשבר בתעמי : " בלה יהוה
אתחמתו שפד חרון אפו ויצתאש בציון
ותאבל יסדתייה : " לא האמינו מלכי
ארץ וכל ישבי חבל כי יבא צר ואיב
בשערי ירושלם : " מחטאת נביאיה עונות
בסנייה השפכים בקרבה גם צדיקים :
" געו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא
יוכלו יגעו בלבשיהם : " סורו טמא
קראו למו סורו סורו אלתיגעו כי נצו גם
געו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור : " פני
יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים
לא נשאו זקנים לא חננו : " עודינה
תכלינה עינינו אלעזרתנו חבל בצפיתנו
צפינו אלגוי לא יושיע : " צדו צעדינו

מַלְכַת בְּרַחֲבֵתֵינוּ קָרַב קֶצְנוּ מִלְאוּ יָמֵינוּ
 כִּי־בָא קֶצְנוּ: י"ג קָלִים הָיוּ רַדְפֵינוּ מִנְשָׂרַי
 שָׁמַיִם עַל־הַהָרִים הִלְקֵנוּ בַמִּדְבָּר אָרְבוּ
 לָנוּ: י"ד רוּחַ אֲפִינוּ מֵשִׁיחַ יְהוָה נִלְכַד
 בְּשִׁחִיתוֹתֶם אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְצַלוֹ נַחֲיֶיהָ
 בְּגוֹיִם: י"ה שֵׁשִׁי וְשִׁמְחֵי בַת־אָדוֹם יוֹשְׁבַתִי
 בְּאֶרֶץ עוֹץ גַּם־עָלֶיךָ תַעֲבֹר־כּוֹס תִּשְׁכַּרְי
 וְחַתְעָרִי: י"ז תַּס־עוֹנֶךָ בַת־צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 לְהַגְלוֹתְךָ פֶּקֶד עוֹנֶךָ בַת־אָדוֹם גָּלָה עַל־
 חַטָּאתֶיךָ:

ה * זָכַר יְהוָה מַה־הָיָה לָנוּ הַבֵּיט וּרְאֵה
 אֶת־חַרְפֹּתֵנוּ: י"ב נִחַלְתָנוּ נִהַפְכָה
 לְזָרִים בָּתֵינוּ לְנֹכְרִים: י"ג יְתוּמִים הָיִינוּ
 אֵין אָב אֲמַתֵינוּ כְּאֶלְמְנוֹת: י"ד מִיָּמֵינוּ
 בְּכֶסֶף שָׁתֵינוּ עֲצִינוּ בַמַּחִיר יָבֵאוּ: י"ה עַל
 צוּאֲרָנוּ נִרְדַּפְנוּ יִנְעָנוּ לֹא־הוֹנַח־לָנוּ:
 י"ו מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשָׁבַע לָהֶם:
 י"ז אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ אֵינֶם אֲנַחְנוּ עוֹנֵתֵיהֶם סָבְלָנוּ:
 י"ח עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ פָרַק אֵין מִיָּדָם:
 י"ט בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חָרַב הַמִּדְבָּר:
 י"י עוֹרְנוּ כַתְנוֹר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי וְלַעֲפוֹת רָעַב:
 נָשִׁים

יֹשְׁבַת ק' הַכִּיטָה ק' וְאֵין ק' וְלֹא ק' וְאֵינֶם ק' וְאֲנַחְנוּ ק'

נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בַת־לֶת בְּעָרֵי יְהוּדָה:
 י"ב שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פְּנֵי וְקָנִים לֹא נִהַדְרוּ:
 י"ג בַּחֲוָרִים טָחוּז נָשְׂאוּ וּנְעָרִים בָּעֵץ בָּשְׁלוּ:
 י"ד וְקָנִים מִשְׁעַר שָׁכְתוּ בַחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם:
 י"ה שָׁכַח מַשׁוּשׁ לִבָּנוּ נִהַפְּךָ לְאֶבֶל מַחֻלָּנוּ:
 י"ז נִפְלְאָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ אֵי־נָא לָנוּ כִּי
 חָטְאָנוּ: י"ח עַל־זֶה הָיָה דוּחַ לִבָּנוּ עַל־אֱלֹהִים
 חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ: י"ט עַל הַר־צִיּוֹן שָׁשְׁמַם
 שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ־בוֹ: י"י אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם
 תִּשָּׁב כַּסָּאֶךָ לְדוֹר וָדוֹר: י"ג לִמָּחָה לִנְצַחַת
 תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזֹבְנוּ לְאַרְבַּע יָמִים: י"ד הַשִּׁיבֵנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִדְמָה:
 י"ז כִּי אִם־מָאֵס מְאֹסְתָנוּ קִצְפַת עָלֵינוּ
 עַד־מָאֵד:

ונשובה ק'

השִׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵיךָ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִדְמָה:

בְּגוֹס סְמוּקֵי סֵפֶר אֵיכָת תַּלְכּוּ וְחַמְסִים וְאַרְבַּעַת וּמִמֶּנּוּ יִסַּע קָדִים וְחָזְרוּ לְדַבַּר תַּחַת רַגְלֵיוּ:

מגילת קהלת

א * דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם : ב הכל
הכלים אמר קהלת הכל הכלים הכל הכל :
ג מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש :
ד דוד הלך ודוד בא והארץ לשלם עמדת : ה זורה
השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורה הוא שם :
ו הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח
ועל סביבתיו שב הרוח : ז כל הפחלים הלכים אל הים
והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים
ללכת : ח כל הדברים יגיעים לא יוכל איש לדבר לא
תשבע עין לראות ולא תמלא און משמע : ט מה שהיה
הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש
פחת השמש : י יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר
היה לעלמים אשר היה מלפנינו : יא אין זכרון לראשנים
וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנת :
יב אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם : יג ונתתי
את

מגילת קהלת א ב

את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת
השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו :
יד ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל
הכל ורעות רוח : טו מענות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל
להמנות : טז דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי
והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי
ראה הרבה חכמה ודעת : יז ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת
החלואת ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח : יח כי
ברב חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסף מכאוב : יט אמרתי
אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם
הוא הכל : כ לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה : ג
תדתי בלבי למשורבין את בשורי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות
עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת
השמים מספר ימי חייהם : ד הגדלתי מעשי בנתי לי פתים
נטעתי לי כרמים : ה עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ
כל פרי : ו עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח
עצים : ז קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה
בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם :
ח בנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי
לי שרים ושורות ותענוות בני האדם שדה ושדות :
ט ונגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי
עמדה לי : י וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא
מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה
היה חלקי מכל עמלי : יא ופניתי אני בכל מעשי שעשו
יב ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הכל ורעות רוח
ואין יתרון פחת השמש : יג ופניתי אני לראות חכמה
והחוללות

והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את
 אשר כבר עשהו: י וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן
 הסכלות ביתרון האור מן החושך: יי החכם עיניו בראשו
 והכסיל בחושך הולך ויב עתי גם אני שמקרה אחר יקרה
 את כלם: יט ואמרתי אני בלבי במקרה הכסיל גם אני
 יקרני ולמה חכמתי אני אז יתר ודברתי בלבי שגם זה
 הבל: יט כי אין זכרון להכם עם הכסיל לעולם כשכבר
 הימים הבאים הכל נשפח ואיך ימות החכם עם הכסיל:
 יי ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת
 השמש כי הכל הבל ורעות רוח: יי ושנאתי אני את כל
 עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחניו לאדם שיהיה
 אחרי: יט ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי
 שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל: כ וסבותי
 אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש:
 כא כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא
 עמל בו יחננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה: כב כי מה
 הורה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת
 השמש: כג כי כל ימיו מכאבים ובעם ענינו גם בלידה
 לא שכב לבו גם זה הבל הוא: כד אין טוב באדם שיאכל
 ושתה והראיה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני
 כי מיד האלהים הוא: כה כי מי יאכל ומי יחוש חוץ
 ממני: כו כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה
 ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים
 גם זה הבל ורעות רוח: ג א לכל זמן ועת לכל חפץ תחת
 השמים: ב עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור
 נאוע: ג עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות: ד עת
 לבנות

לבנות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד: ה עת להשליך
 אבנים ועת בנוס אבנים עת לחבוק ועת לרהק מתבק:
 ו עת לבקש ועת לאבד עת לשכור ועת להשליך:
 ז עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר:
 ח עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: ט מח
 יתרון העושה באשר הוא עמל: י ראיתי את הענין אשר
 נתן אלהים לבני האדם לענות בו: יא את הכל עשה יפה
 בעתו גם את העולם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא
 האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף:
 יב ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב
 בחיו: יג וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל
 עמלו מתת אלהים היא: יד ידעתי כי כל אשר נעשה
 האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין
 לגרוע והאלהים עשה שיראו מלפניו: טו מה שהיה
 כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את
 נדבך: טז ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמת
 הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: יז אמרתי אני בלבי
 את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ
 ועל כל המעשה שם: יח אמרתי אני בלבי על דברת
 בני האדם לבנם האלהים ולראות שהם בהמת המת
 להם: יט כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה
 אחד להם במות זה בן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם
 מן הבהמה אין כי תכל תכל: כ תכל הולך אל מקום
 אחד תכל היה מן העפר ותכל שב אל העפר: כא מי
 יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה
 תיגדרת היא למטה לארץ: כב וראיתי כי אין טוב
 מאשר ישמת האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו
 לראות

לראות במה שיהיה אחריו: ד * ושכתי אני ואראה את כל
העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשקים
ואין להם מנחם ומיד עשקיהם פח ואין להם מנחם:
ז ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה
חיים עדנה: ח וטוב משניהם את אשר עהן לא היה
אשר לא ראה את המעשה תרע אשר נעשה תחת השמש:
ט וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא
קנאת איש מרעהו גם זה הכל ורעות רוח: י הנסיל חבק
את ידיו ואכל את בשרו: יי טוב מלא כף נחת ממלא
חפנים עמל ורעות רוח: יז ושכתי אני ואראה הכל תחת
השמש: יח יש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו ואין
קץ לכל עמלו גם עינוי לא תשבע עשר ולמי אני עמל
ומחסר את נפשי מטובה גם זה הכל וענין רע הוא:
יט טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב
בעמלם: כ כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד
שיפל ואין שני לתקומו: כא גם אם ישכבו שנים ותם להם
ולאחד איך יחס: כב ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו
והחוט המשלש לא במהרה ינתק: כג טוב ילד מסבן
וחכם ממלך זקן ונסיל אשר לא ידע להוחר עוד: כד כי
מבית הסודים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש:
כה ראיתי את כל החיים תחת השמש עם הילד
השני אשר יעמד תחתיו: כו אין קץ לכל העם לכל
אשר היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם
זה הכל ורעיון רוח: כז שמד רגליך כאשר תלך אל בית
האלהים וקרוב לשמע מתת הנסילים ובה כי אינם יודעים
לעשות רע: ח * אל תבטל על פיך ולבך אל ימחר
להוציא

ענין קרי ותיי

להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על
הארץ על בן יחיו דברך מעמים: ז כי בא תחלום ברב
ענין וקול כסיל ברב דברים: ח כאשר תדר נדר לאלהים
אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר
שלם: ט טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: י אל
תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך
כי שגגה היא לפמה יקצף האלהים על קולך ותבל את
מעשה ידיך: יא כי ברב חלמות ותבילים ודברים הרבה
כי את האלהים ירא: יב אם עשק רש וגזל משפט וצדק
תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמד
וגבהים עליהם: יג ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה
געבר: יד אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא
תבואה גם זה הכל: יו ברבות הטובה רבו אוכליה ופח
כשרון לבעליה כי אם ראית עניו: יז מתוקה שנת
העבד אם מעט ואם הרבה יאכל ותשבע לעשיר איננו
מניח לו לישון: יח יש רעה חולה ראיתי תחת השמש
עשר שמור לבעליו לרעתו: יט ואבד העשיר שהוא בענין
רע והוליד בן ואין בידו מאומה: כ כאשר יצא מבטן
אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו
שילך בידו: כא וגם זה רעה חולה כל עמת שבא בן ילך
ומה יתרון לו שיעמל לרוח: כב גם כל ימיו בחשך
יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: כג הנה אשר ראיתי אני
טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו
שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים
כי הוא חלקו: כד גם כל האדם אשר נתן לו האלהים
עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו
ולשמח

תוא קרי ראות קרי

וּלְשֹׁמֵחַ בַּעֲמָלוֹ זֶה מִמֶּת אֱלֹהִים הִיא : יט כי לא תרבה
 יזכר את ימי תייו כי האלהים מענה בשמחת לבו : ו א יש
 רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם :
 ב איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואינו
 חסד לנפשו מכל אשר יתאנה ולא שליטנו האלהים
 לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הכל וכלי רע הוא :
 ג אם יוליד איש מאה ושנים רבות יהיה ורב שיתיו ימי
 שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא תיתרה
 לו אמרתי טוב ממנו הנפל : ד כי בהכל בא ובחשך ילך
 ובחשך שמו יכסה : ה גם שמש לא ראה ולא ידע גחת
 לזה מזה : ו ואלו היה אלה שנים פעמים וטובה לא ראה
 הלא אל מקום אחד הכל הולך : ז כל עמל האדם לפיתו
 וגם הנפש לא תמלא : ח כי מה יותר להכם מן הנסיל
 מה לעני יודע לחלף נגד תחיים : ט טוב מראה עינים
 מחלף נפש גם זה הכל ורעות רוח : י מה שחיה כבר
 נקרא שמו ונדע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון עם
 שהסקיף ממנו : יא כי יש דברים הרבה מרבים תכל מה
 יותר לאדם : יב כי מי יודע מה טוב לאדם בתיים מספר ימי
 חיי הכלו ויעשם בצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו
 תחת השמש : ז א טוב שם משמן טוב ויום תמות מיום
 הולדו : ב טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה
 באשר הוא סוף כל האדם ותחי יתן אל לבו : ג טוב בעם
 משחוק כי ברע פנים ייטב לב : ד לב חכמים בבית אבל
 ולב כסילים בבית שמחה : ה טוב לשמע גערת חכם מאיש
 שמע שיר כסילים : ו כי כקול חסרים תחת חסור בן שחוק
 חכסיל וגם זה הכל : ז כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב

יתיר ח' ט' וכת

מתנה : ח טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארף רוח
 מגבה רוח : ט אל תבהל ברוחה לכעוס כי בעם בתיק
 כסילים ונחם : י אל תאמר מה היה שתימים הראשנים
 חיו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה : יא טובה
 חכמה עם גחלה ויתר לראי השמש : יב כי בצל החכמה
 בצל תכסף ויתרון דעת החכמה תתיה בעליה : יג ראה את
 מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו : יד ביום
 טובה היה כמוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה
 האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה :
 טו את הכל ראיתי בימי תכלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע
 מאריך ברעתו : טו אל תהי צדיק הרבה ואל תתחבם יותר
 למה תשומם : יז אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות
 בלא עתה : יח טוב אשר תאחו בזה וגם מזה אל תנח
 את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם : יט החכמה תעז להכם
 מעשרה שליטים אשר היו בעיר : כ כי אדם אין צדיק בארץ
 אשר יעשה טוב ולא יחטא : כא גם לכל הדברים אשר
 ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עברה מקללך :
 כב כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים :
 כג כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אהכמה והיא רחוקה ממני :
 כד רחוק מה שתייה ועמק עמק מי ימצאנו : כה סבותי
 אני ולבי לדעת ולהור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע
 בסל ותסבלות הוללות : כי וכיצא אני מר ממורת את
 האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידית
 טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה : לו ראה
 זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא תשבון :
 כח אשר עוד בקשת נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלה

מִצְאָתִי וְאִשָּׁה בְּכָל אֱלֹהִים לֹא מִצְאָתִי : כ ט לְבַד רָאָה זֶה
 מִצְאָתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יֶשֶׁר וְהִמָּחָה בְּקִשּׁוֹ
 חֲשֹׁבוֹת רַבִּים : ח * מִי פִתְחֶכֶם וּמִי יוֹדַע פֶּשֶׁר דְּבַר
 חֲכָמַת אָדָם תֵּאִיר פָּנָיו וְעַז פָּנָיו יִשְׁנֹא : ב אֲנִי פִי מִלֶּךְ
 שֹׁמֵר וְעַל דִּבְרַת שְׁבוּעַת אֱלֹהִים : ג אֵל תִּבְחַל מִפָּנָיו
 חֲלָף אֵל תַּעֲמֹד בְּדָבָר רָע כִּי כָל אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יַעֲשֶׂה : ד
 בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר מִלֶּךְ שְׁלֹטֹן וּמִי יֹאמֶר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה : ה
 שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יִדַּע דְּבַר רָע וְעַת וּמִשְׁפָּט יִדַּע לֵב חָכֵם :
 ו כִּי לְכָל חַפֵּץ יֵשׁ עַת וּמִשְׁפָּט כִּי רַעַת הָאָדָם רַבָּה עֲלָיו :
 ז כִּי אֵינְנו יֹדַע מַה שִׁיְהִיָּה כִּי בְּאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יִגִּיד לוֹ : ח
 אִין אָדָם שְׁלִיט בְּרוּחַ לְכֹלֹא אֶת תְּרוּחַ וְאִין שְׁלֹטֹן בְּיוֹם
 חַמּוֹת וְאִין מִשְׁלַחַת בְּמִלְחָמָה וְלֹא יִמְלֹט רִשְׁעִי אֶת בְּעָלָיו :
 ט אֶת כָּל זֶה רָאִיתִי וְנָתַן אֶת לְבִי לְכָל מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַשׁ עַת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע
 לוֹ : י וּבִכֵּן רָאִיתִי רִשְׁעִים קֹבְרִים וּבְאוֹי וּמִמְקוֹם קְדוֹשׁ
 יִחַלְכוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ בְּעִיר אֲשֶׁר בֵּן עָשׂוּ גַם זֶה תִּבְלֵ : יא אֲשֶׁר
 אִין נַעֲשָׂה פִתְגָם מַעֲשֵׂה הַרְעָה מִהֲרָה עַל בֵּן מְלֹא לֵב בְּנֵי
 הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע : יב אֲשֶׁר חֲטָא עָשָׂה רַע מֵאֵת
 וּמֵאֲרִיף לוֹ כִּי גַם יוֹדַע אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלִּפְנֵי : יג וְטוֹב לֹא יִהְיֶה לְרִשְׁעִי וְלֹא יֵאֲרִיף
 יָמִים בְּצַל אֲשֶׁר אֵינְנו יֹרֵא מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים : יד יֵשׁ תִּבְלֵ
 אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ
 אֱלֹהִים בְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וַיֵּשׁ רִשְׁעִים שְׂמָגִיעַ אֱלֹהִים בְּמַעֲשֵׂה
 חַצְדִּיקִים אֲמַרְתִּי שְׁגָם זֶה תִּבְלֵ : טו וְשִׁבְחַתִּי אֲנִי אֶת
 הַשְּׂמֵחַת אֲשֶׁר אִין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי אִם לֹאכֹל
 וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יִלְגֵנוּ בְּעַמְלוֹ יָמֵי חַיָּו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ
 א' בַּמִּקוֹם ח'
 הָאֱלֹהִים

הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמַשׁ : טו כְּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת לְבִי לְדַעַת
 חֲכָמָה וְלִרְאוּת אֶת הָעֵנָן אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ כִּי גַם
 בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה שָׁנָה בַעֲיֵנָיו אֵינְנו רָאָה : יז וְרָאִיתִי אֶת כָּל
 מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוֹכֵל הָאָדָם לְמַצּוֹא אֶת הַמַּעֲשֵׂה
 אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַשׁ בְּשׁוֹל אֲשֶׁר יַעֲמַל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ
 וְלֹא יִמְצָא וְגַם אִם יֹאמֶר חֲחֻכֶם לְדַעַת לֹא יוֹכֵל לְמַצּוֹא ט *
 כִּי אֶת כָּל זֶה נָתַתִּי אֵל לְבִי וְלִבּוֹר אֶת כָּל זֶה אֲשֶׁר
 חַצְדִּיקִים וְחַחֲכָמִים וְעַבְדֵיהֶם פִּיד הָאֱלֹהִים גַּם אֲהַבָה גַּם
 שְׂנֵאתָ אִין יוֹדַע הָאָדָם תִּכַּל לִפְנֵיהֶם : כ תִּכַּל בְּאֲשֶׁר לְכָל
 מִקְרָה אַחֵר לְצַדִּיק וְלְרִשְׁעִי לְטוֹב וּלְמַהוֹר וּלְטָמֵא וּלְזָבַח
 וְלֹאֲשֶׁר אֵינְנו זָבַח כְּטוֹב כַּחֲטָא הַנְּשַׁבֵּעַ בְּאֲשֶׁר שְׁבוּעָה
 יֵרָא : ג זֶה רָע בְּכָל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי מִקְרָה
 אַחֵר לְכָל גַּם לֵב בְּנֵי הָאָדָם מְלֹא רָע וְהוֹלְלוֹת בְּלִבָּבָם
 בְּחַיִּיהֶם וְאַחֲרָיו אֵל תִּמְתִּים : ד כִּי מִי אֲשֶׁר יִבְהַח אֵל
 כָּל חַיִּים יֵשׁ בְּפִטְחוֹן כִּי לְכָלֵב חַי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיָּה חַמַּת :
 ה כִּי חַיִּים יוֹדְעִים שִׁימְתוּ וְחַמַּתִּים אֵינָם יוֹדְעִים מְאוּמָה
 וְאִין עוֹד לֶחֶם שֹׁכֵר כִּי נִשְׁכַּח זִכְרָם : ו גַּם אֲהַבְתֶּם גַּם
 שְׂנֵאתֶם גַּם קִנְיַתֶם כְּבָד אֲבָדְתֶם וְחִלַּק אִין לֶחֶם עוֹד לְעוֹלָם
 כְּכָל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַשׁ : ז לֶךְ אַכֹּל בְּשִׂמְחָה
 לְחֻמָּה וְשִׂתָּה כָּלֵב טוֹב יִנְגַף כִּי כְבֹד רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת
 מַעֲשֵׂיךָ : ח בְּכָל עַת יִהְיֶה בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשִׁמֹן עַל רֵאשִׁיךָ
 אֵל יִחַסֵּר : ט רָאָה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֲתַבֵּת כָּל יָמֵי חַיָּי
 חֲבִלָּה אֲשֶׁר נָתַן לֶךְ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כָּל יָמֵי חֲבִלָּה כִּי הוּא
 חֲלָקָה בְּחַיִּים וּבְעַמְלָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ : י כָּל
 אֲשֶׁר תִּמְצָא יִדָּה לַעֲשׂוֹת בְּכַחַף עֲשֵׂה כִּי אִין מַעֲשֵׂה וְחֲשָׁבוֹן
 יִדַּעַת וְחֲכָמָה בְּשִׂאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הַלֵּךְ שִׁמָּה : יא שְׁכַחֵי
 יחבר קרי
 וְרָאָה

וְרָאָה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי לֹא לַקָּלִים הַמְרוֹץ וְלֹא לַגְּבוּרִים
 הַמְלַחֵמָה וְגַם לֹא לַחֲכָמִים לֶחֶם וְגַם לַגְּבוּרִים עֵשֶׂר וְגַם
 לֹא לַיְדָעִים חֵן כִּי עֵת וַפְּנֵעַ יִקְרָה אֶת כָּלֶם : י בִּי גַם
 לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כִּי בָּדָנִים שָׂנְאֲתוּוֹם בְּמִצְוֵה רָעָה
 וּבְצַפְרִים הַחֲחוּוֹת בִּפְתַח בָּהֶם יִקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לַעַת רָעָה
 בְּשִׁתְפוּל עֲלֵיהֶם פְּתָאֵם : י גַם זֶה רָאִיתִי חֲכָמָה תַּחַת
 הַשָּׁמֶשׁ וּגְדוּלָה הִיא אֵלַי : י ד עֵיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בָּהּ
 מְעֹט וּבָא אֵלֶיהָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וּסְבַב אֶתָּה וּבָנָה עָלֶיהָ מְצוּדִים
 גְּדוּלִים : טו וּמִצָּא בָּהּ אִישׁ מִסְכֵּן חֲכָם וּמְלֹט הוּא אֶת
 הָעֵיר בְּחֲכָמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת הָאִישׁ הַמִּסְכֵּן הַהוּא : טז
 וְאִמְרָתִי אֲנִי טוֹבָה חֲכָמָה מִגְּבוּרָה וְחֲכָמָת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָה וּדְבָרָיו
 אֵינָם גִּשְׁמָעִים : יז דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת גִּשְׁמָעִים מוֹעֲקָתָה
 מוֹשֵׁל בְּכַסִּילִים : יח טוֹבָה חֲכָמָה מִכְּלֵי קָרֶב וְחוּטָא אַחֲדָה
 יֵאָבֵד טוֹבָה הַרְבֵּה : יט זְבוּבֵי מוֹת יִבְאֵשׁ וַיִּבַּע שְׂמֹן
 רוֹקֵחַ יִקַּר מַחֲכָמָה מִכְּבוֹד סְכֻלוֹת מְעֹט : כ לֵב חֲכָם לִימֵינוֹ
 וְלֵב כַּסִּיל לְשִׁמְאָלוֹ : כא וְגַם בְּהַרְדֵּךְ כִּשְׁהַסְכֵּל הַלֵּךְ לְבוֹ
 חֶסֶד וְאָמַר לִפְלִ סָכַל הוּא : כב אִם רוּחַ הַמוֹשֵׁל תַּעֲלֶה
 עֲלֶיךָ מִקִּימָה אֵל תַּנַּח כִּי מִרְפָּא יֵצִית חֲטָאִים גְּדוּלִים : כג
 יֵשׁ רָעָה רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּשְׂנֹנָה שִׂיצָא מִלִּפְנֵי הַשְּׁלִיט :
 כד נִתַּן הַסְּכָל בְּמִרוּמִים רַבִּים וְעֵשִׂירִים בְּשַׁפֵּל יֵשְׁבוּ : כה
 רָאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים וְיִשְׂרָיִם הַלְכִים בְּעַבְדִּים עַל הָאָרֶץ :
 כו חֶפֶר גּוֹמֵץ בּוֹ יִפֹּל וּפְרָץ גָּדַר יִשְׁכְּנוּ גִחְשׁ : כז מִסִּיעַ
 אֲבָנִים יִיעָצֵב בָּהֶם בּוֹקֵעַ עֲצִים יִסְכֵּן בָּם : כח אִם קָהַת
 תִּבְדּוּל וְהוּא לֹא פָנִים קָלָקַל וְחִילִים יִגְבַּר וְיִתְרוֹן תִּכְשִׁיר
 חֲכָמָה : כט אִם יִשְׁךְ תִּנְחָשׁ בְּלוּא לֶחֶשׁ וְאִין יִתְרוֹן לִבְעַל
 תִּלְשׁוֹן : ל דְּבָרֵי פִי חֲכָם חֵן וּשְׁפָתוֹת כַּסִּיל תִּבְלַעְנוּ :
 לא תַּחֲלַת דְּבָרֵי פִיתוֹ סְכֻלוֹת וְאִתְרִירַת פִּיתוֹ תוֹלְלוֹת רָעָה :
 ולסכל

יד וְהַסְכֵּל יִרְבֵּחַ דְּבָרִים לֹא יָדַע הָאָדָם מִה שִׁיחִיה וְאֲשֶׁר
 יִהְיֶה מֵאֲחֵרָיו מִי יִגִּיד לוֹ : טו עֲמַל הַכַּסִּילִים תִּינָעְנוּ אֲשֶׁר
 לֹא יָדַע לָלֶכֶת אֶל עֵיר : טז אִי לֵךְ אֶרֶץ שְׂמֵלֶכֶךָ גַּעַר
 וְשָׂרִיף בִּבְקָר יֵאָכְלוּ : יז אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ שְׂמֵלֶכֶךָ בֵּן חוּרִים
 וְשָׂרִיף בָּעֵת יֵאָכְלוּ בְּגִבּוּרָה וְלֹא בְשִׁתִּי : יח בְּעֲצַלְתִּים
 יִפְךָ הַמְקָרָה וּבְשִׁפְלוֹת יָדַיִם יִדְלַף הַבַּיִת : יט לְשִׁחוּק
 עֲשִׂים לֶחֶם וַיִּין יִשְׂמַח חַיִּים וּבְהִסָּף יַעֲנֶה אֶת תְּכַל : כ גַּם
 בְּמִדְעָה מֶלֶךְ אֵל תִּקְלַל וּבְחֲדָרֵי מִשְׁבֵּבָה אֵל תִּקְלַל עֲשִׂיר
 כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת תְּפוּל וּבַעַל הַכְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר : כא
 א שְׁלַח לַחֲמָה עַל פְּנֵי תַּמִּים כִּי בָרֵב תִּמִּים תִּמְצָאָנוּ : כב
 חֵן חֲלָק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוּנָה כִּי לֹא תִדַּע מִה יִהְיֶה רָעָה
 עַל הָאָרֶץ : כג אִם יִמְלֹאוּ הָעַבִּים גִּשְׁמָם עַל הָאָרֶץ יִרְיָקוּ
 וְאִם יִפּוֹל עֵץ בְּדָרוֹם וְאִם בְּצַפּוֹן מְקוֹם שִׁפּוּל תַּעֲץ שֵׁם
 יְהוּא : כד שִׁמְרֵ רוּחַ לֹא יוֹרֵעַ וְרָאָה בְּעֵבִים לֹא יִקְצוּר :
 כה כֹּאֲשֶׁר אֵינְךָ יוֹדַע מִה דִּרְךָ הַרוּחַ בְּעֲצָמִים גְּבֻטָן הַמְלֶאֶת
 כָּכָה לֹא תִדַּע אֶת מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הַכֹּל :
 כו בִּבְקָר זֶרַע אֶת זֶרַעַךָ וְלַעֲרֵב אֵל תַּנַּח יִדְךָ כִּי אֵינְךָ יוֹדַע
 אִי זֶה יִכְשֵׁר תְּזַה אוֹ זֶה וְאִם שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד טוֹבִים : כז
 וּמִתּוֹק הָאוֹר וְטוֹב לְעֵינַיִם לְרֹאוֹת אֶת הַשָּׁמֶשׁ : כח כִּי
 אִם שְׁנַיִם תִּרְבֶּה תִּהְיֶה הָאָדָם בְּכָלֶם יִשְׂמַח וְיִזְכַּר אֶת יְמֵי
 הַחַשֵּׁךְ כִּי תִרְבֶּה יִהְיֶה כֹּל שְׂבָא חֵבֵל : כט שְׂמַח בְּחוֹר
 בְּגִלְדוֹרְתָךָ וּיְטִיבָה לְבָבָה בִּימֵי בַחֲרוּתֶיךָ וְתִלְךָ בְּדַרְכֵי לִבְךָ
 וּבְמֵרָאֵי עֵינֶיךָ וְדַע כִּי עַל כָּל אֱלֹהֵי יִבְיָאָה הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט :
 ל וְהֶסֶר כְּעַם מִלִּבְךָ וְתַעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׂרְךָ כִּי תִלְדוּת
 וְתִשְׁחַרְרֵת חֵבֵל : לא וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֶיךָ בִּימֵי בַחֲרוּתֶיךָ
 עַד אֲשֶׁר לֹא יִבְאוּ יְמֵי הַרְעָה וְהִגִּיעוּ שְׁנַיִם אֲשֶׁר תֹּאמַר
 אִין לִי בָהֶם חֶפְזִי : לב עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֵׁךְ הַשָּׁמֶשׁ

והאור והיורה והכוכבים ושני העבים אחר הנשם : ג ביום
 שיעונו שמרי הבית והתעותו אשי החיל ובטלו הסתנות
 כי מעטו וחשכו הראות בארבות : ד וסגרו דלתים בשוק
 בשפל קול הסתנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות
 השיר : ה גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקר
 ויסתבל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עלמו
 וסבכו בשוק הסופדים : ו עד אשר לא ירחק הכל מקפה
 ותרוץ גלת הנהב ותשבר בר על המנוע ונרץ הגלגל
 אל הבור : ז וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב
 אל האלהים אשר נתנה : ח הכל תכלים אמר הקהלת
 הכל הכל : ט ויתר שתייה קהלת חכם עוד למד דעת
 את העם ואון ותקר תקן משלים הרבה : י בקש קהלת
 למצא דברי חפץ וכתוב ישור דברי אמת : יא דברי
 חכמים בדרבנות וכמשמרות נמועים בעלי אספות נתנו
 מרעה אחד : יב ויתר מהמה בני תוהר עשות ספרים
 הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשור : יג סוף דבר הכל
 נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם :
 יד כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם
 אם טוב ואם רע :

יתק ק' ס' רבתי

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור
 כי זה כל האדם :

סימן יתק"ק

ח ז ק

מכוס פסוקי לספר קבלת מלטים ועשרים ושנים * וסימנו מה שהיה
 כבר נקרא שמו : וגם חליו מה שהיה כבר נקרא שמו * וסדריו
 ארבעה * וסימנו אבא בס אודה יה :